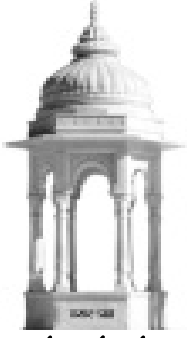

ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్

ప్రఖర ప్రజ్ఞ

యోగశక్తి

గాయత్రి

సజల శ్రద్ధ

ఓం వందే భగవతీం దేవీం శ్రీరామంచ జగద్గురుం
పాదపద్మే తయోః శ్రీత్యా ప్రణమామి ముహూర్ముహూః

మాతృ దేవోభవ ! పితృ దేవోభవ ! ఆచార్య దేవోభవ ! అతిథి దేవోభవ !

సంకల్పం - సంరక్షణ
వేదమూర్తి, తపోనిష్ఠ, పండిత
శ్రీరామ శర్మ ఆచార్య
శక్తి స్వరూపిణి
మాతా భగవతీ దేవి శర్మ

ప్రధాన సంపాదకులు
డా॥ ప్రణవ్ పండ్యా
సంపాదకులు
బి.సి హెచ్.వి. సుబ్బారావు
(అశ్వినీ)
ఉప సంపాదకులు
ముక్కామల రత్నాకర్
సంపాదక మండలి
సాధన నరసింహాచార్య
శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాల్
డి.వి.ఆర్. మూర్తి

సంపుటి **21** - సంచిక **10**
మార్చి 2017

పత్రిక అందనివారు మరియు
పత్రికకు సూచనలు, సలహాలు
ఇవ్వదలచినవారు ఈ క్రింది
ఫోన్ నంబర్లలో సంప్రదించగలరు
040-23700722
94407 69798
99491 11175

హోలి యొక్క తరంగాలు

హోలి వచ్చింది అంటే ఒక తరంగం ఉవ్వెత్తున లేస్తుంది. అది తాకగానే అంతరాళంలో ఆనందానుభూతి వెల్లివిరుస్తుంది. హోలి అనబడే ఉల్లాసభరిత మహాసముద్రంలో కూడా తరంగాలు ఎగసిపడుతుంటాయి. జీవితంలోని ప్రతి అంకురము నుండి కొత్త రెమ్మలు విప్పారతాయి. చిందులు వేసే మనస్సు ఆ ఉల్లాసాన్ని పంచుకోవాలని ఉవ్విళ్ళూరుతుంది.

ప్రేమానుభూతిలో పరవశించిపోయే ఈ సమయం మహత్తరమైనది. జీవితంలో అనేక భావాలు పల్లవిస్తాయి, మరల ముడుచుకుపోతుంటాయి. వీటి ప్రభావము పరిమితమైనది. సంతోషం మిగిలిన రోజులలో కూడా ఉంటుంది. మిగతా రోజులలో కూడా ప్రేమరసం తొణికిసలాడుతూ ఉంటుంది. కానీ దీని పరిధి వ్యక్తిగతమైనది. అది కుటుంబము వరకే పరిమితమై ఉంటుంది. కానీ హోలీలో ప్రేమ సముద్రమువలె ఉప్పొంగుతుంది. ఇందులోని ఏ అల వచ్చి తాకినా జాతి, ధర్మము, వంశము, ఎక్కువ తక్కువ తారతమ్యాలు, పేద-గొప్ప తేడాల వంటి భేదభావాలు సమసిపోతాయి. హోలి యొక్క ఉల్లాసము వికసితమవ్వడము చాలా ముఖ్యము. అది ఎంత ప్రబలమైతే జీవనసాధన అంత బలంగా జరుగుతుంది.

ప్రేమ అనే మహాశక్తిని అమర్యాదగా ఉపయోగించినా లేక హద్దులు విధించినా అమంగళకరమైన ప్రతిక్రియ ఉత్పన్నమవుతుంది. హోలి యొక్క తరంగాలు జీవన సాధనను స్పృశించి సునియోజితంగా, సువ్యవస్థితంగా మారిపోతాయి. ఆ తరువాత ఆ ధారను ఎక్కడ ఎంతవరకు ప్రవహింపచేయాలో అక్కడ అంతవరకే ప్రవహింపచేయవచ్చు. ఇలా కనుక చేయగలిగితే ప్రపంచంలో వివిధరకాల వైషమ్యాలు నశించి హోలి వంటి రంగురంగుల రూపం ఆనందాన్ని కలిగిస్తూ మనముందు నిలబడుతుంది. మనస్సులో దుఃఖము ఉంటే స్నేహమనే గులాల్ పొడి చల్లబరుస్తుంది, ఆనందము వచ్చేస్తుంది. ఎవరు దగ్గరికి వచ్చినా మనస్సులోని చెడును తీసివేసి వారిపైన ప్రేమను చిలకరించాలి. రెండూ కలిసిపోయి హోలితరంగాలు ఈవిధంగా మనలను తడిపితే జీవితమందలి ప్రతిక్షణం రంగులమయమైపోతుంది.

విషయసూచిక

1. సంపాదకీయం: హోలి యొక్క తరంగాలు	3
2. విషయసూచిక	4
3. యుగనిర్మాణ చిత్రావళి-23: ఈశ్వరచంద్ర విద్యాసాగర్	5
4. పరమపూజ్య గురుదేవుల సుదీర్ఘయాత్ర-57: మార్గ నిర్ధారణ	6
5. సూక్ష్మీకరణ సాధన-16: ఈనాటి విషమ పరిస్థితుల నివారణ కొరకు దేశవ్యాప్తంగా యజ్ఞ కార్యక్రమాలు 9	
6. చైత్రనవరాత్రి సాధన: ఈ నవరాత్రులు ఎంతో విశేషమైనవి	12
7. 21వ శతాబ్ది-ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తు - 4: అదృశ్య జగత్తు నుండి సక్రియ పరివర్తన తరంగాలు	14
8. దేవసంస్కృతి దిగ్విజయ యాత్ర-1: దేవ సంస్కృతి అంటే సత్ చింతనం, సత్ కర్మలు, సత్ వ్యవహారములు	17
9. సమయదానమే యుగధర్మము-3: అరుదైన అవకాశాన్ని జారవిడువకండి	22
10. జీవన యాగము-3: నీటిబొట్టు	24
11. మధ్యపేజీలో: అశ్వమేధ గాయత్రీ మహాయజ్ఞము-జనవరి 2018 ప్రత్యేకం	27
12. అంతర్యాత్ర-4: ఆ మజిలీ వద్ద ఏమి జరుగుతుంది?	31
13. వ్యక్తి నిర్మాణం: సదాచరణలో ఇమిడి ఉన్న ఉన్నతి	33
14. జీవించే కళ: ధనాన్ని తలలో దాచుకో	36
15. శిష్య సంజీవని-1: అనుభవాల అక్షరాలు	37
16. గోవిందం భజ మూఢమతే	39
17. పూజ్య గురుదేవుల అమృతవాణి: భారతీయ సంస్కృతి నిర్మాణక్రమంలో యజ్ఞం తండ్రియైతే - తల్లి గాయత్రీమాత - 2	42
18. నా వారితో నా మాట: విప్లవ రైలుబండి కదిలింది - నైతిక పరివర్తన ఆమూల్యాగ్రం జరిగి తీరుతుంది	45
19. ఆయుర్వేద వైద్యం-24: అనేక రోగాలకు ప్రకృతి ప్రసాదించిన ఔషధం “కాకరకాయ”	48
20. అశ్వమేధ మహాయజ్ఞం-జనవరి 2018 (కాంటెంట్-10)	50
21. వార్తలు: ఉభయ తెలుగు రాష్ట్రాలలో జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు	52

యుగశక్తి గాయత్రీ

విడి ప్రతి రూ॥ 15/-   సం॥ చందా రూ॥ 150/-
3 సం॥ చందా రూ॥ 420/-   10 సం॥ చందా రూ॥ 1300/-

చందా రుసుమును ఎట్ పార్ చెక్ ద్వారా (at par cheque) లేక డి.డి.ద్వారా కాని పంపగలరు. యం.బ. ద్వారా కూడా పైకం పంపించవచ్చు. కానీ యం.బ. ద్వారా వచ్చినప్పుడు పూర్తి అడ్రస్సు ఉండుట లేదు. అందువలన యం.బ. ద్వారా పైకం పంపినప్పుడు క్రింద ఇచ్చిన ఫోన్ నంబర్లను సంప్రదించి మీ వివరాలు అన్నీ ఇవ్వ ప్రార్థన. రూ. 5,000 లేక అంతకన్నా ఎక్కువ పంపదలచుకున్నప్పుడు ఆన్లైన్ ద్వారా పంపవచ్చును. దీనికన్నా తక్కువ పంపే వారు, రూ. 50/- అదనంగా చేర్చి పంపాలి.

ఖాతాపేరు: శ్రీ వేదమాత గాయత్రీ ట్రస్టు
బ్యాంకు పేరు: స్టేట్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా
ఎర్రగడ్డ శాఖ, హైదరాబాద్
ఖాతా నెం.: 32506416087
IFSC Code: SBIN-0013272

ఆన్లైన్లో పంపినప్పుడు బ్యాంక్ చలానా జిరాక్కు కాపీని మీ చిరునామా తెలుపుతూ తప్పక మాకు పంపించాలి.

“శ్రీ వేదమాత గాయత్రీ ట్రస్టు”
గాయత్రీ చేతనా కేంద్రము, హెచ్.పి. రోడ్, మూసాపేట
అశ్విని హౌస్ దగ్గర, హైదరాబాద్ - 500 018.
ఫోన్: 040-23700722, సెల్: 9949111175

పండుగలు

మార్చి 2017

12-03-2017 హోలి పూర్ణిమ
29-03-2017 ఉగాది
30-03-2017 మత్స్య జయంతి

ఏప్రిల్ 2017

05-04-2017 శ్రీరామనవమి
09-04-2017 భగవాన్ మహావీర్ జయంతి
14-04-2017 అంబేద్కర్ జయంతి, గుడ్ ఫ్రైడే
28-04-2017 పరశురామ జయంతి
30-04-2017 శ్రీ ఆదిశంకరాచార్య జయంతి

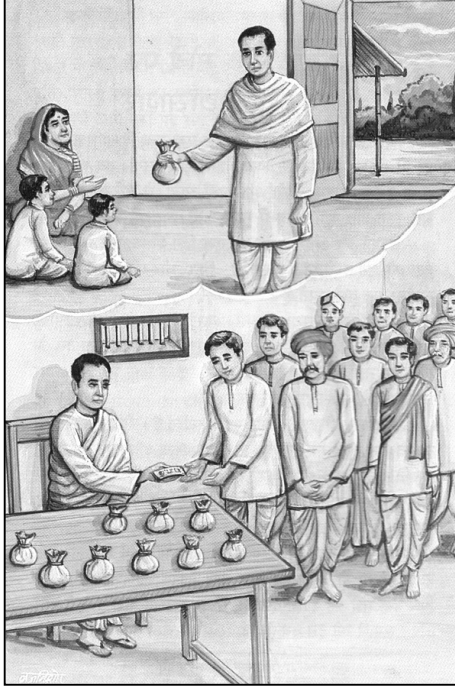
సమస్యకు సమాధానం వెతికేవారే విజేతలవుతారు

ఈశ్వరచంద్ర విద్యాసాగర్

ఈశ్వరచంద్ర విద్యాసాగర్ ఒక పెద్ద శిక్షణాధికారిగా నియుక్తులు అయ్యారు. ఆయనకు 500 రూపాయల వేతనం లభించేది. కానీ ఆయన సామాన్య జీవితంలో ఎటువంటి మార్పు రాలేదు. ఒకప్పుడు తక్కువ ఖర్చుతో ఎలా కాలం గడిపేవాడో, ఇప్పుడు కూడా అలాగే జీవిస్తున్నాడు.

అతని పరిస్థితిని చూసి ఒక ఆంగ్లేయుడు అడిగాడు - “మీకు ఇంత జీతం వస్తున్నది, అయినప్పటికీ మీరు ఎందుకు బీదవాడి లాగా జీవితం గడుపుతున్నారు?”

తన బాల్యాన్ని గుర్తుచేసుకుంటూ ఈశ్వరచంద్ర విద్యాసాగర్ ఇలా అన్నాడు - “నేను విద్యార్థిగా ఉన్నప్పుడు దీపం పెట్టుకునేందుకు కూడా డబ్బు ఉండేది కాదు. రాత్రిపూట రోడ్డు మీద ఉన్న దీపాల దగ్గర కూర్చుని చదువుకునేవాడిని. సమాజం యొక్క ప్రగతి శిక్షణపై ఆధారపడి ఉంటుంది. మానసిక సామర్థ్యం వికసించకుండా వ్యక్తి, సమాజం, దేశముల ఉన్నతి సాధ్యం కాదు. వేలాది మంది తమ పిల్లలను చదివించుకోవాలని కోరుకుంటారు. కానీ డబ్బులేని కారణంగా చదివించలేకపోతున్నారు. ఎంతోమంది పిల్లలు పెద్ద చదువులు చదవాలని అనుకుంటారు. కానీ ఆర్థిక ఇబ్బందులవలన వారి ఆశలు అడియాసలు అవుతున్నాయి. భారతదేశం వంటి దేశానికి శిక్షణ యొక్క విలువ, మహత్వం ఇంకా ఎక్కువ. మరి

నేను దేశానికి ఏమి చెయ్యకుండా ఈ దయనీయ పరిస్థితి చూస్తూ కూర్చుంటే ఏమి బాగుంటుంది?”

ఆయనకు నెలకు వచ్చే 500 రూపాయలలో 50 రూపాయలు తన ఖర్చుకు ఉంచుకుని, మిగిలిన 450 రూపాయలను ప్రాథమికశిక్షణకు, బీద విద్యార్థులకు ఖర్చు చేసేవాడు. అలా ప్రతిభావంతులైన బీద విద్యార్థులకు సహాయం తన జీవితమంతా చేశారు. అతను సమాజ ఉద్ధరణకు చేస్తున్న ఈ ప్రయత్నం, ఈ త్యాగం ఇతరులను కూడా ప్రభావితం

చేసింది. ఆయన ప్రాథమిక శిక్షణా కార్యక్రమంలో ఎక్కడకు వెళ్ళినా అనేకమంది ఆయనతో చేయి కలిపారు. ఆయన కార్యక్రమంలో సహాయం చేశారు. ఇలా ఆయన తన డబ్బుతో వందలాది విద్యార్థులు ముందుకు వెళ్ళేందుకు, వేలాదిమంది నిరక్షరాస్యులైన ప్రాథమిక అక్షరజ్ఞులను కలిగించడానికి సహాయం చేశాడు.

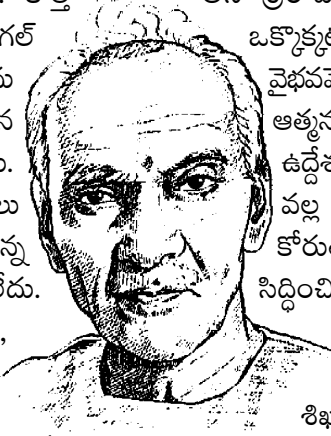
మనకు స్వాతంత్ర్యం లభించి ఎన్నో సంవత్సరాలు అయినప్పటికీ ఈ దేశంలో ఇంకా నిరక్షరాస్యులు ఉన్నారు. స్కూళ్ళు, కాలేజీల సంఖ్య పెరిగినప్పటికీ నిరక్షరాస్యత ఇంకా ఉన్నది. ఈ ప్రయత్నాలను ఇంకా వృద్ధి చేయాలి, దీనికొరకు ఈశ్వరచంద్ర విద్యాసాగర్ లాంటి వ్యక్తుల అవసరం ఉన్నది.

- అనువాదం : ముక్కామల రత్నాకర్

విజేతలా ఆలోచించండి - సమస్యను ఎదుర్కోవండి

మార్గ నిర్ధారణ

చర్చ చాలాసేపటి వరకు కొనసాగింది. కొత్త నియమాలకి సమయం ఆసన్నమైనదని స్వామిగల్ చాలాసార్లు సూచించారు. దేశకాల పరిస్థితులను బట్టి, మనుషుల అంతరంగ వికాసానికి తగిన మార్గాన్ని ఋషులు ఏర్పాటు చేశారు అన్నారు. అధికారి అయిన వ్యక్తి చేత వాటిని అమలు చేయించడమే తరువాయి. కానీ ఆ అధికారం ఉన్న వ్యక్తి ఎవరు అని మాత్రం ఆయన చెప్పలేదు. ఎలాంటి లక్షణాలతో అతన్ని గుర్తించవచ్చు, అతని సామర్థ్యాన్ని ఎవరు నిరూపిస్తారు వంటివి ప్రశ్నించడం శ్రీరామ్ కు అవసరం అనిపించ లేదు. కానీ, తామే ప్రవర్తకులం అంటూ చెప్పుకునే వారు ఉండవచ్చు, అప్పుడు నిజానిజాలు ఎలా తెలుసుకోవాలి అనే జిజ్ఞాస మాత్రం వ్యక్తపరిచారు.

అని శ్రీరామ్ నివేదించారు. మాలను, శ్రీయంత్రాన్ని ఒక్కొక్కటిగా చూపిస్తూ, 'మీ ఆత్మ, భగవతి యొక్క వైభవమే మిమ్మల్ని విజయుల్ని చేస్తాయి.' మాల అంటే ఆత్మను జాగృతపరచడానికి చేసే జపతపాలని వారి ఉద్దేశ్యం. శ్రీయంత్రం అంటే దివ్య సత్తా అనుగ్రహం వల్ల లభించే వరాలు. శ్రీ, సమృద్ధి, వైభవాలను కోరుతూ యంత్రసిద్ధి చేస్తారు. మంత్రపూతమైన సిద్ధించిన వాటినే స్వామిగల్ శ్రీరామ్ కు ప్రసాదంగా అందించారు. శ్రీరాం నమస్క రిస్తూ లేచి బయటకు వచ్చారు, వచ్చాక మళ్ళీ మర శిఖరాన్ని దర్శించుకున్నారు.

అరవిందుల ఆశ్రమం వైపు

అప్పుట్లో అరవిందుల ఆశ్రమం అంటే కొన్ని భవనాలు, కాస్త ఖాళీ జాగా మాత్రమే. ఇప్పుడు 26 చదరపు.కి.మీ లో విస్తరించింది. 1940లలో శ్రీమా, శ్రీ అరవిందులు మరో 35, 40 మంది సాధకులుండేవారు. వాళ్ళల్లో కూడా కొందరు ఆశ్రమం బయట, పాండిచ్చేరిలో విడిగా వేరే ఇళ్ళు కొనుక్కుని గాని, అద్దెకుగాని తీసుకుని ఉండేవారు. దేశవిదేశాల నుంచి వచ్చేవాళ్ళు ఉన్నా వారిలో అరవిందులవారి శిష్యులే ఎక్కువ. పాండిచ్చేరి చూడడానికి వచ్చే పర్యాటకులు ఆశ్రమంలో ఎక్కువ ఉండరు. అక్కడ చూడదగ్గ గొప్ప ప్రదేశమేమీ ఉండేది కాదు. అక్కడంతా సాధన, స్వాధ్యాయ వాతావరణమే ఉంటుంది. ఒక నిర్ణీతమైన సమయంలోనే మాతాజీ సందర్శకులను కలవ దానికి కూర్చుంటారు. అప్పుడప్పుడు ఆధ్యాత్మిక విషయాలపై చర్చ జరుగుతుంది. అప్పుడు కాస్త ఆలస్యం అవుతుంది. ఇలాంటి చర్చల్లో సామాన్య యాత్రికులకు ఆసక్తి ఏమి ఉంటుంది?

స్వామిగల్ సమాధానం - "లోకమే ప్రమాణం. మార్పు, పరివర్తన ఆకాశం నుండి ఊడిపడవు. దానికి పరంపర అండగా ఉంటుంది. పరంపర (ఋషులు ఏర్పర్చిన వ్యవస్థ)ను అవమానిస్తూ ఎటువంటి సవరణలు జరగకూడదు. అటువంటి తప్పుడు మార్పులు చేస్తూంటే మాత్రం అక్కడ వంచన జరుగుతున్నదని అర్థం చేసుకోవాలి" మాట్లాడుతూనే నిలబడి "ఇంతకు మించిన వివరాలతో పనిలేదు. అమ్మ (కామాక్షి), మహాకాలుడు స్వయంగా నియంత్రిస్తారు" అని అన్నారు.

చర్చకు విరామం రాగానే శ్రీరామ్ కూడా లేచి నిలబడ్డారు. మరాన్ని చూపించమంటూ కొందరికి సంకేతాన్ని ఇచ్చారు. ఆలయం, పాఠశాల, గురుకులం, యజ్ఞస్థలం, అక్కడ కొనసాగే సేవాకార్యాల అన్నింటినీ శ్రద్ధగా చూపించారు. శ్రీరామ్ కూడా ఏకాగ్రతతో తిలకించారు. కొన్ని స్థాపనల గురించి వివరంగా అడిగారు. అటువంటి కార్యకలాపాలే స్వయంగా నడిపేందుకు, అందుకుగాను ఏర్పాట్లని, విధానాలని అర్థం చేసుకోవడానికి అన్నట్టుగా అన్ని విషయాలు అడిగి తెలుసుకున్నారు.

కామకోరిమరం నుండి శలవు తీసుకునేముందు శ్రీరామ్ మళ్ళీ స్వామిగల్ ను కలిశారు. ఆయన ఒక రుద్రాక్షమాలను, శ్రీయంత్రాన్ని ఇచ్చారు, ఏమీ చెప్పలేదు. "మీ ఆశీస్సులను అందుకుంటున్నాను. నాకు బలాన్ని ప్రసాదిస్తూ ఉండండి"

ప్రయాణంలోనే శ్రీరామ్ గమ్యం గురించి వీలైనంత సమాచారం సేకరించేవారు. అది ఆయన స్వభావమైపోయింది. తోటి ప్రయాణికులతో కబుర్లు చెప్పేబదులు ఆ క్షేత్రం యొక్క చరిత్ర, ఆచారాలు, మనుష్యుల స్వభావాలు అన్నీ అర్థం చేసుకునే ప్రయత్నం చేసేవారు. ఇలా ప్రయాణికుల నుంచి తెలుసుకున్న విషయాల్లో అనవసరమైనవి కూడా చాలా ఉంటాయి. అక్కడా ఇక్కడా విన్న మాటలతో పాటు స్వంత ఊహగానాలు కూడా కలుపుతుంటారు. అలా విన్నవాటిల్లో అవసరమైనవి మాత్రమే

వైఫల్యానికి కృంగిపోకండి - మరల ప్రయత్నించండి

గుర్తుపెట్టుకునే కళ కూడా శ్రీరామ్ నేర్చుకున్నారు.

పాండిచ్చేరి బ్రిటిష్ భారతంలో భాగం కాదు. ఫ్రాన్స్ అధికారంలోనిది. అక్కడ ఏ పంటలు పండవు. ఉల్లి తప్ప వేరే చెప్పుకోదగ్గ ఉత్పాదనలేవీ ఉండేవి కాదు. సముద్రం నుండి చేపలు పట్టేవారు. కాబట్టి ఆహార పదార్థాలన్నీ ఫ్రాన్స్ నుంచే వచ్చేవి. డబ్బాల్లో దొరికే ఈ సామాను చవకగా కూడా ఉండేది. అరవిందులవారు ఇక్కడికి వచ్చిన కొత్తలో బన్, పాలు మాత్రమే తీసుకునేవారు. శ్రీమా వచ్చాక వారు, వారి సాధకుల ఆహారంలో కాస్త వైవిధ్యం వచ్చింది. ఆవిడ గోడల మీద పాకే పూలమొక్కలను పెంచేవారు. ఆశ్రమంలోని ఖాళీ జాగాలో కాయగురలను పండించేవారు. ఆవులను పెంచే వారు. మెల్లిమెల్లిగా ఒక గోశాల ఏర్పడింది. 1923లో శ్రీమా ఈ పని ప్రారంభించారు. 12,13 ఏళ్ళలో ఇది చాలా విస్తరించింది.

ఆశ్రమానికి తరచు వచ్చే తోటి ప్రయాణికుల నుండి ఇవే కాక మరికొన్ని విషయాలు తెలియవచ్చాయి. ఆశ్రమంలో అవసరాన్ని బట్టి యంత్రాలను కూడా ఉపయోగిస్తుంటారు. భోజనం సాత్వికంగా ఉండేటట్లు తగు జాగ్రత్తలు తీసుకుంటారు. ఆత్మిక ప్రగతికి ఆహారం చాలా ముఖ్యమని నమ్మడం వల్లనే ప్రత్యేకంగా ఆవుపాలని ఎన్నుకోవడం జరిగింది.

18వ శతాబ్దంలో ఫ్రాన్స్ స్థపతి మార్టిన్ పాండిచ్చేరిలో ఈ ఆశ్రమ నిర్మాణం చేశారు. 1940లో దానిని విస్తరించడం మొదలుపెట్టారు. తమిళంలో 'పుదు' అంటే కొత్త, 'చేరి' అంటే నగరం అని అర్థం. ఒకప్పుడు నగరం పేరు పుదుచ్చేరి. తరువాత వాడుకలో పాండిచ్చేరిగా మారింది. అంతకు ముందు నగరానికి 'మేధాపురి' అని పేరు, అంటే జ్ఞాననగరం. అతి ప్రాచీన కాలంలో అగస్త్యమహర్షి ఇక్కడ తపస్సు చేశారని నగరానికి వచ్చాక తెలిసింది. ఆయన ఒక ఆశ్రమాన్ని నిర్మించి ఒక ఉల్లంకి పిట్టకి న్యాయం చేయడం కోసం అక్కడే కూర్చుని సముద్ర జలాన్తంత్రా గేశారు. ఇవన్నీ తెలుసుకుని శ్రీరామ్ ఆశ్రమంలోకి ప్రవేశించారు. మధ్యాహ్నం పన్నెండు, ఒంటి గంట కావస్తోంది.

స్వాగత కార్యాలయంలో రజినీ భాయి అనే కార్యకర్త ఉన్నారు. అతని తల్లిదండ్రులు హరిద్వార్ లో ఉంటారు. వారు 30, 35 ఏళ్ళ క్రితమే గంగ ఒడ్డున స్థిరపడ్డారు. రజినీ భాయికి 40 ఏళ్ళపైనే ఉంటాయి. చిన్నప్పుడు కొన్నాళ్ళు హరిద్వార్ లో గడిపారు. మధుర, బృందావనాలకు కూడా వచ్చి వెళ్ళారు. గత మూడేళ్ళుగా అరవింద ఆశ్రమంలో ఉంటున్నారు. గంగ

క్షేత్రం నుండి సాధకుడెవరో వచ్చారని తెలుసుకుని ఆయన చాలా ఆనందించారు. పైగా ఆ వచ్చిన వ్యక్తి సాధకుడే కానీ, అరవిందులవారి నుండి ఆధ్యాత్మికసహాయం కోరి వచ్చే శిష్యుడు కాదనీ, ఏదో నేర్చుకోవడానికి వచ్చాడనీ తెలిసి మరింత ఆనందించారు.

హామి అందించిన దివ్య చైతన్యం

ఆరోజుల్లో శ్రీ అరవిందులవారు ఏకాంతంలో ఉన్నారు. 1926 నుండే ఆశ్రమం, సాధకుల బాధ్యత మాతాజీకి అప్పగించడం మొదలుపెట్టారు. అప్పుడు మాత వయసు సుమారు 50 సంవత్సరాలు ఉంటుంది. 24 నవంబరున జరిగిన సమావేశంలో పాల్గొన్న సాధకులకు ఒక దివ్య అనుభూతి కలిగింది. సాధకులు ధ్యానం, సమాధి స్థితులకు చేరుకున్నారు. 35 నిమిషాలవరకు ఈ అనుభూతి అలాగే ఉందట. సాధకు లంతా సహజ మానసిక స్థితిని చేరుకున్నాక, అందరికీ ఏదో దివ్యమైన కల వచ్చినట్లు అనిపించిందిట. ఈ సామూహిక అనుభూతి, దాని వెనక పని చేసిన అదృశ్య దివ్య సంఘటనల కారణాన్ని 'సిద్ధి దినం' అని ప్రకటించారు. ఈ దివ్య సంఘటన తరువాత శ్రీ అరవిందులవారు ఏకాంతంలోకి వెళ్ళారు.

వీటన్నింటి గురించి ముందే తెలిసినా రజినీభాయి శ్రీరామ్ కు మళ్ళీ వివరిస్తుంటే శ్రద్ధగా విన్నారు. ఆశ్రమంలో ఉండడానికి ఏర్పాట్లు చేశారు. భోజనాదులు పూర్తయ్యాక ఇక్కడికే తిరిగి రమ్మన్నారు. శ్రీమాను కలవవలసిన సమయం కూడా చెప్పారు. ఆశ్రమ కార్యకర్తలు, నైక సాధకులను మాత్రమే ఆ సమయంలో మాత కలుస్తారు. సాయంత్రం 10,12 మంది దర్శనానికి వచ్చారు. వారిలో సాధకులు ఉన్నారు.

శ్రీమా అభయహస్తంతో ఆశీర్వాదిస్తూ కొత్తగా వచ్చినవారిని చూసింది. అది శ్రీరామే. పరిచయం చేసుకోవడానికి లేవక ముందే మాత పేరు పెట్టి పిలిచారు. ఆశ్చర్యంగా చూశారు శ్రీరామ్. "ఆశ్చర్యం అక్కరలేదు. కలిసేవాళ్ళ జాబితా రజినీ ముందే చూపించాడు. దాంతో ఊహించాను. ఏ సిద్ధి ఉపయోగించలేదు" అంటూ నవ్వారు.

వారితో పాటు శ్రీరామ్, మిగిలిన వాళ్ళు కూడా నవ్వారు. ఆ తరువాత ఒక కార్యకర్త లేచి, రమ సరిగ్గా ఆహారం తీసుకోవట్లేదు అని ఫిర్యాదు చేశాడు (గోశాలలోని ఒక ఆవు పేరు రమ). రోగమేమీ లేదు. పాలు బాగానే ఇస్తోంది, కానీ తినట్లేదు, ఏమీ చేయాలి. శ్రీమా కళ్ళు మూసుకుని కొన్ని క్షణాలు మౌనంగా ఉన్నారు. గొల్లవాడు దాని దూడను కొట్టాడు. అది అలిగింది. రమ దగ్గరకు వెళ్ళి ఆ గొల్లవాడిని క్షమించమని

వైఫల్యాల నుండి పాఠం నేర్చుకోవాలి

కోరమన్నారు. ఆశ్రమంలో ఒక భవనం కిటికీలు, తలుపులు సరిగ్గా మూసుకోవట్లేదు. మరమ్మత్తు చేయించినా తలుపులు ఇంకా ఇదివరకు లాగానే ఉన్నాయి. దానికి కూడా శ్రీమా ఏదైనా ఆంతరిక కారణం సూచిస్తారేమోనని అనుకున్నాడు ఆ కార్యకర్త. కానీ మాత తలుపులను మళ్ళీ మరమ్మత్తు చేయించ మన్నారు. వడ్రంగి ధ్యాస పెట్టలేదేమో, ఈసారి గమనించు కోండి అని సూచించారు.

చిన్న చిన్న విషయాలు కూడా అందరు శ్రీమాకు విన్నవిస్తుంటే శ్రీరామ్ ఆశ్చర్యపోయారు. ఇవన్నీ ఎవరికి వారే స్వయంగా నిర్ణయించుకోవచ్చు. అప్పుడే ఎవరో మహాత్మా గాంధీగారి గురించి చర్చ లేవనెత్తారు. సేవాగ్రాంలో జవహర్ లాల్ నెహ్రూ, సర్దార్ పటేల్, మిగిలిన నేతలు స్వాతంత్ర్య ఆందోళన గురించి ఏదో గంభీరంగా చర్చిస్తున్నారు. కార్యకర్తల మధ్య సామరస్యం లేకపోవడమే విషయం. అందుకే ఆందోళనలో అవాంతరాలు ఏర్పడుతున్నాయి. బాపు కూడా ఆసక్తిగా చర్చలో పాల్గొంటున్నారు. మాటల మధ్యలో ఒక మేకపిల్ల పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి నేతల మధ్యలోంచి వెళ్ళి బాపు దగ్గర కూర్చుంది. దాని కాలికి ఏదో దెబ్బ తగిలింది. అది బాపు కంట పడాలి అన్నట్టుగా కూర్చుంది. అది గమనించిన బాపు లేచి దానికి మట్టితో కట్టుకడతానని అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయారు. మీరు చర్చ కొనసాగించండి అన్నారు. అక్కడ నాయకులంతా ఒకరిని ఒకరు చూసుకున్నారు. ఉద్యమం కన్నా ఆ మేకపిల్ల ఎక్కువైనట్టుంది అని నెహ్రూ ఉద్దేశపూర్వకంగా కూడా.

అంతా విని శ్రీమా ముందు నవ్వారు. చైతన్యం ఒక స్థాయికి చేరుకున్నాక, తక్షణం ఎదురుపడ్డ కర్తవ్యమే ముఖ్యమై పోతుంది. పని స్వరూపం, ఆకారం పట్టించుకోరు అన్నారు మాతాజీ.

అక్కడ ఉన్నవారు అందరు మాట్లాడడం పూర్తికావస్తోంది అనగా మాతాజీ శ్రీరామ్ వంక చూశారు. 'మీరు ఇక్కడికి కొత్త కాని, మాకు కాదు. ఏదో సాధారణ సంప్రదింపు కోసం మీరు ఇక్కడికి రావల్సిన అవసరం లేదు. అది పరాభాతిక స్థాయిలో కూడా జరిగిపోతుంది. ఇప్పుడు కలుసుకోవడానికి ఉద్దేశ్యం గంభీరమైనది, అందుకే మిమ్మల్ని ఆపాము' అన్నారు.

శ్రీరామ్ ఏమీ సమాధానం ఇవ్వకుండా నిశ్శబ్దంగా మాతని చూస్తూ ఉండిపోయారు. వేరే సాధకులు కూడా అక్కడే ఉన్నారు. దర్శనం పూర్తయింది అంటూ సంకేతాన్నిచ్చి మాత అందరిని వెళ్ళమని, శ్రీరామ్ ని ఉండమన్నారు. "శ్రీ అరవిందులు ఏకాంతంలో ఉన్నారు. వారు బైటికి వస్తూ ఉండుంటే మిమ్మల్ని

ఎక్కడో అక్కడ కలిసేవారు. కానీ ఇప్పుడు వారు ఒక కొత్త మనుష్య జాతికోసం ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఆయనకు ఈ పని పురమాయించిన శక్తులే మిమ్మల్ని కూడా ఇక్కడికి పంపాయి" అన్నారు మాత.

"కానీ నాకటువంటి స్ఫురణ రాలేదు. నా ఇష్టదైవం ప్రేరణతో కాబోలు ఇక్కడికి వచ్చాను మాతాజీ" అన్నారు శ్రీరామ్. "మీరు ఇతర తీర్థక్షేత్రాలు కూడా దర్శించుకుని వచ్చారు, అది ముఖ్యం కాదు ఇక్కడ. ఈ ఆశ్రమం ఒక ప్రయోగశాల అని శ్రీ అరవిందులవారు నమ్ముతారు. ఇక్కడ భవిష్యత్తు కోసం పరిశోధనలు జరగాలి. అవే జరుగుతున్నాయి. మీనుండి వారు ఏదో ఆశిస్తున్నారు" అన్నారు మాత.

వింటూనే శ్రీరామ్ ముఖంలో ఉత్సుకత కనిపించింది. చెప్పబోయేదాన్ని వినడానికి సిద్ధమవుతున్నట్టు కనిపించారు. మాతాజీ - "ప్రపంచానికి సంబంధించి ముఖ్యంగా మూడు ధారణలు ఉన్నాయి. ఒకటి శంకరాచార్యులు, బుద్ధుడి భావాల వంటిది - ప్రపంచం ఒక భ్రాంతి, అవిద్య. అందుకే దుఃఖంతో నిండి ఉంటుంది. ఇక్కడ చేయదగ్గ పని తప్పించుకోవడం, విముక్తి పొంది అవ్యక్త బ్రహ్మలో లీనమైపోవడం. రెండవ ధారణ వేదాంతం - ఈశ్వరుడు సర్వవ్యాపి అనే నమ్మకం. ప్రతిచోట ఆయన మూలతత్వంగా విరాజిల్లుతున్నారు; కానీ ఆయన వ్యక్త రూపమే వికృతమైనది, తమస్సుతో కప్పబడినది. దాని నుండి విముక్తి కోసం ఆత్మచైతన్యంలో స్థిరపడడం. ప్రపంచం గురించి చింతించవద్దు. మూడవ ధారణ ఆధునికమైనది, కొత్తది. ఇది శ్రీ అరవిందులవారు వివరించినది. ఆయన ప్రకారం ప్రపంచం ఎలా ఉన్నా అసంపూర్ణమైనది. అసలైనదాని మసక మసక, వికృత రూపం ఇది. దివ్య చైతన్యం నిర్దేశించిన అభివ్యక్తి మాత్రం కాదు కానీ అలా మారాలి, భగవంతుని అన్ని రూపాలు, కోణాలు వికసించడానికే ఈ సృష్టి."

శ్రీమా ఇచ్చిన సందేశం ప్రకారం కొత్త ప్రపంచం ఆవిర్భవించాలి. ఆధ్యాత్మిక ప్రయత్నాలు చేసే మనుష్యులు, భగవంతుని కోరికను అర్థం చేసుకోవాలి. ఈ సంభాషణలోనే శ్రీమా శ్రీరామ్ ను "యోగి" అని సంబోధించారు. మరునాడు శ్రీ అరవిందులతో భేటి జరగాలని నిశ్చయించారు. వారు పూర్తిగా ఏకాంతంలో ఉన్నారు. సిద్ధి దినం, దర్శనం రోజులలో తప్ప వ్యక్తిగతంగా కానీ, బహిరంగంగా కానీ ఎవరిని కలవటం లేదు.

- అనువాదం: శ్రీమతి జయలక్ష్మి

వైఫల్యాలు మన ఓర్పుని, సహనాన్ని పరీక్షిస్తాయి

ఈనాటి విషమ పరిస్థితుల నివారణ కొరకు దేశవ్యాప్తంగా యజ్ఞ కార్యక్రమాలు

ఈనాడు గాయత్రీ ద్రష్ట విశ్వామిత్రుడు తన భూమికను మహాప్రజ్ఞ రూపంలో నిర్వహిస్తున్నారు. ప్రజ్ఞా అభియాన్ దాని స్వరూపమే. సంకట పరిస్థితులు ఏర్పడినప్పుడు ఈ ప్రయోగము ఎల్లప్పుడు జరుగుతూ ఉంటుంది. యుగసంధి యొక్క ఈ సంకటకాలంలో మహావినాశక లక్షణాలు మన ముందరే ఉన్నాయి. భవిష్యవేత్తల నుండి, విభిన్న విషయముల విశేషజ్ఞులందరు ఏకస్వరంతో మహావినాశనానికి సమయము ఆసన్నమైనదని తెలుపుతున్నారు. యుగపరివర్తనము యొక్క ఈ సమయంలో ప్రస్తుతము ఉన్న పరిస్థితులన్నీ మారిపోతాయి. ప్రస్తుతమున్నది అశుభమే. మానవుని దుర్బుద్ధి అన్ని క్షేత్రాలలో దుర్గతిని పొందింది. మార్పంటు జరిగితే పరిస్థితులతోపాటు మానవుని మనఃస్థితి కూడా మారుతుంది. కరిగించుట-పోత పోయుట అనే యుగము చాలా భయంకరముగా ఉంటుంది. ఈరోజులలో అదే జరుగుతోంది.

ప్రజ్ఞాయుగ అవతరణలో మహాప్రజ్ఞ యొక్క ఒక విలక్షణ భూమిక చరితార్థమవుతున్నది. అదే ప్రజ్ఞా అభియానము.

జాగృతాత్ములు కలసిమెలసి ఈ మహావతరణలో తమవంతు భారాన్ని మోస్తున్నారు. ఈ ప్రక్రియ ప్రపంచంలో అన్నిచోట్ల రకరకాలుగా జరుగుతున్నది. అన్నిటి వర్ణన ఈ పంక్తులలో చేయలేముగాని సంఘటనల వివరణ ఇవ్వబడుచున్నది. భారత క్షేత్రంలో ప్రజాతంత్రము యొక్క చిత్రచాయలో వినాశనానికి అనేక పరిస్థితులు ఏర్పడినా అవి తప్పించివేయబడ్డాయి.

కొన్ని సంవత్సరముల క్రితము పాకిస్తాన్ లో భాగంగా ఉన్న బంగ్లాదేశ్ నుండి కోటిమంది శరణార్థులు మన దేశంలోకి చొచ్చుకొని వచ్చారు. వెనుకకు తీసుకోమని అడిగితే యుద్ధము చేస్తామని బెదిరించారు. అంతేకాక దానికి బాసటగా నిలిచే అమెరికా అణుఆయుధాలతో నిండిన ఓడలను బంగాళాఖాతంలో నిలిపింది. అందరు భయభ్రాంతులయ్యారు. ఆ రోజులలో గాయత్రీపరివార్ ఒక సామూహిక మహాపురశ్చరణ చేసింది. సదస్యులందరు ప్రతిరోజు 24 లక్షల గాయత్రీ మంత్ర జపము చేసే సాధనాక్రమము కొనసాగించారు. మేఘాలు విడిపోయాయి. అంతేకాదు బంగ్లాదేశ్ స్వాతంత్ర్యము పొంది, శరణార్థుల

సమస్య సర్దుకొన్నది. విపత్తులో పడుతుంది అనుకున్న భారతదేశం శ్రేయోధికారి అయ్యింది.

ఈ సంఘటనను పాఠకులు మరచిపోయి ఉండరు. అదుపు తప్పిన భయంకర ఉపగ్రహం సైలెంట్ భారతదేశ చుట్టుప్రక్కల పడవలసి ఉన్నది. భయ-ఆతంకములు సర్వత్రా వ్యాపించి ఉన్నవి. అమెరికా ప్రభుత్వము జరిగే నష్టాన్ని తను పూడుస్తాను అని హామీ ఇచ్చింది. ఈ ప్రమాదాన్ని నివారించటానికి గాయత్రీ పరివార్ సభ్యులు సామూహిక గాయత్రీ పురశ్చరణలు చేశారు. విపత్తి నివారించబడింది. అది ఆస్ట్రేలియాకి దగ్గరలో ఉన్న ఒక జనశూన్య సముద్రంలో పడింది. ఎవరికీ ఏవిధమైన హాని కలుగలేదు.

అపత్తికాలీన ఘోషణప్పుడు (emergency declaration) కూడా ఆతంకపూర్ణ వాతావరణము ఏర్పడింది. అప్పుడు కూడా ఈవిధమైన సామూహిక పురశ్చరణలు జరుపబడ్డాయి. ఈ గడ్డురోజులు అనుకొన్నదానికన్నా చాలా త్వరగా సమాప్తమయ్యాయి.

ఒక పురశ్చరణ ఈరోజులలో జరుగుతున్నది. ఈ సంవత్సరము మొదట్లోనే గాయత్రీ పరిజనులను నిత్యము ఒక మాల గాయత్రీ జపము చేయమని కోరాము. కానీ ఈ సంవత్సరము (1984) మన దేశప్రగతికి చాలా పెద్ద సమస్యగా పరిణమించవచ్చునని, అందుకు ఈ ఆధ్యాత్మిక అస్త్రము సంధించవలసి వస్తోందని చెప్పబడింది. పరిజనులు ఈ మాటను పూర్తిగా విశ్వసించారు. ఈ క్రొత్త అనుష్ఠానమును పరిపూర్ణ శ్రద్ధతో ఆరంభించారు. ఈ సంవత్సరము దేశంలో ఏమి జరిగినదో అందరికీ తెలుసు. అస్సాంలో జరిగిన సంఘటనలు అందరికీ జ్ఞప్తిలోనే ఉండి ఉంటాయి. గత 1-1 $\frac{1}{2}$ సం॥ల నుండి పంజాబులో కొనసాగుతున్న అరాచకతను ఎవరు మరువగలరు? పరిస్థితులు ఇంతవరకు పెరిగి-పెరిగి ఎంత దూరం వెళ్ళాయో అందరికీ తెలుసు. పరిస్థితి ఇంతవరకు వస్తుందని ఎవ్వరు ఊహించలేదు.

ఈ ఆకస్మిక విప్లవం ఇంకొన్నాళ్ళు కొనసాగి ఉంటే పరిస్థితి విస్ఫోటకమయ్యేది. సంఘటనల చక్రము ఎంత తీవ్రంగా

ఓర్పుని పెంచుకోండి, నేర్పుని సాధించండి

తిరిగింది అంటే సామూహిక ప్రయత్నము చేసే వీలులేక పోయింది. అప్పుడు దైవీచేతనత్వ నిర్దేశానికి తలవొగ్గి ఒక ప్రాణనిష్ఠ సాధకుడు ఒంటరిగా, ఎవరూ ఊహించలేని ఒక మహావ్రత దీక్ష తీసుకున్నాడు. ప్రజ్ఞాతంత్ర సంచాలకుల ఏకాంత వాసము, మౌనము, కఠిన వ్రత ఉపవాసములు ధారణ చేశాడు. రాత్రివరకు అతి దగ్గరివారికి కూడా ఈవిధమైన వ్రతారంభము గురించి ఏవిధమైన సూచన ఇవ్వబడలేదు. సూత్రసంచాలకులు ఎప్పుడు ఆకస్మిక నిర్ణయాలు తీసుకొనరే అని అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు. చేయవలసినది ఎందుకు, ఎంతవరకు అనేది ముందే తెలియజేస్తారు. 24 రోజులు కేవలము ఉపవాసమే అని మాత్రమే చెప్పారు. ఇంత కఠోర నిర్ణయము గురించి అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు. చాలా కొద్దిమంది మాత్రమే అప్పుడు పంజాబులో అత్యంత ప్రమాదకర పరిస్థితులు ఏర్పడనున్నవి అని తెలుసుకున్నారు. ఆయన ఒక్కడే, అంగడుని వలె తన కాలుని మోపాడు. తన సంపూర్ణ సామర్థ్యాన్ని వినియోగించారు. ఆపడమో లేక ప్రాణాలు త్యజించడమో, ఈసారికూడా అద్భుతము జరిగింది. ప్రాణం ఇవ్వవలసి రాలేదు. ప్రమాదం కూడా ఒక హద్దువరకు నివారించబడినది. ఈ ప్రయత్నము, దానికి కారణము గురించి ఇంతవరకు ఎక్కడా చర్చించబడలేదు. కానీ దీనితో దేశము కష్టాలనుండి బయటపడింది అని అనుకోనక్కర్లేదు. నా వ్రతము, ఏకాంతము సంతోషంగా ఊపిరి పీల్చుకొనేంతవరకు ఇంకా కొనసాగించ వలసి ఉన్నది.

దీనినిబట్టి మనము కొద్ది క్షణాలు విశ్రాంతి తీసుకొన వచ్చును అని అనుకోవద్దు. ఇరాన్-ఇరాక్, ఇజ్రాయెల్-లెబనాన్, చైనా-వియత్నాం, రష్యా-ఆఫ్ఘనిస్తాన్, సంయుక్త రాజ్యముల మధ్య, అమెరికాలో నిత్యము జరుగుతున్న సంఘటనలను పరిజనులు దినపత్రికలలో చదువుతూనే ఉన్నారు. నలువైపులా మందుగుండు పర్వతాలు పేర్చి ఉన్నాయి. ఏ ఒక్క పిచ్చివాడైనా ఒక్క అగ్గిపుల్ల గీసి వేస్తే సర్వనాశనము జరిగిపోతుంది. అంతేగాక దైవీ ప్రకోపముల అవిజ్ఞాత కారుమేఘాలు చుట్టుముడుతున్నాయి. నాకు పరోక్షము నుండి ఈ దృశ్యాలు నిరంతరము కనిపిస్తున్నాయి. యుగసంధి యొక్క ఈ ప్రభాత సమయంలో మహాకాలుని కాలచక్రము అమిత వేగంతో తిరుగుతున్నది. దాని ఉద్దేశ్యము అవాంఛనీయతను కరిగించి, మంచితనాన్ని పోతపోయడము. ప్రసవవేదన వలే, నవయుగము కష్టతరమైన కాలము నుండి ఆవిర్భవిస్తోంది.

ఇంత విరాట్ పరివర్తన తనతోపాటు కొంత వేదనలను కూడా తీసికొస్తుంది. యుగసంధి యొక్క ఈ చివరిరోజులు ఒకదానిని మించి ఒకటిగా ఉంటాయి. వాటి అంతిమ లక్ష్యము సత్యయుగస్థాపన అయినప్పటికి బాధలు తప్పవు. సంతులనను ఉంచటానికి, ఆద్యశక్తి-యుగశక్తిని ప్రదీప్తం చేయకతప్పదు. ప్రజ్ఞా అభియానం ద్వారా ఇది ఒకవిధంగా నిరంతరము చేయబడుతున్నది.

ఇక్కడ ఒక విషయము స్పష్టంగా తెలుసుకోవాలి. గాయత్రీ-యజ్ఞము ఒక అవిచ్ఛిన్న యుగ్మం. రెండు అన్యోన్య్యాశ్రితాలు. గాయత్రీ యొక్క ఆభా(వెలుగు) యజ్ఞం యొక్క (ఊర్ణా) శక్తి ఒకదానికి ఒకటి శక్తిని ఆపాదించుకొంటాయి. పురశ్చరణము లు కేవలము జపంవల్లనే జరగదు. దానికి యజ్ఞప్రక్రియ కూడా కలపాలి. సాధనములు లేనివారు సమిధలతోనే అగ్ని హోత్రం చేసుకొనవచ్చు అనే శాస్త్రవిధానము ఉన్నది. గాయత్రీ పరివార్తో సంబంధమున్నవారికి గాయత్రీ తపోభూమి, మధుర (ఉత్తరభారతము)లో ఒకసారి పెద్దపెద్ద శతకుండీ, సహస్రకుండీ యజ్ఞములు జరుపబడ్డాయి. అక్కడ ఉన్న పురాతన ఏకకుండీ యజ్ఞశాలలో, శాంతికుంజ్లో ఉన్న నవకుండీ, బ్రహ్మవర్చస్ యొక్క యజ్ఞశాలలో నిత్యము యజ్ఞములు జరుగుతుంటాయి. గాయత్రీ తీర్థమునకు శ్రద్ధాశువులు, పురశ్చరణకి అనుకూల వాతావరణము ఉన్నదనే వస్తారు. విధి పూర్వకంగా గాయత్రీ జపంతో పాటు యజ్ఞము చేసుకొనే వీలుకూడా ఉండటం ప్రతి సాధకుని సంకల్ప పూర్తికొరకు తోడ్పడుతుంది.

రాబోయే పరిస్థితులను దృష్టిలో ఉంచుకుని ఇదివరకటి కంటే ఇప్పుడు ఎక్కువ జాగ్రత్తలు తీసికొనుటయేకాక, చాలా పెద్దపెద్ద అడుగులు వేయవలసి ఉన్నది. చిన్న ప్రయత్నాలు ఇంక సరిపోవు. ఆధ్యాత్మికతకు సంబంధించినంతవరకు అందరి దృష్టి పూర్వదిశ ముఖ్యంగా భారతదేశము వైపు మరలు తుంది. దేశంలో ఉన్న 7 లక్షల గ్రామాలలో ఒక లక్ష గ్రామాలలో నియమిత గాయత్రీ-యజ్ఞముల పరంపర కొనసాగించాలని ఆలోచిస్తున్నారు. యుగసంధి కాలంలో ఇంక 16 సంవత్సరాలే మిగిలి ఉన్నాయి. ఇక్కడ గాయత్రీ పురశ్చరణ శృంఖల కొనసాగిస్తూ ఉండాలి. వ్యక్తుల ప్రాణశక్తి తత్త్వము ఎక్కువ పరిమాణంలో సమ్మిళితమవ్వాలి. జపసంఖ్య తక్కువైనా పర్వాలేదు. యజ్ఞంలో శ్రద్ధ-నిష్ఠ ఎక్కువగా ఉండాలి. ఆహూతుల సంఖ్య, చరు-శాకల్య పరిమాణము తక్కువైనా పరవాలేదు.

వైఫల్యం చెందటం తప్పకాదు. ఓటమిని అంగీకరించడం తప్ప

రానున్న గురుపూర్ణిమ 12 జులై నుండి విశిష్ట ప్రజ్ఞా పురశ్చరణ యొక్క సామూహిక కార్యక్రమమును ఆరంభిస్తున్నాము. దీనిలో ఇప్పుడున్న గాయత్రీ ఉపాసకులు క్రొత్త వారికి శిక్షణనిస్తారు. ప్రతి వ్యక్తి కనీసము 24మంది కొత్తవారికి గాయత్రీ మంత్రము నేర్పి, నిత్యము ఒక మాల చేసే సంకల్పము చేసుకోమని ప్రేరణనివ్వాలి. ఒక మాల సుమారు 5 నిమిషాలలో పూర్తవుతుంది. ఇది గడియారము ద్వారా కాని లేక కేవలము ఊహతోగానీ లెక్కించవచ్చు. సూర్యోదయ కాలము సర్వోత్తమము. స్నానానంతరము పూజ, అర్చనా విధానములు ఎక్కువ ఫలితాలను ఇస్తాయి. కానీ వీలుకాని వారు స్నానము చేయకపోయినా మౌన మానసిక జపము చేసుకొనవచ్చు. పూర్తిగా మానివేయడం కంటే, సమయమును ముందుకు వెనుకకు జరుపుకొనవచ్చు. ఈవిధంగా 24 లక్షల మంది ద్వారా 24 కోట్ల గాయత్రీ జపము నిత్యము ప్రజ్ఞా పురశ్చరణ అంతర్గతంగా జరుగుతుంది.

ఒక్క జపము మాత్రమే చేస్తే అది అసంపూర్ణము. యజ్ఞానంతరమే దానిని పురశ్చరణ అంటారు. ఎక్కడైతే ఈ పురశ్చరణలో భాగంగా జపము జరుగుతుందో, అక్కడ సంవత్సరానికి ఒక యజ్ఞము జరిగేటట్లు చూడాలి.

అప్పుడు ఎక్కువ ఆహతులు వేయగలిగే పెద్ద ఏర్పాట్లు చేయాలి. అవి చిన్నవిగా కూడా జరుపుకొనవచ్చును. ఈవిధంగా ఈ పురశ్చరణలో 24 కోట్ల జపము నిత్యం జరుగుతూ ప్రతి సంవత్సరము లక్ష యజ్ఞములు జరుగుతాయి. ఇది చాలా పెద్ద లక్ష్యము. ఈనాడు ఉన్న అశ్రద్ధని చూసి ఇది ఎలా జరుగుతుందని అనిపించవచ్చు. కానీ ఏ మహాశక్తి ద్వారా ఈ ప్రేరణ ఇవ్వబడినదో దానిని చూస్తే ఈ సంకల్పము తప్పక నెరవేరుతుందని తెలుస్తుంది.

నైస్థిక గాయత్రీ ఉపాసకుల సంఖ్య 24 లక్షల కంటే ఎక్కువ ఉన్నది. వారందరిని నూతనంగా 24 మందికి గాయత్రీ మంత్రము నేర్పి రోజుకు 5 నిమిషాలు చేసే సంకల్పము చేయించమనాలి. లక్షలమందికి ఉత్సాహము ఉంటే ఇది అంత కష్టము కాదు.

యజ్ఞాల విషయంలో కొంత ఆలోచించవలసి ఉన్నది. ఒక లక్ష యజ్ఞములు చేయించుటలో ఖర్చుగాక, వ్యవస్థ ఏర్పర్చు టానికి కూడా చాలామంది పరుగెత్తవలసి ఉంటుంది. వీరందరికి ఉత్సాహము ఉండుట కష్టము. శ్రద్ధ లేనప్పుడు బాధ్యత ఎవరు తీసుకోవాలి? కానీ కార్యము యొక్క గొప్పదనాన్ని సమయము

యొక్క అవసరాన్ని గుర్తించి, తీసికొనబడిన సంకల్పాన్ని నెరవేర్చు వలసినదే. ప్రజ్ఞా పరివార్ యొక్క ఏ సంకల్పము ఇంతవరకు నెరవేరకుండా ఉండలేదు. ఏ ప్రాణం వెనకాల మహాప్రజ్ఞ యొక్క శక్తి ఉన్నదో ఆ సంకల్పము తప్పక నెరవేరుతుంది.

జపము ప్రతి వ్యక్తి స్వయంగా చేసుకొనగలుగుతాడు. లెక్కించడం వ్రేళ్ళతో కూడా చేయవచ్చు. కానీ యజ్ఞము కొరకు అనేకమంది వ్యక్తులు, యజ్ఞశాల, ప్రవచన పండాలు నిర్మాణము, సమిధ-శాకల్య ప్రవీణత, అనుభవము మొదలగునవి అవసరము. దీనికొరకు శాంతికుంజ్ ద్వారా విశాల వ్యవస్థ చేయబడినది.

5-5 యాజ్ఞీకుల 'టోలీ' ని తయారుచేశాము. యజ్ఞ కృత్యమును వారు విధిపూర్వకంగా చేయించగలుగుతారు. అంతేకాక సంగీత ప్రవచనాలలో ప్రవీణులు కనుక, 2 రోజుల పాటల, ప్రవచనాల కార్యక్రమము నిర్వహించగలరు. ఈ 'టోలీని' జీవుల ద్వారా పంపిస్తాము. దానివల్ల బరువైన సామాన్లు మొదలగువాటిని ఒక స్థానమునుండి వేరొక స్థానము వరకు తీసుకెళ్ళగలము. యజ్ఞమునకు సంబంధించిన అనేక వస్తువులు ఉంటాయి. దానికి జీప్ చాలా ఉపయోగపడుతుంది. అర్ధవ్యవస్థ కొరకు ప్రతి గాయత్రీ ఉపాసకుడు ఒక వ్యక్తికి సరిపడే ఆహారము, పూర్ణాహుతి సమయములో అంశదాన రూపంలో దేవదక్షిణ ఇవ్వమని అడుగుతున్నాము, తర్వాత జరుగబోయే కార్యక్రమాలలో దానిని ఖర్చుచెయ్యాలి. తక్కువ ఏకత్రిత మైతే ఆ తర్వాత కార్యక్రమము అంతకు సరిపడా కుదించు కోవాలి. ఎక్కువ లభిస్తే కార్యక్రమాలను చేసుకోవచ్చు.

యుగసంధి యొక్క ఈ చారిత్రాత్మక పర్వంలో చేయవలసిన అనేక పనులున్నాయి. దానియొక్క విశేష బాధ్యత అగ్రపంక్తిలో నిల్చుని ఉన్న జాగృతాత్మలది. వారు తమనితాము మార్చుకోవాలి. అప్పుడే ఇతరులు వారిని చూసి మారుతారు. సమయము యొక్క ప్రాముఖ్యతను గుర్తించి వారు తమని తాము లోకహితము కొరకు ఆత్మార్పణ చేసుకోవాలి. అప్పుడే ఇతరులు వారు చూపిన ఆదర్శాలమీద నడుస్తారు. తమతమ స్థానాలలో, తమ తత్త్వావధానంలో, ప్రజ్ఞాపురశ్చరణకు ఎంతో కొంత ఇవ్వమని, చేయమని ప్రజ్ఞాపరిజనులకు నా విజ్ఞప్తి. చూడటానికి ఇది చాలా కఠినము అనిపించినా నిజానికి ఇది అత్యంత సరళము, సమయాను కూలము, సామూహిక లోకశ్రేయస్కరము. (నశేషం)

వైఫల్యాలను అనుభవములుగా మార్చుకోండి

ఈ నవరాత్రులు ఎంతో విశేషమైనవి

నవరాత్రులు శక్తిసాధనకు అతి విశిష్టమైన కాలము. ఈ పుణ్యవేళలో చేసే సాధన అనంతమైన ఫలితమును అందిస్తుంది. శక్తిసాధన అనగా ఆ పరమసత్యా యొక్క ఆరాధనయే! ఈ పరమతత్వమే శాక్త దర్శనములో శక్తిరూపమున నిరూపించబడినది. శైవదర్శనములో శివ స్వరూపముగా వర్ణించబడినది. శివుడు మరియు శక్తి ఇద్దరు కాదు, ఒక్కరే. ఇద్దరూ ఒకరికొరకు పూరకములు! ఒకరు లేకుండా మరొకరి ఉనికి లేనేలేదు. శక్తి యొక్క అంతర్ముఖత్వమే శివుడుగా ఉంటే; శివుని బాహ్య అభివ్యక్తి శక్తిస్వరూపమై ఉంటుంది. శివుడు మరియు శక్తి ఒకే సత్యా యొక్క రెండు భిన్నస్వరూపములు!

నవరాత్రులలో శక్తి మరియు శివుడు ఆ ఇద్దరి సాధనా చెయ్యబడుతుంది. శక్తియే శివస్వరూపము; శక్తియే అవ్యక్త ప్రజ్ఞ; శక్తియే సభున ప్రజ్ఞ; శక్తియే మూలప్రకృతి అని తాంత్రికగ్రంథములు సుస్పష్టముగా తెలియజేస్తాయి. ఈ మూలప్రకృతినే 'దుర్గ' అని పిలుస్తారు. ఆమెయే సత్వ-రజ-తమోగుణములకు ప్రతీకగా సరస్వతి-లక్ష్మి-మహాకాళి స్వరూపములుగా తేజరిల్లుతుంటుంది. ఈ మహిమాన్విత తల్లి దుర్గ తన ముఖ్యశక్తుల సహాయముతో జీవుల పాలన-పోషణ గావిస్తుంటుంది. అంతేకాదు లోకలోకాంతరములలో సువ్యవస్థ మరియు సమస్వరతా ఉండే రీతిలో విశ్వమును నడిపిస్తూ సమస్త సృష్టిని సంచాలితము గావిస్తుంటుంది. దుర్గామాత తానొక్కటియే మూలముగా ఉన్నప్పటికీ అనేకానేక రూపములలో భాసిల్లుతూ ఉంటుంది. ఈ రహస్యమును తెలుసుకొనుట ఎవ్వరికైనా దుస్సాధ్యం. అయితే ఆవిడ నిర్వహించే కొన్ని కార్యకలాపములు ఎలా ఉంటాయంటే వాటిని కన్నులతో ప్రత్యక్షముగా చూసినచో సాధకుడు దేవి మహిమను దర్శించగలడు, అనుభూతి చెందగలడు.

దుర్గామాత శక్తిస్వరూపిణి! పురాణకాలములో ఆ దేవి 'చండిక, చాముండ, దుర్గ' రూపములలో తనను తాను ఆవిష్కరింపజేసుకుంటూవచ్చింది. శ్రీదుర్గాసప్తశతీలో ఆ మాత యొక్క విభిన్న అవతారముల యొక్క వర్ణన లభిస్తుంది. 'యోగినీ హృదయ తంత్రము'లో ఆ దేవిని సమస్త జీవులలో చైతన్యము,

జీవము తొణికిసలాడే రీతిలో కాంతులను వెదజల్లుతూండే సచ్చిదానంద స్వరూప మహాశక్తి రూపములో పేర్కొనటం జరిగింది. ఆ మాత యొక్క కృపవలననే ప్రాణులలో ప్రకాశము వర్షిస్తుంటుంది. అదే స్వయముగా జీవులు తమ మూల స్వరూపమును తెలుసుకొనేటట్లు చేస్తుంది, లేకున్నచో జీవజాతి అంతా కూడా తాను ఎవరు అనే కనీస జ్ఞానం కూడా లేకుండా జడత్వముతో నిండిన గాఢమైన తమస్సులో పడి కొట్టుమిట్టాడుతూ ఉంటుంది. శక్తితత్వమును గురించిన విషయములు పురాణ కాలం కంటే ఇంకా అతి పూర్వము అనగా వైదికకాలం నాటి నుండే లభిస్తున్నాయి.

కేనోపనిషత్తులో భగవతి ఉమ రూపములో శక్తి అవతరణ గాధ మరియు సాధనల వర్ణన లభిస్తుంది. ఉపనిషత్కాలములో శక్తిసాధన కొరకు విశిష్ట కాలము, ముహూర్తము మరియు ప్రత్యేకమైన వస్తువులను ఉపయోగించే విధానము అమలులోకి వచ్చినది. రామాయణ కాలములో శక్తిస్వరూపిణి జానకీమాత వివరాలు మనకు లభిస్తాయి. సీతాదేవిని 'ఉద్భవస్థితి సంహార కారిణి' అని పేర్కొనటం జరిగింది. మహాభారతకాలములో ఆ దేవి శ్రీకృష్ణభగవానుని సోదరిగా వింధ్యాచలవాసిని రూపములో అవతరించినది. ఆమెకు ఎన్నెన్నో నామములు ఉన్నాయి. అందరికీ ఆనందమును కలిగిస్తుంది కనుక 'నందా' అనీ; నందగావ్ లో జన్మించుట చేత 'నందజ' అనీ మరియు వింధ్యాచలపర్వతములలో నివసిస్తుండటం వలన వింధ్యవాసిని అని పిలువబడుతున్నది. దేవీమహాత్మ్యములో దుర్గాదేవి స్వయముగా తన ఆవిర్భావమును గురించి ఇలా చెప్పింది.

వైవస్వతేఽన్తరే ప్రాప్తే అష్టవింశతిమే యుగే ।

శుమ్భా నిశుమ్భుఞ్చైవాన్యాపుతృత్వేతే మహోసురౌ ॥

నన్దగోపగృహే జాతా యశోదాగర్భనమ్భవా ।

తతస్తౌ నాశయిష్యామి విన్ధ్యాచలనివాసినీ ॥

(శ్రీదుర్గాసప్తశతీ 11-41-42)

తాత్పర్యము: 'దేవతలారా! 88వ వైవస్వతమన్వంతర యుగములో శుంభ-నిశుంభులను పేర్లు గల మరో ఇద్దరు దైత్యులు జన్మిస్తారు. అప్పుడు ఆ దైత్యులిద్దరినీ వధించు

సాధించాలనే తపనే విజయానికి తొలిమెట్టు

నిమిత్తము నేను నందగోపుని ఇంట ఆతని భార్య గర్భము నందు జన్మించి వింధ్యాచలపర్వతములకు వెళ్ళి అక్కడే నివసిస్తూ వారిని సంహరిస్తాను.' ఆ దేవి తన భక్తజనులందరికి అన్ని విధాల మేలును కలిగిస్తుంటుంది. మాత సాక్షాత్తుగా భగవంతుని యొక్క యోగమాయాస్వరూపము. ఆవిడ సమస్త యోగ-ఐశ్వర్యములకు ఆలవాలము. ఆ పరదేవత యొక్క కరుణకు హద్దులనేవే లేవు. దుర్గాదేవి నిత్యనివాసముండుట చేత వింధ్యాచలపర్వతము జాగ్రతశక్తి పీఠముగా అలరారుతున్నది. ఆ దేవి ఇక్కడ తన సంపూర్ణ రూపముతో వెలుగొందుతూ ఉంటుంది. మహాకాళి-మహాలక్ష్మి-మహాసరస్వతి అనే త్రికోణ యంత్ర స్వరూపమున పూజలందుకుంటూ ఉంటుంది.

మహాకాళి : బలము మరియు శక్తి కొరకు మహాకాళి ఆరాధన చెయ్యబడుతుంది. విశ్వాసఘాతుకము, మిథ్యాచారము మరియు అశుభములకు విరుద్ధముగా ఆ దేవి భయంకరము గాను, తీవ్రముగాను క్రోధము వహిస్తుంది. ఆ దేవదేవి యుద్ధమునందు ఎన్నడు ఓటమి ఎరుగని మహారణచండి! ఆ మాత ఉదాసీనత, ఉపేక్ష మరియు అహంకారములను ఎన్నడు సహించబోదు. అంతేకాదు అలాంటి లక్షణములు గలవారిని తీవ్రముగా, కఠినముగా దండిస్తుంది. మహాకాళి ఉత్సాహము పట్టతరం కానట్టిది! ఆ మాత యొక్క దృష్టి మరియు సంకల్పము గరుడ గమనము వలె ఉన్నతముగాను, వ్యాపకముగాను ఉంటుంది. దుష్టశిక్షణ-శిష్టరక్షణ చేయుటకు ఆ దేవి సదా ఉద్యుక్తురాలై ఉంటుంది. నవరాత్రులలో చెయ్యబడే మహాకాళీసాధన, సమస్త బాధలను తొలగింపచేసి శత్రువులను అంతం చేస్తుంది.

మహాలక్ష్మి : శాశ్వత సౌందర్యము, విశ్వమునంతటినీ మైమరపింపజేయు మనోహరత్వము-ఆకర్షణ, ధన-సంపత్తి, గౌరవ-మర్యాదలు, కీర్తి-ప్రతిష్ఠలు వగైరాలు పొందటానికి మహాలక్ష్మి సాధన చేసే విధానము ఒకటున్నది. సూర్యుని నుండి ప్రకాశము వెలువడే రీతిలో మహాలక్ష్మి నుండి లావణ్యము, మోహకత్వము, మృదుత్వము జాలువారు తూంటాయి. లక్ష్మీదేవి అంతులేని సుఖములను, శాంతిని, ఆనందమును ప్రసాదిస్తుంది. మహాలక్ష్మి సాధనతో ఆలోచనలు, భావనలు మరియు వ్యవహారములో మాధుర్యము, సౌందర్యము జోడింపబడతాయి. అంతేకాదు మైత్రి, ఐక్యత, ప్రసన్నతతో నిండిన వాతావరణము నిర్మించబడుతుంది. అందుచేత నవ

రాత్రులలో శాంతి, సమృద్ధి పెరిగే విధముగా ఒక ప్రత్యేక సాధనా విధానము అనుష్ఠించబడుతుంది. ఆ సాధనలో శ్రీసూక్త పారాయణ మరియు విశిష్టమైన మహాలక్ష్మి మంత్ర జపము సుసంపన్నము కావించబడుతుంది.

మహాసరస్వతి : సరస్వతీమాత సాధన ద్వారా జ్ఞానము, కళాకౌశలము వంటి నైపుణ్యములు వికసిస్తాయి. ఈ సాధన సాధకుడిని మేటి కళాకారునిగా, లోకనాయకునిగా, పాలకునిగా, శిల్పకారునిగా తీర్చిదిద్దుతుంది. సరస్వతీదేవి సాధన చేయుట వలన కర్మయోగము సిద్ధిస్తుంది. సాధకునికి స్వ-ధర్మము బోధపడుతుంది. మహాసరస్వతి మానవునకు పూర్ణత్వమును అనుగ్రహిస్తుంది. అందువలన వాగ్దేవి ఆరాధన సాధకుడిని తన తుది మజిలీకి చేర్చుతుంది.

ఈరకముగా మూలప్రకృతి స్వరూపిణి దుర్గాదేవి యొక్క విభిన్న స్వరూపముల సాధనకు ఉపయుక్త కాలము నవరాత్రులు! ఈ తొమ్మిదిరాత్రులలో గాయత్రీ మంత్రానుష్ఠానముతో పాటు మహామృత్యుంజయమంత్రము, నవార్ణమంత్రము వంటివాటిని కూడా అనుష్ఠించవచ్చును. మహామృత్యుంజయ మంత్రజపము సర్వవ్యాధినాశకము, నవార్ణమంత్ర సాధన సర్వ అరిష్టములను తొలగిస్తుంది అని భావించబడుతుంది. గాయత్రీమంత్రముతో పాటు ఈ జపానుష్ఠానము చేయుట అతి లాభదాయకము అని చెప్పబడినది.

తన శరీరమును శవముగా మార్చుకుని సాధన చేయగల సామర్థ్యమును తనలో నింపుకుని ఉండేవాడే సాధకుడు అని పిలువబడతాడు. అనగా సాధన చేయుటకు వీలుగా ఆకలి దప్పులు వంటి శారీరిక-మానసిక కష్టములను సాహసో పేతముగా అధిగమించగల శక్తి కలిగి ఉన్నవాడే నిజమైన సాధకుడు. నవరాత్రి కాలములో శక్తి మరియు శివుల యొక్క సాధన చేస్తూ తనను తాను శక్తిసంపన్నునిగా మలచు కొనవలెను. లభించినటువంటి ఆ శక్తితో పీడిత మానవసేవ చేయవలెను. యుగనిర్మాణయోజన సూత్రసంచాలకులు పరమపూజ్య గురుదేవులు తమ జీవితమంతా ఇదే చేశారు. మనందరము కూడా ఈ విశిష్ట నవరాత్రులలో సాధన యొక్క క్రొత్త క్రొత్త కోణములను వెతకి పట్టుకొని వాటిని అనుష్ఠిస్తూ ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తుకు నిర్మాతలమవుదాము రండి!!

- అఖండజ్యోతి, ఏప్రిల్ 2011
అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

జీవితంలో కష్టసుఖాలు, ఎగుడుదిగుళ్ళు సహజం

అదృశ్య జగత్తు నుండి సక్రియ పరివర్తన తరంగాలు

కంటికి కనిపించే సంఘటనలు, క్రియాకలాపాలు అదృశ్య జగత్తునుండి ఆరంభమవుతాయి. బ్రతికి ఉండటానికి ఊపిరి తీసుకొనుట చాలా ప్రధానము. ఇది అన్నము, జలము కంటే అధిక మహత్వపూర్ణమైనది. ఆకాశము అదృశ్యముగా ఉంటుంది, ఋతువులలో మార్పు ప్రాణుల యొక్క క్రియా కలాపాలను అసాధారణముగా ప్రభావితము చేస్తుంది. మనిషి యొక్క మంచి చెడు పనులు అదృశ్య జగత్తుయొక్క వాతావరణాన్ని ప్రభావితము చేస్తాయి. అక్కడనుండి తదనురూప పరిస్థితులను ఏర్పరుచుకొని దృశ్యజగత్తులోకి దిగుతాయి. వీటి ప్రతిఫలమే సుఖదుఃఖాలరూపంలో ప్రకటికరింపబడుతుంది. ఈరోజులలో జరుగుతున్నదానికి లోకవ్యవహారమే కారణము కాక అదృశ్య జగత్తు యొక్క ప్రచండప్రవాహాలు కూడా కారణము. సమస్యకు సమాధానాలు ప్రత్యక్షస్థాయిలో ఉండి తీరాలి. దానితోపాటు స్వాతంత్ర్య సంగ్రామరోజులలో అరవిందో మహర్షి రమణ మహర్షి పవహారీబాబా, రామకృష్ణపరమహంస మొదలగు వారు ఏ పురుషార్థమును చూపించారో అదేవిధమైన ప్రయత్నము సూక్ష్మ క్షేత్రములో ఆధ్యాత్మిక ఉపచారాల ద్వారా జరగాలి. పక్షి రెండురెక్కల ఆధారముగా ఎగురుతుంది. విపత్తులను నివారించి ప్రగతిక్షేత్రములో ఎత్తుకు ఎదగటానికి ముందు ముందుకు చొచ్చుకుపోవటానికి సృజనాత్మక క్రియాకలాపాలు మాత్రమే సరిపోవు. ఏవిధంగా దేవతల సంయుక్తశక్తి దుర్గావతరణకు కారణమైనదో, ఎలాగైతే ఋషుల రక్తంతో సీతాదేవిని ఉత్పన్నము చేసిందో, అటువంటి ప్రయత్నాలు కూడా జరగాలి. వీటి మాధ్యమము ద్వారానే అసురదమనం, లంకాదహనం మరియు రామరాజ్యము ఏర్పడటానికి కావల్సిన అదృశ్య పరిస్థితులు ఏర్పడతాయి.

వ్యాపక పరివర్తనములతో కూడిన సంధికాలము

సృష్ట్యాది నుంచి ఈనాటివరకు ఇక సర్వనాశనము అయి పోతుంది అనే అనేక పరిస్థితులు వచ్చాయి. కానీ అలా జరగక ముందే ముంచుకొస్తున్న కారుమబ్బులను చెల్లాచెదరు చేసే వ్యవస్థ ఏర్పడి, తగిన సాధనాలు ఆవిర్భవించాయి. వృత్రాసుర,

రావణ, కంస, దుర్యోధన మొదలగు అసురుల దురాగతాలు వారికాలములోనే చరమావస్థను చేరుకున్నాయి. కానీ మెల్లి మెల్లిగా ఎలాంటి పరిస్థితులు ఏర్పడ్డాయి అంటే ప్రళయాంతక సర్వనాశనము జరిగితిరుతుంది అనే పరిస్థితులు పోయాయి. దేవాసుర సంగ్రామము మొదలైన అనేక కథలు ఈ కోవకు చెందినవే.

చరిత్రను పరిశీలిస్తే ప్రతి యుగములో, ప్రతి కాలములో ఈ పరివర్తన ప్రక్రియ నిరంతరం జరుగుతూనే ఉన్నదని తెలుస్తున్నది. ఈ కాలములోనే కొన్ని దశకముల క్రిందట సర్వత్రా రాజతంత్రము వ్యాపించి ఉన్నది. ప్రజల సమర్థన లభించినంతకాలము రాజుల అస్తిత్వం ఉన్నది. ప్రజలకి రాచరిక వ్యవస్థలో ఉన్న లోట్లు తెలిశాక ప్రజాతంత్రము యొక్క ఆధారము క్షణాలలో నిర్మించబడినది. ఒకప్పుడు నారీజాతి మీద అనేక ప్రతిబంధకాలుండేవి. తెరచాటున ఉండటము, భర్త చనిపోతే అతని శవముతోపాటు సహగమనము చేయవలసి వచ్చే వ్యధ భరించవలసివచ్చేది. కానీ ఈనాడు అటువంటి పరిస్థితులు లేవు. ఒకటి, రెండు శతాబ్దాల క్రిందటి వరకు బానిసత్వము, జమిందారీ, బాల్యవివాహాలు, నరబలి, అంటరానితనము, జాతివాదము మొదలైన అనేక కురీతులు అమలులో ఉండేవి. కానీ కాలప్రవాహము వాటినిన్నింటినీ తలక్రిందులుచేసి సవరించినది. రానున్నరోజులలో ఈ కాలచక్రము ఇంకా వేగము పుంజుకోబోతున్నదని ఆశించటము తప్పేమీ కాదు.

ఇదివరకు కాలము కంటే ఈనాడు పనులు తక్కువ సమయములోనే జరుగుతున్నాయనేది సత్యము. ఇదివరకు ఏ క్రియాకలాపాలను పూర్తి చేయటానికి, వాటిని వ్యాపింప చేయటానికి సహస్రాబ్దులు పట్టేదో, ఇప్పుడవి దశాబ్దాలలోనే పూర్తి అవుతున్నాయి. క్రైస్తవమతము ఎంత వేగముతో ప్రపంచ మంతా వ్యాపించిందో అందరికీ విదితమేగదా! ఇదే సామ్యవాద ఆలోచనాధారకు కూడా వర్తిస్తుంది. వంద సంవత్సరాలలోపే ప్రపంచంలోని 2/3 వంతులమంది దాని ద్వారా ప్రభావిత

అపజయాల ఎదురైనప్పుడు సహనంతో కృషి కొనసాగించాలి

మయ్యారు. వేలవేల సంవత్సరాల ప్రాచీన సభ్యతలు, ఆలోచనా విధానాలు చాలా మందగతితో వ్యాపిస్తే, ఆంగ్లేయుల సభ్యత ఈనాడు ప్రపంచమంతా వ్యాపించింది. దీనినిబట్టి దీర్ఘకాలపు పరివర్తనాచక్రము ఈనాడు అతి తీవ్ర వేగంతో జరిగి తక్కువ కాలములోనే ప్రచారము పొందుతుందని నిరూపింపబడు తున్నది.

500 సంవత్సరాల క్రిందటి వ్యక్తి ఒకడు ఈనాడు మన మధ్యకు వస్తే మనిషికి రిద్ది, సిద్దులు హస్తగతమైన ఒక నూతన ప్రపంచములోకి వచ్చానని అనుకుంటాడు. విద్యుత్తు నుండి టెలికమ్యూనికేషన్స్, లేసర్, కంప్యూటర్ మొదలయినవి పుట్టి మీద ఆశ్చర్యకరమైన మార్పులను తీసుకువచ్చాయి. మనిషి యొక్క తెలివితేటలు పరాకాష్ఠకు చేరుకున్నాయి అని అనిపిస్తున్నది. మనిషి తన కుశాగ్రబుద్ధి మరియు వేగం వలన ఘటనాఘటన సమర్థుడైనాడు. ఈ వేగము రాబోయేరోజులలో పెరుగుతుందే కానీ తరుగదు. ఇది అన్ని క్షేత్రాలకి వ్యాపిస్తుంది. విజ్ఞానము, బుద్ధి దీని ప్రభావక్షేత్రములోకి వస్తాయి. మానవజాతి యొక్క రీతిరివాజులలో అనేక విప్లవాత్మకమైన మార్పులు వచ్చుటయేకాక, అంత వేగముగాను అవి ఆచరణ లోనికి వస్తాయి. ఈ గొప్ప పరివర్తనలకు ఆధారము ఈ రోజులలోనే నిర్మించబడుతోంది. పరోక్షదృష్టి గల 'మనీషీ'లు దీనిని చూస్తున్నారు. దీనినిబట్టి రాబోయే మార్పులను సూచిస్తున్నారు.

ఈమధ్య అనేకమంది భవిష్యవేత్తల, అదృశ్యద్రష్టల ధర్మ గ్రంథాలలో భవిష్యవాణులు, హెచ్చరికలు పుస్తకాలుగా ముద్రింప బడుతున్నాయి. అన్నింటిలోను రాబోయేకాలము కష్ట కాలమని 'సవయుగ అవకాశములకు' నాంది అని చెప్పబడినది. క్రైస్తవమతములో 'సెవెన్ టైమ్స్', ముస్లిం మతము లోని 'హిజ్రీ యొక్క 14వ శతాబ్దము' - సుమారు 20వ శతాబ్దము యొక్క అంతకాలానికి సరి అవుతాయి. నేటికాలములోనే ప్రకృతి వైపమ్యాలగా జరుగుతున్న ఈ భయంకర సంఘటనలు కూడా ఈ శ్వరీయ దండప్రక్రియగా అర్థము చేసుకోవాలి. అందువల్ల 20, 21వ శతాబ్దపు సంధికాలములో వాతావరణము కష్టాలతో నిండినట్లు కనిపిస్తే, ఇది సహజమేనని అర్థము చేసుకోవాలి. ఈ కాలములో అక్కడక్కడా సృజనాత్మక క్రియాకలాపాలు కనిపిస్తే మన కళ్ళు మోసగింపబడుట లేదనీ,

అవి యుగసంధి కాలములో జరిగే ధ్వంస మరియు సృజన అనే జంట యొక్క అనివార్య ప్రక్రియలని గుర్తించాలి.

యుగపరివర్తనా కాలము ఇదే ఎందుకు?

'యుగము' అనే మాటకు కాలము అని అర్థము. ఆ కాలఖండము యొక్క ప్రముఖ క్రియాకలాపాలు లేక విశేషత లను బట్టి వాటిని యుగ శబ్దముతో కలిపి సంబోధించుట సాధారణముగా జరుగుతున్నది. ఉదాహరణకు ఋషి యుగము, సామంతయుగము, రాతియుగము మొదలయినవి.

ఈ సందర్భములోనే వర్తమానకాలమును విజ్ఞానయుగము, యాంత్రికయుగము అని అంటూ ఉంటారు. ఇదే విధముగా పంచాంగాలలో అనేకానేక సంవత్సరాలు యుగముగా గుర్తించబడతాయి. ఒక మతానుసారము యుగము కోట్ల సంవత్సరాల కాలానికి వర్తిస్తుంది. దీని ప్రకారము మానవీయ సభ్యత మొదలై కోట్లకోట్ల సంవత్సరాలు గడిచాయి. ఇప్పుడున్న కలియుగము సమాప్తమవ్వాలంటే ఇంకా లక్షల సంవత్సరాలు గడవాలి. కానీ లభించిన లిఖితప్రమాణాల ఆధారముగా చరిత్రకారులు, పురాతత్వవేత్తల ప్రకారము మానవుని వికాస క్రమము ఎక్కువకంటే ఎక్కువ 19 లక్షల సంవత్సరాల క్రిందటిది. ఆధునిక, సాంకేతిక పద్ధతుల ద్వారా ఇది నిరూపించ బడుతున్నది.

కాలగణనయొక్క ఈ విభిన్న విధివిధానాలు నిజానికి వాటిని వివరించే విధానంలో ఉన్న లోట్లు. శ్రీమద్భాగవతము, మహాభారతము, లింగపురాణము మరియు మనుస్మృతి మొదలైన గ్రంథాలలో యుగాన్ని లెక్కించే పద్ధతి ఏమిటంటే సూర్యుని పరిభ్రమణ కాలమును నాలుగు పెద్ద ఖండములుగా విభజించి నాలుగు దేవయుగముల కల్పన చేయబడినది. ఒక దేవయుగపు అవధి 4,32,000 సంవత్సరాలుగా చెప్ప బడినది. దీని ఆధారముగా ధర్మగ్రంథాలలో వివరింపబడిన కలికాలము యొక్క సమాప్తి నేటికాలానికి సరిగా సరిపోతోంది.

సహజంగానే సుస్పష్టమైన లెక్కలు లేక, పరస్పర విరోధముగా ఉండే కాలగణనవలన చాలామంది పైన చెప్పిన ఈ కాలగణనను నమ్మలేకపోవచ్చును. అందువల్ల ఇక్కడ 'యుగము' అనే పదము విశిష్టలక్షణాలు గల కాలముగా చెప్పబడుతున్నది. యుగనిర్మాణయోజన ఆందోళన - ఈ

పౌరుగువారి బాధ మన బాధ కావాలి

భావమునే తెలియజేస్తున్నది. కాలము మారబోతున్నది అనే భావన ఇందులో స్పష్టముగా తెలియవస్తున్నది.

చాలామంది ఒప్పుకునేదేమిటంటే 1989 వ సంవత్సరము నుండి 2000 సంవత్సరము వరకు ఉన్న ఈ పన్నెండు సంవత్సరాలు కలియుగసమాప్తికి, సత్యయుగ ప్రారంభానికి సంధికాలము. ఈ కాలములోనే మానవీయ పురుషార్థముతో కూడిన వికాసము, ప్రకృతి ప్రేరణతో జరిగే వినాశనము ఈ రెండు ప్రక్రియలు తమ తమ ప్రభావాన్ని ప్రతి క్షేత్రములో చూపిస్తాయి. పన్నెండు సంవత్సరాల కాలము వ్యవహారములో కూడా ఒక యుగముగా పిలువబడుతున్నది. అందువలన ఈ కాలాన్ని యుగసంధికాలముగా గుర్తించటములో తప్పు ఏమీ లేదు.

ప్రతి పన్నెండు సంవత్సరాలకాలములో ఒక నూతన పరివర్తన జరుగుతుంది. మనిషికైనా, వృక్షవనస్పతులకైనా లేక ఈ విశ్వబ్రహ్మాండములోనైనా ఈ పన్నెండు సంవత్సరాలలో జరిగే పరివర్తన స్పష్టముగా కనిపిస్తుంది. మనిషి శరీరములో పన్నెండు సంవత్సరాలలో ప్రతి కోశిక (cell) తనను తాను స్వయముగా మార్చుకుంటుంది. ఈ మార్పు పూర్తిగా ఆంతరిక మైనది. కనుక స్థూలదృష్టి దీనిని గమనించలేదు. కానీ ఇది విజ్ఞాన సమ్మతమే.

కాలగణనలో 'పన్నెండు' అనే సంఖ్యకు విశేష ప్రాముఖ్యత ఉన్నది. ఆకాశములో సౌరమండలాన్ని పన్నెండు రాశులుగా, పన్నెండు ఖండాలుగా విభజించారు. పంచాంగము మరియు జ్యోతిషము యొక్క లెక్కలు దీని మీదే ఆధారపడి ఉంటాయి. దీనిని అధ్యయనము చేసి జ్యోతిషములు రాబోయేకాలము యొక్క స్వభావము మరియు క్రియాకలాపాలను గురించి అంచనా వేస్తారు. పాండవుల పన్నెండు సంవత్సరాల వనవాసము అందరికీ తెలిసినదేగదా! తపశ్చర్యల, ప్రాయశ్చిత్త విధి విధానాల యొక్క అనేక ప్రయోగాలు కూడా పన్నెండు సంవత్సరముల అవధి యొక్క మహాత్మ్యమును, విశిష్టతను తెలుపుతాయి. దీని ఆధారముగా ఈ పన్నెండు సంవత్సరాల (1989-2000) సంధికాలము అనేక మార్పులకు కారణమని నమ్మవచ్చు.

ఆంతరిక్ష వైజ్ఞానికుల అభిప్రాయమును అనుసరించి సూర్యునిలో సౌరకళంకాలుగా రూపొంది, పెరిగి చెదిరిపోయే

మచ్చల కాలావధి కూడా పన్నెండు సంవత్సరాలే. వారి ప్రకారము ప్రతీ పన్నెండవ సంవత్సరములో సూర్యునిలో ఒక భయంకర విస్ఫోటన జరుగుతుంది. దీని కారణముగా విద్యుదయస్కాంత తుఫానులలో మార్పు వస్తుంది. దీని ప్రభావము వలన పృథ్విపై జడ చేతనములన్నింటిలో విశిష్టమైన మార్పులు జరుగుతాయి. నదులు, సముద్రాలలో వరదలు వస్తాయి. వృక్ష, వనస్పతుల ఆంతరిక సంరచన మారుతుంది. జననముదాయాల మనఃస్థితులలో విస్తృతంగా అశాంతి కనిపిస్తుంది. ఖగోళ వైజ్ఞానికుల ప్రకారము 1989-90 ల మధ్యకాలములో కనిపించిన అతి తీవ్రతమ సౌరకళంకములు గత 250 సంవత్సరాలలో ఎప్పుడు కనిపించలేదు. వాషింగ్టన్ పోస్టులో వచ్చిన ఈ వార్తను గురించి తెలుపుతూ హిందూస్టాన్ టైమ్స్ తన ఆగస్టు 29, 1988వ ప్రతిలో ఇలా చెప్పింది “ఈ సౌరకళంకముల ప్రక్రియ వలన ఎంత ప్రచండమైన వేడి బహిర్గతమవుతుందంటే, వాతావరణములో అసంతులన ఏర్పడుట నుంచీ మానసిక విక్షోభాల వరకు విస్తృతమైన క్షేత్రములో ప్రభావము కనిపిస్తుంది. దీనినిబట్టి రాబోయే సంవత్సరాలలో అసాధారణ సంఘటనలు జరుగవచ్చునని ఊహించవచ్చును”.

(సశేషం)

భర్తను సంస్కరించిన భార్య

అనేక సమయాల్లో పత్ని రూపంలో స్త్రీ పతిని మేల్కొలిపి తన కర్తవ్యాన్ని నెరవేరుస్తుంది. భారతీయ స్త్రీ సహనశీలతకు ప్రతిరూపం. ఆర్యసమాజ్ ప్రఖ్యాత నాయకులు స్వామి శ్రద్ధానంద యువకులుగా ఉన్నప్పుడు వారి పేరు మన్నీరామ్. వారికి మధ్యపానం, వ్యభిచారం మొదలైన దురలవాట్లు ఉండేవి.

వారి పత్ని శివదేవి తనవంతు కర్తవ్యం, బాధ్యతలు నిర్వర్తించేది. భర్త బలహీనతల పట్ల కోపించకుండా ధైర్యంతో, ప్రేమతో నచ్చచెబుతూ నెమ్మది నెమ్మదిగా ఆయనను మార్చింది. ఆయన జీవితం కాయకల్పమైంది. వారు ఉన్నత శ్రేణి లోకసేవకులుగా, సంతాన అయ్యారు. దీని శ్రేయస్సంతా వారి ధర్మపత్నిదే. శివదేవి శ్రేష్ట సంస్కారాలు తీసుకుని జన్మించిన వారి సంతానం కూడా ఉన్నత స్థితి పొందారు.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

సామాజిక జీవితంలో సమస్యలకు కారణం దయహీనత

దేవ సంస్కృతి అంటే సత్ చింతనం, సత్ కర్మలు, సత్ వ్యవహారములు

పూర్వకాలములో జరిగినటువంటి అశ్వమేధ యజ్ఞాలు సాంస్కృతిక విప్లవానికి సంబంధించినవి తప్ప ఆధ్యాత్మికతకు సంబంధించినవి కావు. అశ్వమేధయజ్ఞాలు సంపూర్ణ రాష్ట్రాన్ని సంఘటితము చేసేవి, రాష్ట్రములోని వారందరిని కలిపి ఒక త్రాటి మీద నడిపించేవి. దేవసంస్కృతి అంటే ఒక విశేష ధర్మం కాదు. దేవసంస్కృతి అంటే సత్చింతనము, సత్కర్మలు, సత్వ్యవహారములు. ఈ దేవసంస్కృతి తిరిగి మనిషిలో ఆవిర్భవించాలి, ప్రతి మనిషిలోను వీటిని నాటాలి. దీనితో దేవత్వం కచ్చితముగా గెలిచి తీరుతుంది. దానికి కావలసిన శక్తిని గురువులు 5 వేల సంవత్సరాల నుండి ఏకత్రితము చేసుకుంటూ వస్తున్నారు. ఇది కలిధర్మం అని అనుకోకుండా మంచివాళ్ళందరు ఈ దేవసంస్కృతి దిగ్విజయయాత్రలో పాలు పంచుకోవాలి.

సత్చింతనలు, సత్కర్మలు, సత్వ్యవహారములు దేవ సంస్కృతి యొక్క ఆధారములు. దేవ సంస్కృతి యొక్క మేరు దండము యజ్ఞము అని చెప్పబడింది. సాంస్కృతిక పరంపరలు అంటే మనము జీవించే విధానము, రకరకాల సంస్కారాలు అనగా పాణిగ్రహణ, ఉపనయన, విద్యారంభ సంస్కారములు మొదలైనవి తత్త్వదర్శనలైన ఋషులు సూక్ష్మదృష్టితో వాటి ఉపయోగము మనస్సులో ఉంచుకుని నిర్ధారించారు. ఈ సంస్కారాలన్నింటితో యజ్ఞము జోడింపబడే ఉంటుంది. యజ్ఞము చేస్తే వచ్చే భౌతిక లాభాలు, ఆత్మిక లాభాలు దృష్టిలో ఉంచుకుని ఋషులు దానికి అంత ప్రాముఖ్యత ఇచ్చారు. శాస్త్రములలో భగవంతుని ఒక పేరు యజ్ఞపురుషుడు.

ఋగ్వేదం యొక్క ఆరంభములోనే యజ్ఞమునకు మార్గ దర్శకుడైన పురోహితుడే గురువని చెప్పారు. అందువలన సద్గురువు కొరకు యజ్ఞములో వెతుక్కోవాలి. “అగ్నిమీశే పురోహితం యజ్ఞస్వదేవ ఋత్విజమ్ హోతారం రత్నధాతమం” అనేటటువంటి మంత్రములో పురోహితుడు అంటే నవ ద్వారములు కలిగినటువంటి ఈ పురానికి (మానవదేహానికి) మేలు చేసేవాడు అని అర్థము. యజనము (యజ్ఞ యజమానిగా

ఉండడాన్ని) చేయడాన్ని, రత్నరాసులు పొందడాన్ని సమానంగా వర్ణించారు. అంటే యజ్ఞం చేసేవారికి రత్నరాసులు లభ్యమవ్వాలి. వేదవాఙ్మయములో చాలా ఎక్కువగా యజ్ఞముల గురించి, వాటి మహత్యాన్ని గురించి చెప్పబడింది. యజ్ఞాన్ని యొక్క మహత్యము కూడా వివరించబడింది. వేదములు యజ్ఞకర్మ చేయుటకే. నాలుగు వేదాలలో యజ్ఞము ప్రతిష్ఠితమై ఉన్నది. వేద వాఙ్మయములోనే కాకుండా మామూలు జీవితాలలో కూడా పరంపరాగతముగా వచ్చేటటువంటి, కుటుంబాలలో వరుసగా జరిగేటటువంటి ధర్మకృత్యాలలో కూడా యజ్ఞము అవిచ్ఛిన్న రూపముగా మన భారతీయ జీవిత విధానములో కలిసే ఉన్నది. 16 సంస్కారాల రూపములో మన జీవితములో ఉన్నటువంటి పశుప్రవృత్తులను నిర్మూలించి దేవప్రవృత్తుల అభివర్ధన కొరకు షోడశ సంస్కారాలు చేయబడతాయి. మనము ఏ పండగ చేసుకున్నా, మంచి పని మొదలుపెట్టాలన్నా, కచ్చితముగా మనము యజ్ఞము చేసుకుంటాము. హోలి, దీపావళిలాంటి పండుగలు సంవత్సరానికి ఒకసారి చేసే యజ్ఞీయ కర్మలే. 5 ఆహుతులు వేసేటటువంటి బలివైశ్య యజ్ఞము నిత్యకృత్యములలో భాగముగా చెప్పబడింది. పిరిడి సాయి చరిత్రలో మనము చదువుకున్న - భోజనము చేసే ముందు ఒక ముద్ద అన్నం తీసి బయటపెట్టే కర్మ కూడా యజ్ఞీయమైన కర్మే. భారతీయులలో పాణిగ్రహణ సంస్కారము యజ్ఞముతో కలిసి ఉంటుంది. ఆఖరికి మనిషి చనిపోయినప్పుడు కూడా పార్థివ శరీరమును యజ్ఞములోనే ఆహుతిగా వేస్తారు. ఇదంతా గమనిస్తే ఋషులు ఏదో విధముగా యజ్ఞకర్మ మన జీవితాలలో కలిసి ఉండేటట్లు చూశారని తెలుస్తుంది. అందువల్లనే ఈ పరంపరంగా వచ్చేటటువంటి అవిచ్ఛిన్నతే దేవసంస్కృతిని యజ్ఞసంస్కృతిగా చెప్పడానికి ఆధారమయినది. “యజ్ఞం అంటే పరమార్థ ప్రయోజనము కొరకు చేయబడేటువంటి సత్కర్మ.”

అసలు మనము చేస్తున్న పనులలో యజ్ఞీయమైనటువంటి పనులు ఏమిటి?

జీవితంలో ఎటువంటి చిక్కుముడి అయినా సామరస్యంతో విడిపోతుంది

“సహాయజ్ఞాః ప్రజా స్ఫుష్ట్యా పురోవాచ ప్రజాపతిః
అనేన ప్రసవిష్యధ్య మేష వోఽస్త్విష్ట కామధుక్”

(భ.గీ. 3-10)

మనతోపాటు యజ్ఞ విధానాన్ని సృష్టికర్త సృష్టించాడు. అంటే యజ్ఞము చేస్తూ మనిషి పుడతాడు. కర్ణుడు సహజ కుండలాలతో ఎలా పుట్టాడో, అలాగే మనిషి యజ్ఞీయ కర్మ ద్వారా పుడతాడు. పరమార్థ ప్రయోజనము కొరకు చేసే సత్కర్మలను యజ్ఞీయ కర్మగా వర్ణించారు.

“యజ్ఞములో మూడు ఉండాలి. అవి 1) దేవపూజనము, 2) సంగతీకరణము, 3) దానము. యజ్ఞం అంటే ఈ మూడూ ఉండాలి.” ఈ మూడింటిలో ఏ ఒక్కటి లేకపోయినా అది యజ్ఞము కాదు. ఈ మూడూ లేనటువంటి ఏ యజ్ఞము అయినా అది కేవలము కర్మకాండ అవుతుంది తప్ప యజ్ఞము కానేరదు. ఈ మూడు ప్రవృత్తులు దేవ పూజనము, సంగతీకరణము, దానము సమాజాన్ని ఉత్కర్ష స్థితి వైపు తీసుకుని వెళ్ళడానికి అవసరమయ్యే దివ్య ధారలుగా తీసుకోవచ్చు.

దేవపూజనము

దేవపూజనము అంటే దేవతా లక్షణాలను మనలో పెంపొందించుకొని ఉత్కర్షమైనటువంటి వికసించినటువంటి వ్యక్తిత్వాన్ని నిర్మించుకోవడం. దేవపూజనము అంటే కోరికలు తీరుటకై దేవతలని పూజించడం కాదు, మనము దేవతల వలె మారాలి. ఎలాగయితే కొందరు ఒక హీరో ఫోటో పెట్టుకుని, వాడిలాగా జుట్టు పెంచుకుంటారో, వాడిలాగా డ్రెస్ లు వేసు కుంటారో; అలాగే ఏ దేవతను పూజిస్తున్నామో ఆ దేవత యొక్క లక్షణాలు మన జీవితములో రావాలి. అది దేవ పూజనము అంటే.

సంగతీకరణము

సంగతీకరణము అంటే ఒకే పనిని అందరు కలిసి చేయగలగడం, ఒకరితో ఒకరు సహకరించడం, ఒక గ్రూపుగా తయారవ్వడం, ఒక గ్రూప్ ఇంకొక గ్రూప్ కి సహాయం చేసుకొనడం. మన శరీరములో రకరకాల అంగములు ఉన్నాయి. జీర్ణకోశము, నాడీమండలము, అస్థిసంజరం

మొదలైనవి అనేకము ఉన్నాయి. ఇవన్నీ ఒకదానికి ఒకటి నిరంతరము ఉపయోగపడుతూ ఉంటాయి. అవి ఒక సంఘము లాగా ఏర్పడి ఉన్నాయి. అంత బాగా మనము ఒకరికొకరు ఉపయోగపడాలి. భూమి స్వర్ణముగా మారాలంటే అంత ఉత్కృష్టత మన జీవిత విధానములో ఆచరణలోకి రావాలి. ప్రతీ ఒక్కరు ప్రతి ఒక్కరికి ఉపయోగపడాలి. ఎవరయినా లేకపోయినవాడు లేడే అని బాధతో గమనించాలి తప్ప, అమ్మయ్య వాడు రాలేదు అని అనుకోరాదు. అన్నింటికన్నా ముఖ్యముగా గుర్తుంచుకోవలసింది ఏమంటే ప్రతి వ్యక్తి సమాజములో భాగమే, లేకపోతే వాడు పుట్టడు. ఒకానొక దేశకాల పరిస్థితులలో జీవించి ఉన్నటువంటి ముసలాడయినా, కేన్సర్ పేషెంట్ అయినా, పక్షవాతం వచ్చిన వ్యక్తికి కూడా వాడి పాత్ర వాడికి ఉన్నది. ఆ పాత్రని మనము గుర్పించ గలగాలి.

దానము

దానము అంటే ఉదారత్వము. వసుదైవ కుటుంబము. నేను ఒంటరిగా జపం చేసుకుంటాను అంటే యజ్ఞం అవలేదు. ఎందువల్లనంటే సంగతీకరణ లేదు. దానం లేదు. ఏదేదో లాభం అవుతుందని జపము చేస్తున్నారు. అందువల్ల జపము ఎప్పుడు యజ్ఞముగా మారుతుంది అంటే నేను చేసిన జప ఫలితము అంతా సమాజానికి అర్పిస్తున్నాను అని అన్నప్పుడు. అందువల్ల జపం యొక్క ఫలితం నారాయణుడికి ఇచ్చేస్తున్నాను అని అంటాము. నాకేమీ అక్కరలేదు. నేను చేసిన జపఫలితాన్ని స్వీకరించు. సమాజానికి ఎలా ఉపయోగపడుతుందో అలా వినియోగించు.

“ఎలాగయితే మన జాతీయ పతాకములో మూడు రంగులు కనిపిస్తాయో అలాగే యజ్ఞం అనగానే ఈ మూడు లక్షణాలు దేవపూజనము, సంగతీకరణము, దానము కనిపించాలి. మనము ప్రతీరోజు దీపం వెలిగించవచ్చు. ఏదైనా కార్యక్రమము ఉంటే చేసే దీపప్రజ్వలన కూడా చిన్న తరహా యజ్ఞమే. ఆ యజ్ఞ ఉద్దేశ్యము కూడా దేవపూజనము, సంగతీ కరణము, దానము. ఇది బాగా అర్థం చేసుకోవాలి. సద్భావనలు అందరికి ఉంటాయి. ఆ “సద్భావన సదాచారముగా మారటమనే ప్రక్రియ యజ్ఞము.” అందుచేత ఏ మంచి ఆలోచన

ఎవరిలో వినమ్రత ఉట్టిపడుతుందో వారే శ్రేష్ఠులు

రూపుదాల్చినా అది యజ్ఞమే. మానవుడు ఆధ్యాత్మిక ముగా ఎదగాలి అంటే తపస్సు చేయాలి. యాగము చేయాలి. సత్కర్మలు తపస్సు, సత్జ్ఞానము యోగము. భౌతికముగా ఎదగాలంటే శ్రమ ఉండాలి, శిక్షణ ఉండాలి. ఇక్కడ శిక్షణ బదులు సత్జ్ఞానము, శ్రమ బదులు సత్కర్మలు ఉన్నాయి. “సత్జ్ఞానము, సత్కర్మల యొక్క సమన్వయమే యజ్ఞము”.

యజ్ఞము ఒంటరిగా చేసుకొనుటకు ఋషుల అనుమతి లేదు. ఎవరు లేకపోతే కనీసం భార్యభర్తలు చేసుకోవాలి. యజ్ఞము మానవ సమాజానికి ప్రకృతికి మధ్య ఉన్నటువంటి అతిమధురమైన సంబంధం అని ఒక పండితుని అభిప్రాయం. ఓ పవిత్ర కార్యక్రమము చేయదలచుకున్నప్పుడు మానవ సమాజము యజ్ఞము ద్వారా అగ్నిదేవుడిని ఆహ్వానించి ఆహార పదార్థములను ఒకడే తినకుండా వాయురూపములో సూక్ష్మీ కృతము చేసి ప్రపంచములో ఉన్నటువంటి అందరికి అంద చేస్తాము. యజ్ఞము పూర్తి చేస్తున్నప్పుడు వశోధారామంత్రం చదవడంలో అర్థం ఏమిటంటే వ్యక్తి సమిష్టిగా పనిచేయడం, అందరికొరకు ఒకడు పని చేయడం. ఒకడి కొరకు అందరు పనిచేయడం. యజ్ఞం అంటేనే అనేకమంది కలిసి పనిచేయాలి. యజ్ఞము చేసినంత పని అయ్యింది అంటాము. అంటే మనము ఆడుతూపాడుతూ యజ్ఞం చేస్తుంటే అది యజ్ఞం కాదు అన్న మాట.

యజ్ఞమునకు కావలసినది పవిత్రజలాశయములలోని జలము అంటే తీర్థాలలోని నీరు. పవిత్రమైన వనమూలికలు సంగ్రహించుకోవాలి. యజ్ఞకుండము తయారుచేసుకోవాలి. అవి కూడా జియోమెట్రికల్ ప్రొఫోర్మస్స్తో. ఏ పరిమాణములో ఎంత ఉండాలో అంత ఉండాలి. ప్లగ్ పిన్ తెచ్చారనుకోండి, ఇక్కడ ఉన్న సాకెట్ కు సరిపోకపోతే ఉపయోగపడదు. యజ్ఞం చేస్తున్నప్పుడు ఇలా ఆలోచించాలి. యజ్ఞకుండాల నిర్మాణములో యజ్ఞకుండములు ఏ సైజ్ లో ఉండాలనేది చాలా ముఖ్యము. యజ్ఞమండపము నిర్మించాలి. మండపము నిర్మించడములో యజ్ఞము చేసినప్పుడు వాయుమండలములో యజ్ఞధూమము ఆవరిస్తుంది. యజ్ఞధూమము ఎంత ప్రాంతములో ఆవరించాలి? ఏ దిశలో ఆవరించాలి? మనము వేసే ఆహుతుల సాంద్రత ఎంత, ఆ ధూమము ఎలాంటి వాతావరణములోకి పంపించాలి అనేదానికి మండపము ఏర్పాటు చేస్తాము. అందుచేత యజ్ఞ

మండపానికి కూడా కొలతలు ఉంటాయి. కొలతలను బట్టే యజ్ఞమండపము, యజ్ఞకుండము నిర్మించుకోవాలి. ఏవిధమైన యజ్ఞం చేయబోతున్నామో దానికి కావలసిన వనోషధులు, మూలికలు తయారుచేసుకోవాలి. దానికి కావలసిన జలమును తీసుకురావాలి. ఎంత అద్భుతమైన వాళ్ళమంటే మంత్రం చదివేస్తాం. కలశంతు సమా... అని మంత్రం చదివేస్తే సరిపోదు. తీసుకురావాలి నీళ్ళను. సర్పదా లేదు, గంగా ఉండదు. మంత్రం చదువుతూ ఉంటాము. ఒక్కసారి కూడా ఆ జలాలను తీసుకు రావాలనే ఆలోచన రాని మేధాసంపత్తి మనది. ఆ నీటి అవసరము ఏమిటి? ఆ నదులకు మన శరీరములకు గల సంబంధం ఏమిటి? సంకల్పములో శుభయోగే, శుభకరణే తరవాత శుభతిథౌ... అని చదువుతాము. అక్కడ శుభ అనే మాటను తీసివేసి ఆరోజు తిథి చెప్పుకోవాలి. అంతేగాక మంత్రోచ్ఛారణ చేస్తున్నప్పుడు, పరిక్రమ చేస్తున్నప్పుడు, ఆహుతులు వేస్తున్నప్పుడు అందరు కలిసిమెలసి ఒకే స్వరముతో ఒకేవిధముగా, ఒకేపద్ధతిగా చేయాలి. ఈవిధముగా కలసి మెలసి చేయడంవల్ల మనిషి మహామానవుడిగా మారతాడు.

దేవతలు దేవత్వాన్ని యజ్ఞం చేయడం ద్వారా పొందారని చెప్పబడింది. మనిషి దేవత్వాన్ని పొందాలంటే సమాజంలో ఎలా జీవించాలో నేర్చుకోవాలి. ఇప్పుడు ఎలా జీవిస్తున్నాము? పక్కింటివాడిపేరు కూడా తెలియదు. కానీ యజ్ఞమయ జీవితం జీవించేవారి సమాజం చాలా విచిత్రంగా ఉంటుంది. ప్రతి ఒక్కరు ప్రతిఒక్కడికి అనేక రకాలుగా ఉపయోగపడుతుంటారు. అద్భుతమైన శీలవంతులు ఉంటారు ఆ సమాజములో. సమాజానికి ఎప్పుడో ఒకసారి ఉపయోగపడడం కాదు. అనుక్షణం అనేకరకాలుగా ఉపయోగపడుతూ ఉంటారు. ఒక మనిషి బాగుపడాలన్నా సమాజము బాగుపడాలన్నా ఇదే మార్గము. దేవగుణాలు అంటే 1) సద్గుణాలు పెంపొందించు కొనుట, 2) సంగతీకరణము-కలిసి మెలసి పని చేయుట, 3) దానము-మనకన్నా క్రిందవాళ్ళకి మన దగ్గర ఉన్నది ఎక్కువ శాతం ఇవ్వాలి. ముందు వాడికి పెట్టి, ఏదైనా మిగిలితే మనము తినాలి. యజ్ఞీయ కర్మలను అర్థము చేసుకుంటే వ్యక్తికి, సమాజానికి శిక్షణ ఇచ్చేటటువంటి తత్వాలు ఇందులో ఉన్నట్లు ఇంకెక్కడా కనిపించవు.

సామర్థ్యంతోపాటు వినయం ఉండే వ్యక్తి అందరి మనన్నలు పొందుతాడు

యజ్ఞములో ఉపయోగించే అగ్నికి చాలా విశేషమైన గుణములు ఉన్నాయి.

1) ఎల్లప్పుడు వేడిగా ఉండడం: అంటే ఎప్పుడు ధుమధుమ లాడుతూ కోపంగా ఉండడం కాదు. ఎప్పుడూ ఉత్సాహంగా ఉండడం.

2) ఎల్లప్పుడు వెలుగుతూ ఉండాలి: వెలుగు ఇతరులకు మార్గదర్శనం చేస్తుంది. అంటే మన జీవితము కూడా ఇతరులకు మార్గదర్శనం చేస్తుండాలి. అందరు గురువులు “నా జీవితమే నా సందేశము - నేను ఎలా జీవించానో మీరు కూడా అలా జీవించండి” అనే చెప్తారు.

3) మనిషి సంగ్రహించకూడదు అంటే కూడబెట్టకూడదు. కూడబెట్టటమనేది పవిత్రమైనటువంటి స్వర్గాన్ని నిర్మించడానికి ఉపయోగపడదు. ప్రకృతిలో ప్రవహించకుండా నిలువ ఉండడం అనేది ఉండదు. శక్తి ఎక్కడ ఆగకూడదు. శక్తి ప్రవహించాలి. విద్యుచ్ఛక్తి ఎక్కువ శక్తి నుండి తక్కువ శక్తికి ప్రవహించకపోతే ఉపయోగపడదు. మానవజీవితములో బ్యాంకుల వల్ల పెద్ద ప్రమాదం జరిగింది. ఇవాళ కాకపోతే రేపు ఈ బ్యాంకులన్నీ ఫెయిల్ అవుతాయి. వడ్డీ తీసుకోవడము ప్రకృతి ఒప్పుకోదు.

ఒక విత్తనము నాటితే అనేక రెట్లు వస్తుంది. అలాగే మన ఆలోచనలు నాటడం అనేది యజ్ఞవిద్య. ఈ నాటుకునే విద్య నేర్చుకోవాలి. విత్తనం భూమిలో నాటుతాము. విత్తనము తన సామర్థ్యాన్ని ఇతరులకి పంచింది. ఒక చిన్న విత్తనము అనేక విత్తనములుగా మారింది. మరల నాటుతావు. చివరకు అనంతమైపోతుంది. అందుచేత యజ్ఞీయకర్మలో కూడా నాటుకునేటటువంటి విద్య నేర్చుకుంటే అంతా మల్టిప్లై(ఎన్నో రెట్లు) అవుతుంది. పిరిడిసాయి, సత్యసాయి వారి దగ్గర ఉన్న ఆహారముపై కొబ్బరి నీళ్ళు చల్లి మల్టిప్లై (ఎన్నో రెట్లు) చేశారని చదువుకుంటాము. అలాగే ఏసుక్రీస్తు రొట్టెలను, చేపలను మల్టిప్లై (ఎన్నో రెట్లు) చేశాడు. అది ఒక ఆలోచనా విధానము. ఆలోచించడం నేర్చుకోవాలి. ఆరోగ్యము బాగా లేదు. కచ్చితముగా మీ ఆలోచనలు స్టాగ్నేట్ (కదలిక లేకుండా ఉండి పోయాయి) అయిపోయాయి. ఎక్కడో ఆపేసుకున్నాము ఆలోచనల ప్రవాహాన్ని. దానిని సరిచేసుకోగలిగితే, నీ ఆలోచనలను నీవు నాటగలిగితే ఆటోమాటిక్ గా నీ శరీరములో ఉన్న

రోగాలు అన్నీ వాటికి ఎరువుగా పనిచేస్తాయి. మన మలమే మనము తినే ఆహారానికి ఎరువుగా పని చేస్తుంది. అంటే ఏమి చెయ్యాలి? వితరణ - పంచిపెట్టడం, దానం చెయ్యడం ఎలా? ఆలోచించండి, చెయ్యండి. మనం చేయలేనప్పుడు గురువు చేస్తాడు. గురువుని చెయ్యనిచ్చినప్పుడు ఆ రోగం తక్షణమే నయమైపోతుంది.

అహం వైశ్వానరో భూత్వా ప్రాణినాం దేహమాశ్రితః
ప్రాణాపాన సమాయుక్తః పచామ్యన్నం చతుర్విధమ్
(భ.గీత. 15-14)

ఈ శ్లోకం భోజనం ముందు చదివేస్తాం. కానీ ఉపయోగించడం నేర్చుకోవాలి. కానీ ఋషులు ఎంత గొప్పవాళ్ళంటే భగవద్గీత 15వ అధ్యాయాన్ని భోజనం చేసే ముందు కచ్చితముగా చదవమని చెప్పారు. చదివితే ఆ సంస్కారము మన శరీరములో పడుతుంది. యజ్ఞాగ్ని ఆ పని చేస్తుంది. దానం-వితరణ అనేది ఆ మంత్రంలో ఉన్నది.

యజ్ఞములో ఆహుతులు వేస్తున్నప్పుడు అగ్ని బాగా ప్రజ్వలుతూ ఉండాలి తప్ప పొగ వస్తున్నప్పుడు వేయవద్దు అంటాము. మంచిపనిని చెడుగా మార్చే మేధా సంపత్తి ఈ కాలము మనుష్యులకు ఉన్నది. పాలలో టీయో, కాఫీయో కలిపి విషముగా మార్చేస్తాము. పాలు త్రాగము. యజ్ఞాగ్ని యొక్క ఉద్దేశ్యము ఏమంటే నీ ఆలోచనలను మండిస్తూ ఉండు. ఆరిపోతుంటే మరల మండించుకోవడమే.

యజ్ఞాగ్ని మనకు నేర్పేదేమంటే

- 1) నిరంతరం ఉత్సాహంగా ఉండడం.
- 2) వెలుగును ఇస్తూ ఉండడం.
- 3) సంపర్కములోనికి వచ్చిన వారిని మన దారిలోనికి మార్చుకోవడం.
- 4) పొందిన ఉపలభిని సంగ్రహించకుండా పంచిపెట్టడం.
- 5) నిరంతరం మండుతుండడము.

ఇవి యజ్ఞాగ్ని యొక్క లక్షణాలు. అగ్నిని దేవతల ముఖము అన్నారు. వరప్రదాత అన్నారు. అందుచేత ఆ దేవతల నోట్లో ఏమి వేస్తే అది అనేక రెట్లు ఎక్కువ అయ్యి మనకు లభిస్తుంది. భూమిలో మనము విత్తనం నాటితే అనేక రెట్లు

వినవ్రత మనిషిలోని పాత్రతను వికసించేస్తుంది

ఎక్కువై మనకు ఎలా లభిస్తుందో, అలాగే అగ్నిలో సవ్యముగా ఒక ఆలోచన నాటగలిగితే, దానిని ఆపగలిగే శక్తి ప్రపంచములో ఎవరికి లేదు. యజ్ఞవిద్య యొక్క గొప్పదనం అర్థం చేసుకోవాలి. ఆత్మను స్వర్గము వరకు తీసుకుని వెళ్ళేటటువంటి వాహనము ఏది అయి ఉండవచ్చు అనేటటువంటి ప్రశ్న ఉదయించినప్పుడు శాస్త్రం ఇలా చెప్పింది. “యజ్ఞాగ్ని”. యజ్ఞాగ్నికి కల 5 లక్షణాలు ఎవరిలో ఉంటాయో అలాంటి వ్యక్తులన్న సమాజం కచ్చితముగా స్వర్గాన్ని భూమి మీదకు దింపుకుంటుంది.

శతపథబ్రాహ్మణములో “యజ్ఞో భువనస్య నాభిః” అని చెప్పబడింది. యజ్ఞము భువనము యొక్క అంటే ప్రపంచము యొక్క కేంద్రము. ఈ ప్రపంచము యొక్క కేంద్రాన్ని అర్థం చేసుకోగలిగితే, సవ్యముగా ఉపయోగించుకోగలిగితే ప్రపంచ మంతటికి నీవు కేంద్రం అవుతావు. విశ్వబ్రహ్మాండమంతా యజ్ఞమనే నాభి చుట్టూయే తిరుగుతుంది. **యజ్ఞము ఉదారత్వము, పవిత్రత, సహకారము అనే త్రివేణి మీద ఆధారపడి ఉన్నది.** ఈ మూడు ప్రపంచాన్ని ఆనందదాయకముగా చేసి, ఊర్ధ్వ ముఖిగా తయారుచేస్తాయి.

గ్రహాలు, నక్షత్రాలు ఒకదానితో ఒకటి గురుత్వాకరణ శక్తితో కలిసి ఉండడమే కాకుండా వాటికి కావలసిన అనేక శక్తి తరంగాలను ఇచ్చి పుచ్చుకుంటాయి. ఈ ఇచ్చిపుచ్చుకోవడమే లేకుంటే సృష్టి ఇంకొక విధంగా ఉండేది. పృథ్వికి సూర్యుడికి మధ్య ఒక ఆకర్షణ మాత్రమే గాక ఆదాన ప్రదానాలు ఉన్నాయి. పరమాణువులలోగానీ, జీవాణువులలోగానీ ఉదారత, పవిత్రత, సహకారము అనే మూడు లక్షణాలు కనిపిస్తాయి. పవిత్రత అంటే సోడియమ్ సోడియమ్ లాగానే ఉంటుంది తప్ప దానిలో ఇంకోటి కలవదు. ప్రతి అణువు పవిత్రంగా ఉంటుంది, ఏ కాంపౌండ్ లో (మిశ్రమములో) ఉన్నప్పటికీ. ఎలాంటి పరిస్థితులలో కలిసి ఉన్న హైడ్రోజన్ హైడ్రోజన్ లాగానే పని చేస్తుంది. కార్బన్ కార్బన్ లాగానే పనిచేస్తోంది. పవిత్రత అంటే అది. అంతేగాక ఎలాంటి పదార్థముతో కలిసి ఉన్నాయో దానితో పూర్తిగా సహకరిస్తుంది. ఈవిధముగా మనిషి జీవించగలిగితే పృథ్వి మీద స్వర్గావతరణ జరుగుతుంది. యజ్ఞమయ జీవితము వస్తుంది. సృష్టి యొక్క రచన, దాని గతిశీలత, దాని సువ్యవస్థలతో యజ్ఞపరమైన సిద్ధాంతాలే పనిచేస్తున్నాయి.

ఎకాలజీ: ప్రకృతి సంతులన. పశువులు గడ్డిని ఆహారంగా తీసుకుంటాయి. ఆ పశువుల మలమే ఎరువుగా మారుతుంది. ఆ ఎరువుతో పృథ్వి పోయిన శక్తిని సంతరించుకుని చెట్లను, ఆకులను తయారుచేస్తుంది. ఆ ఆకులను ప్రాణులు మరల తింటాయి. ప్రాణుల మలమే కాక ప్రాణులు చనిపోయినప్పుడు వాటి శరీరము కూడా ఎరువుగా మారుతుంది. ఈ చక్రము యజ్ఞీయ చక్రమే. ఒకదాని మీద ఒకటి ఆధారపడేటటువంటి సహకారమే ప్రకృతి యొక్క ఆధారము.

సముద్రములోనుంచి మేఘాలు, మేఘాలలోనుంచి భూమి మీద తడి, ఆ తడి నుంచి నదుల యొక్క ప్రవాహము, నదుల యొక్క ప్రవాహముతో సముద్రములోనికి నీరు, తిరిగి బాష్పీకృతమైన నీటితో మేఘాలు ఈవిధమైన జలచక్రం కూడా మానవజాతి భూమి మీద జీవించడానికి ఆధారమైనటువంటి చక్రము. అన్నీ ఒకదానితో ఒకటి సహకరించుకుంటాయి. **శరీరములోని అంగాలన్నీ కూడా ఒకదానితో ఒకటి సహకరించుకుని జీవితాన్ని కొనసాగిస్తున్నాయి.** ఏ అవయవమైనా మొండికేస్తే చికాకు వచ్చేస్తుంది మనకి.

సమాజము సవ్యముగా ఉంటేనే శాసన వ్యవస్థ, ఆర్థిక వ్యవస్థ నడుస్తాయి. సమాజము సవ్యముగా లేకపోతే ఈ రెండూ అస్తవ్యస్తముగా ఉంటాయి. ఈ యజ్ఞీయ పరంపర వల్లనే జడచేతనాలు రెండింటిలో కూడా సువ్యవస్థ ఉన్నది. అందువల్లనే యజ్ఞమును ప్రపంచము యొక్క నాభికేంద్రముగా చెప్పారు. ఇదంతా ఇచ్చి పుచ్చుకోవడమే. అంతేగాక యజ్ఞము వాయువులో ఉన్నటువంటి అనే దోషయుక్త పదార్థాలను తీసివేసి వాయువుని శుద్ధి చేసి, మనిషికి కావలసిన ప్రాణవాయువును శుభ్రముగా ఉంచడానికి ఉపయోగపడుతుంది. **యజ్ఞ విధాన మును వాతావరణ కాలుష్యమును నివారించడానికి ఏకైక మార్గముగా భవిష్యత్తులో తెలుసుకోగలుగుతారు.** ఈ యజ్ఞ విధానమునే ఇంకా శాస్త్రీయంగా అభివృద్ధి చేసుకో గలిగితే వాతావరణ కాలుష్యంలో ఉన్నటువంటి అనేక ప్రమాదాల నుంచి మానవజాతి బయటపడగలదు. కొంచెం శ్రద్ధ ఉన్న వాళ్ళు దీని మీద ప్రయోగాలు చేసుకోవచ్చు.

డా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణగారి ప్రసంగముల నుంచి
నేకరణ: ముక్కామల రత్నాకర్

ఆదర్శాలను, లక్ష్యాలను మరచినప్పుడు వైఫల్యాలు వెంటాడుతాయి

అరుదైన అవకాశాన్ని జారవిడువకండి

సమయం సాధారణంగా ఉండవచ్చు అసాధారణంగా ఉండవచ్చు. సాధారణ సమయం ఎలా గడిపినా పెద్ద ఇబ్బం దేమీ కలుగదు. కానీ నిర్ణయాత్మక ఘడియలు వచ్చినప్పుడు, నిర్ణయం తీసుకోవలసి వచ్చినప్పుడు తటపటాయిస్తే భారీ మూల్యమే చెల్లించవలసి వస్తుంది. వివాహ మండపంలో “సావధాన్” అనే పదము పురోహితుడు చెప్పినప్పుడు సమర్థ గురు రామదాస్ ఆ సంకేతాన్ని తన నాయకుని అనుశాసనం వలె భావించి శిరోధార్యం చేశాడు. బాహ్యసంకేతాన్ని అంతరాత్మ గంభీరంగా స్వీకరించింది. దానివలన ఆయన దేశాన్ని ఉద్ధరించి నవాడిగా అనాదికాలం వరకు గుర్తుంచుకుంటారు. శంకరాచార్యులవారు, స్వామి వివేకానంద, దయానంద సరస్వతి, వినోబా మొదలైనవారు కూడా తమ లక్ష్యాన్ని నిర్ధారించుకోవడానికి సంవత్సరాల సమయం తీసుకోలేదు. మహానతను ప్రాప్తించుకునేందుకు ఎడమ చెయ్యి సక్రియంగా ఉంటే దానితో పట్టుకో. అలా చేయకపోతే కుడిచేతితో పని చేద్దామనుకునే లోపల సైతాన్ ఆ అవకాశాన్ని పెడదారిన పట్టిస్తాడు. ఇక ఆ అవకాశం తన దారిన తాను పోతుంది.

ప్రసవ కాలంలో నిర్లక్ష్యం వహిస్తే తల్లి, పిల్లల ప్రాణాలు పోవచ్చు. కారు డ్రైవర్ మనస్సు ఒక్క క్షణం అటు ఇటుపోతే ప్రమాదాలు జరగవచ్చు. గురి సంధించేవాని చెయ్యి కొంచెం కదలినా బాణం గురితప్పవచ్చు, ఎక్కడ నుంచో ఎక్కడికి పోతుంది. మానవజన్మ దుర్లభమైనది. ఎవరి దగ్గర ఎంతకాలం ఉంటుందో చెప్పలేము. ఈరోజు పడుకున్న వ్యక్తి రేపు కళ్ళు తెరవకపోవచ్చు. శంకరాచార్య, వివేకానంద, రామతీర్థ చిన్న వయస్సులోనే ఎగిరిపోయారు. ఇక మామూలు మనుష్యులు ఎంతకాలం జీవించి ఉంటారని చెప్పగలము? ఇలాంటి దుర్లభమైన అవకాశాన్ని ఉపయోగించుకోగలిగిన వాడే బుద్ధిమంతుడు.

ఇది యుగసంధి సమయము 20వ శతాబ్దము వీడ్కోలు తీసుకుంటున్నది. 21వ శతాబ్దము సూర్యోదయం వలె అరుణోదయం అవుతున్నది. యుగసంధి యొక్క అవకాశం

అసాధారణమైనది. ఇలాంటి సమయంలో మేఘములు గర్జిస్తుంటాయి, చెట్లు చేమలు వసంతాన్ని కప్పుకుంటాయి. జన్మిస్తున్న సమయంలో, మరణిస్తున్న సమయంలో కూడా ఒక విచిత్రమైన వాతావరణం ఉంటుంది. క్రొత్త సంవేదనలు ఉప్పొంగుతాయి. ఈరోజులలో కూడా అలాంటిదే జరుగుతున్నది. జీవించి ఉన్నవారు వారి స్థాయిని అనుసరించి కొన్ని నిర్ణయాలు తీసుకొనవలసి ఉంటుంది.

ఈరోజులలో మనుష్యజాతి యొక్క భాగ్యం క్రొత్త కాగితం మీద, క్రొత్త సిరాతో క్రొత్త విధానంతో వ్రాయబడుతున్నది. ఈ గందరగోళంలో ఎవరి స్థానం ఎక్కడో ఎవరికే వారే నిర్ధారించుకోవాలి. ఆ తరువాత ఎవరు ఎక్కడ ఉంచబడతారో అక్కడే నిలబడి ఉండవలసి వస్తుంది. రైలులో ప్రయాణిస్తున్నప్పుడు ఎవరు ఎక్కడ కూర్చున్నారో, ప్రయాణం చివరి వరకు అక్కడే కూర్చునే అవకాశం లభిస్తుంది.

రంగస్థల వేదికపై ఏ పాత్ర ఎవరు నిర్వహిస్తారో ముందే నిశ్చయించుకోవాలి. పరదా తొలగిపోగానే నిర్ధారించబడిన పద్ధతిలో నాటకం నడుస్తుంది. ఈ యుగసంధి సమయంలో జీవించి ఉన్న ప్రతివ్యక్తి తన భూమికను ఎటువంటి స్థాయిలో ఉండాలో నిర్ణయించుకోవాలి.

పెళ్ళిళ్ళు జరుగుతున్నప్పుడు చిన్నవారు పెద్దవారు తమ తమ శక్త్యానుసారం చిన్న పెద్ద పనులు చేస్తుంటారు. రోగిస్థలు, వికలాంగులు చూస్తూ కూర్చోవలసి వస్తుంది, ఎటువంటి సహకారం అందివ్వలేరు. మిగిలినవారు ఉత్సాహంతో ఏదో ఒక పనిలో నిమగ్నమవ్వకుండా ఉండలేరు. ఇబ్బందికరమైన పరిస్థితులలో కూడా అలాంటి సక్రియత మేల్కొంటుంది. ఇంట్లో ఎవరైనా ఉపయోగపడేవారు మరణించినప్పుడు పరివారం అంతా విలపిస్తారు, అందరు సృశానానికి వెళ్తారు. పరివర్తన యొక్క మహత్త్వపూర్ణ అవకాశం తనతోపాటు బాధ్యతను తీసుకుని వస్తుంది. ఈ బాధ్యతను స్వీకరించనివారిపై తిరస్కారం వెల్లువెత్తుతుంది.

నమ్మిన లక్ష్యం కొరకు ప్రాణార్పణ చేయడానికి సిద్ధపడిన వ్యక్తులందరికీ ఓటమి అన్నది చేరదు

ఈ పరివర్తన క్షణములలో దీపావళి పండుగలో వలె అందరి ఇళ్ళలో చెత్తాచెదారం బయట పడేసి ఇల్లు శుభ్రం చేసుకుంటారు. ఇంట్లో రంగులు, ముగ్గులు వేసుకుని అందంగా చేసుకుంటారు. ఇల్లు చిన్నదైనా, పెద్దదైనా ఇలాగే చేసుకుంటారు. హోలి దినములలో పనికిరాని చెత్తా చెదారమును ప్రోగుచేసి తగలబెడతారు. దీనితోపాటు అందరు కలుస్తారు. కౌగిలించుకుంటారు. ప్రసన్నంగా అభినందించుకుంటారు. హోలి, దీపావళి రోజులలో హడావిడిలేని ఇల్లు సామాన్యంగా ఉండదు.

ఈ రోజులలో ఇతిహాసం యొక్క అభినవ అధ్యాయం లిఖించబడుతున్నది. ఇందులో మన ప్రతిఒక్కరి స్థానం, యోగదానం ఉండాలి. దీని యొక్క చర్చ తరతరాల వరకు జరగాలి. ఇలా చేయడం వలన అందరికీ ప్రేరణ లభిస్తుంది. ఏవిధంగా ఆలోచించాలి? ఎలా ప్రవర్తించాలి? ఏ దిశలో ఏ మార్గంలో ప్రయాణించాలి? దీపం చిన్నది అయినప్పటికీ తన ప్రభావ క్షేత్రంలో వెలుగును ఇస్తుంది, యధార్థతను అవగతం చేస్తుంది, చిమ్మచీకటిని కూడా పోగొడుతుంది. ఈ ప్రయత్నంలో దీపం తన నూనెను, వత్తి వంటి పరిమితమైన వస్తువులను మండించవలసి వస్తుంది. మన విలువ దీపం కన్నా తక్కువా? మన లోభం అనే తుఫాను అడుగుడుగునా అడ్డంకులు కలుగ చేస్తున్నది. మనం పెంచి పోషించుకున్న లోభం అనేదానిని తీసివేయలేమా? దీనివలననే జీవనం యొక్క అంతరంగ బహిరంగ పక్షములు ఆత్మప్రతాడన, లోకనిందను సహించవలసి వస్తుంది.

ఇచ్చిపుచ్చుకోవడాలు శాశ్వత నియమములు, పరోపకారమునకు కృతజ్ఞత చూపించవచ్చు. కానీ ఇచ్చినదేది వృధా పోదు, ఇబ్బందుల సమయంలో పనికివస్తుంది. శబరి, ఉడుతల చిన్న చిన్న అనుదానములు అజరము, అమరము అయ్యాయి. ఎందుకంటే అవి భగవంతుని పనులలో కలసి ఉన్నాయి. నారదుడు దేవర్షి ఎందుకు అయ్యాడు? ఆయన భగవంతుని భక్తి ప్రచారంలో తనను తాను పూర్తిగా సమర్పించు కున్నాడు. భగవంతుని దర్బారులోకి ఎటువంటి అడ్డంకులు లేకుండా ఎప్పుడైనా వెళ్ళగలిగే అధికారం సంపాదించు కున్నాడు. హనుమంతుని ఉపాసకుల సంఖ్య రాముని భక్తుల కంటే ఎక్కువ. ఎందుకంటే రాముని కష్ట సమయంలో ప్రాణాలు

బడ్డి సహాయం చేశాడు. రామలక్ష్మణులను తన భుజములపై ఎక్కించుకుని తీసుకువెళ్ళాడు. రాముడు కూడా అతనిని తన నాలుగవ సోదరుడిగా ఉద్ఘాటించాడు.

ఈరోజులలో భగవంతుని ప్రచండ అభిలాష ఒక్కటే, అది ప్రపంచాన్ని మార్చివేయాలి. దానికి నూతన కాయకల్పం వంటి క్రొత్త సుయోగం కలుగచేయాలి. ఇదే 21వ శతాబ్దము -ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తు. ఇదే మనుష్యులలో దేవత్వ ఉదయము, ప్రతిభను వికసింపచేయడం (ప్రతిభా పరిష్కార్) అనే కార్యక్రమ ములు. దీనిని ప్రజల ఆలోచనల క్రాంతి యొక్క ఎర్రకాగడ (లాల్ మషాల్) యొక్క ప్రజ్వలనగా కూడా చెప్పవచ్చు. ఈ దైవీ కోరిక కొరకు ఎవరు ఎంత సహాయం చేశారో వారు అంతే సమగ్ర రూపంగా కృతకృత్యులయ్యారని తెలుసుకుంటారు.

- అనువాదం: ముక్కామల రత్నాకర్

మానవ జీవనం

ప్రభాత కాలం లావా పక్షికి ఇష్టం. సాయంకాలపు ధూళి గుడ్లగూబలకు ఇష్టం. మకరందము తేనెటీగకు ఇష్టం. శవం రాబందుకు ఇష్టం. అలాగే జీవితం మనిషికి ఇష్టం. మానవ జీవితం ఎంత ఉజ్వలమైనా అది కళ్ళకు మిరుమిట్లు గొలుపలేదు. అది ఎంత మధురమైనా మొహం మొత్తదు. కుళ్ళిపోయి కృశించినా దాన్ని వదులుకోలేము. అయినా దాని అసలు విలువ ఎవరికి తెలుసు?

మూర్ఖులవలె జీవితం కంటే మరో వస్తువు విలువైనదని భావించకు. జీవితం నిస్సారమనీ భావించకు. కేవలం నీ స్వార్థం కోసం జీవించక ఇతరుల ప్రయోజనాన్ని పట్టించుకోవాలి.

బంగారంతో అయినా జీవితాన్ని కొనలేవు. వజ్రాల రాశులు ఖర్చు చేసినా గడచిన సమయం తిరిగి రాదు. కనుక ప్రతిక్షణాన్నీ సద్గుణాల సంపాదనలో వినియోగించడం బుద్ధిమంతుల లక్షణం. జీవితంలో నిరుపయోగమైన సమయాన్ని తొలగిస్తే ఇక మిగిలేదేమిటి? బాల్యం ముసలి తనం, నిద్రించే సమయం వృధాగా కూర్చునే సమయం, జబ్బుపడ్డ రోజులు వీటిని జీవితంలోని మొత్తం రోజుల నుంచి తీసివేస్తే ఎన్ని రోజులు మిగులుతాయి?

అఖండజ్యోతి, సెప్టెంబరు, 1953

- అనువాదం: శ్రీ సత్యనారాయణ గుప్త

మన ఇష్టాయిష్టాలను బట్టి వాస్తవాలు మారవు

జీవనయాగం-3

నీటిబొట్టు

మనిషి జీవితము నీటిబొట్టు వలె సాగాలి. ఒక్కో నీటిబొట్టు ఒక్కోలాగ పనిచేస్తుంది, ఒక్కోలాగ ఉపయోగపడుతుంది. మానవజీవితము కూడా నలుగురికి ఉపయోగపడే విధముగా, ఆదర్శప్రాయముగా సాగిపోవాలి.

ఒక నీటిబొట్టు దోసెలు పోసే ఒక వేడి వేడి పెనం మీద పడిందనుకోండి. ఆ వేడికి అది వెంటనే ఆవిరైపోతుంది. దాని బ్రతుకు లిప్తపాటు మాత్రమే ఉంటుంది. ఈ నీరు పెనం మీదున్న అతి వేడిని తగ్గించి, మలినమును శుభ్రపరుస్తుంది. దాని లక్ష్యము అంతటితో ముగిసిపోయింది. మానవులలో కొంతమంది సమకాలీన పరిస్థితులలో ఉండే అనాచారములను, దుర్భావనలను రూపుమాపి వాతావరణమును క్రొత్తగా నిర్మిస్తారు. ఉదా॥ వీరేశలింగం పంతులు, మదన మోహన మాలవ్య... వీరంతా అనాటి దేశకాల పరిస్థితులలో పరం పరగా వస్తున్న మూఢాచారములను ఖండించి ఆ స్థానములో సదాచారములను ప్రతిష్ఠించారు.

అదే నీరు నీటిబుడగ రూపుదాల్చితే అది నిలివేది కొద్ది క్షణములే. 'జీవితము నీటిబుడగ వంటిది. అది కంటిముందే ఉన్నట్టుండి పేలిపోతుంది. కనుక ఓ మానవుడా తస్మాత్ జాగ్రత్త జాగ్రత్త! నీవు బ్రతికుండే కొద్దికాలములోనే నీకోసం, నీ కుటుంబం కోసం, నీ సమాజం కోసం, నీ దేశం కోసం, నీ ధర్మం కోసం ఏదైనా సాధించి చూపించు అనే సందేశమును గ్రహించి నీ బ్రతుకును ఆదర్శవంతముగా మలచుకో!' అని పెద్దలు హితవచనములు పలుకుతారు. యుగాల చరిత్రను గమనిస్తే ఎంతోమంది మహానుభావులు అలా బ్రతికి చూపించి మనకు ఆదర్శప్రాయులయ్యారు. వీరసావర్కర్, టంగుటూరి ప్రకాశం పంతులు, దుగ్గిరాల గోపాలకృష్ణ, లాల్-బాల్-పాల్ వంటివారు ఈ కోవకు చెందుతారు.

అదే నీటిబొట్టు ఒక తామరాకు పైన పడిందనుకుందాము. అది ఆ ఆకుమీద ఇటు ఊగినలాడుతుండే తప్ప ఆ ఆకుకు తడిగా అంటుకోదు. ఆ తామరాకు పై పొరల మీద నీరు అంటుకోకుండా ఉండే ఒక ప్రత్యేకమైన ప్లాస్టిక్

వంటి పదార్థమును భగవంతుడు సృష్టించాడు. దానివలన ఆ నీరు తామరాకుకు అంటుకోదు. ఆ ఆకు మీద ఆ నీరు ఎంతో అందంగా ముత్యం వలె కదులుతూ చూపరులను కట్టి పడేస్తూంటుంది. కంటికి ఆనందము, మనస్సుకు ఆహ్లాదం. అంతేకాదు. తాత్వికముగా కూడా 'భవసాగరమున తామరాకు మీద నీటిబొట్టు వలె జీవించు!' అని చెప్తారు ఆధ్యాత్మికవేత్తలు. మనిషి జీవితము అలా సాగినప్పుడు అతను ఎన్నో ఇబ్బందులను, కష్టములను, అడ్డంకులను, వేదనను చాలా తేలికగా అధిగమించగలుగుతాడు. తత్త్వ వివేచన వలన అతను వాటిని ఎదుర్కొంటూనే విజయములను సాధిస్తూ ప్రగతిపథాన ముందుకు సాగుతాడు. ఇది ఒక విశిష్ట జీవనశైలి. భారతీయులందరు ఇటువంటి జీవితమును గడపటానికి ఇష్టపడతారు. అలాగని వారు తమ బాధ్యతలకు, కర్తవ్యములకు దూరంగా ఉండరు. అన్నింటిని యథాశక్తి నిర్వహిస్తూనే తామరాకు మీద నీరు వలె మనుగడ సాగించి ఆధ్యాత్మిక తలములలో ఉన్నతి సాధిస్తారు.

లెక్కలేనంతమంది యోగిపుంగవులు, ఋషులు, మహర్షులు గృహస్థాశ్రమములో ఉంటూనే ఆధ్యాత్మికస్థితిలో అత్యున్నత సోపానములను అవలీలగా అధిగమించారు. ఉదా॥ మనకు తెలిసినవారు-పండిత శ్రీరామశర్మఅచార్య-మాతాభగవతీదేవి శర్మ, శ్రీరామకృష్ణపరమహంస-శారదామాత. యుగముల క్రిందటే సప్తఋషులు అటువంటి అరుదైన, అద్భుతమైన జీవన యాత్ర సాగించి వినీలాకాశమున కాంతులీనుతున్నారు.

ఆ నీటిబొట్టే ఒక ఆల్చిప్పలో పడితే మంచిముత్యమై ప్రకాశిస్తుంది. సముద్రములో నత్తగుల్ల పైన ఒకరకమైన పదార్థము ఆవరించి ఉంటుంది. దానిలోపల నత్త ఉంటుంది. అది ఆహారం కోసం పై కవచమును ఒక్కొక్కసారి రెండుగా విడదీసి పెడుతుంది. విషయం తెలియని మరో క్రిమి దానిలోకి ప్రవేశించి నత్తకు ఆహారమవుతుంది. ఈ ప్రక్రియలో అనుకోకుండా ఒక్కొక్కసారి వర్షపునీరు దానిలో పడుతుంది. ఆ నీటిని ఆహారము అని భ్రమించి-దానిని స్వీకరించిన నత్త చనిపోతుంది. వాననీటిచుక్కతో నత్త శరీరము రసాయనిక

సంక్షోభ సమయంలో ప్రతి చిన్న విషయాన్ని జాగ్రత్తగా పరిశీలించాలి

ప్రక్రియకు లోనై లోపల ఒక ముత్యము తయారవుతుంది. అది ఎంతో ధర పలుకుతుంది. నత్త తన జీవితమును పణముగా పెట్టి చివరకు ఒక ముత్యం వలె మారుతుంది.

మానవుడు కూడా ఏదో ఒక ఆదర్శము కోసం లేదా లక్ష్యము కోసం లేదా సమాజ హితము కోసం తన జీవితమును త్యాగము చేసి వాటిని సాధించాలి. అలాంటి మనిషి జీవనశైలి ఎంతో మహోన్నతమైనది. వారికి తమ లక్ష్యము తప్ప ఇంక ఏ కోరిక ఉండదు. లక్ష్య సాధన కోసం తమ జీవితమును త్యజప్రాయముగా బలిగావించుకుంటారు. ఉదా॥ భగత్ సింగ్, మంగళ్ పాండే, సుభాస్ చంద్రబోస్, చంద్రశేఖర్ ఆజాద్, వీర సావర్కర్... స్వాతంత్ర్యసమరంలో ప్రాణములను బలి గావించు కున్న అమరజీవులు వీరంతా. వీరు ఈ జాతికి అనుసరణీయులు. వీరి కీర్తి ఆకాశములోని ధ్రువనక్షత్రము వలె కలకాలం నిలిచి ఉంటుంది.

ఒక్కొక్క కాలములో కురిసే వాన ఒక్కొక్కరకమైన ఫలితమును ఇస్తుంది. ఎండాకాలంలో కురిసిన వాన శరీరమునకు, సుఖమును, వాతావరణములో ఆహ్లాదమును కలిగిస్తుంది. శీతాకాలంలో కురిసే వాన వలన కొందరికి జలుబు చేస్తుంది. అదే వర్షాకాలములో కురిసే వాన రైతుల పాలిట కల్పతరువు. విత్తు నాటుకోవటానికి అనువైన వర్షం అది. రైతులు ఆనందిస్తారు.

అందునా స్వాతీనక్షత్రమున్న రోజున కురిసిన వాన ఎంతో ప్రత్యేకతను కలిగి ఉంటుంది. ఆకాశములో స్వాతి నక్షత్రము ఉన్నప్పుడు వర్షం కురుస్తున్న వేళ నత్త తన ఆహారము కోసం అదే సమయములో తన కవచమును రెండుగా విడదీసిపెడితే ఆ వాననీరు ఆ చిప్పలో పడితే అది 'మేలిమిముత్యమై' నిలుస్తుంది. ఒక్క ముత్యమే లక్షల రూపాయిల ధర పలుకు తుంది. పైగా అల్ప ప్రాణియైన నత్త చనిపోయిన తరువాత మేలిమిముత్యమై నవరత్నములలో స్థానం సంపాదించు కుంటుంది. ముత్యమును భగవత్ కైంకర్యములోను వినియోగించవచ్చు, హారముగాను చేసుకోవచ్చు...

మన దేశము మీద విదేశీ ఆక్రమణలు సాగినప్పుడు దేశం కోసం కష్టనష్టముల కోర్చి మన సంస్కృతి సంప్రదాయ ములను, దేశ గౌరవమును, స్వేచ్ఛను కాపాడటానికి జీవిత కాలమంతా పోరాటం సాగించి అంతిమ విజయం సాధించిన మహానుభావులు ఎంతోమంది ఉన్నారు. దేశమాత మెడలో

ముత్యాల పేరుగా నిలిచినవారు మహారాణాప్రతాప్, ఛత్రపతి శివాజీ, రూస్వీలక్ష్మీబాయి.....

అదే నీటిబొట్టు సముద్రములో కలిస్తే సముద్రమై పోతుంది. సరిగ్గా అలాగే మనిషి ఒక్కొక్కసారి ఒక దైవీ ప్రణాళికలో భాగస్వామియైనచో ఎనలేని పేరు-ప్రతిష్ఠలు అతని స్వంతమవుతాయి. ఉదా॥ ఉడుత. ఆ చిన్ని ప్రాణి తన శక్తి కొలది శ్రీరామకార్యములో సాయం చేసింది, చరిత్రలో ఉడుతా సాయం అని నిలిచిపోయింది. అడవి ప్రాణులైన వానరములు సైతం రామునికి అండగా నిలిచి అధర్మమునకు విరుద్ధముగా పోరాడి మానవులకు ఆదర్శప్రాయులైనాయి. గోపాలురు కూడా శ్రీకృష్ణుని యుగ పరివర్తనకు తోడుగా నిలిచి చరిత్రలో స్థానం సంపాదించుకున్నారు. ఇవన్నీ అతి చిన్న ప్రాణులు. ఎప్పుడైతే దైవీప్రణాళికలో పాలుపంచుకున్నాయో ప్రపంచము చేత గుర్తించబడ్డాయి.

పూజ ఆరంభించే ముందు చేసే ఆచమనమునకు వాడే నీటిచుక్కలు మరో ఉదాహరణ. ఆ నీటిని భావయుక్తంగా స్వీకరించినప్పుడు మనలోని కల్మషములను తొలగించి, శక్తు లను ప్రోదిచేస్తుంది. పూజ పూర్తయిన తరువాత తాగే తీర్థం మనలోని పాపములను ప్రక్షాళన గావిస్తుంది. గురు-శిష్య అనుబంధం ఇటువంటిదే. మనిషి తన గురువు పాదము లను ఆశ్రయించినప్పుడు ఆయన తన బోధనలతో శిష్యుడిని సన్మార్గం వైపు పయనింపజేసి భౌతిక, ఆధ్యాత్మికజగత్తులో శక్తివంతుడిని గావిస్తాడు. ఇక్కడ భావనాత్మకమైన నీటి స్వీకరణతో పాటు శ్రద్ధ-నిష్ఠలు అత్యంత అవశ్యకము.

ఉదా॥ చాణక్య-చంద్రగుప్తులు, శ్రీరామకృష్ణపరమహంస-వివేకానంద, విశ్వామిత్రుడు-హరిశ్చంద్రుడు..

ఇలా చెప్పుకుంటే చాలానే ఉంటుంది. చివరగా మనం అనుకోవాల్సినది ఒక్కటే. ఎంతో అమూల్యమైన మానవ జీవితమును వృథా చేసుకోకుండా మంచి పనులలో, గొప్ప లక్ష్యములలో, సేవకార్యములలో వినియోగిస్తూ తరింపజేసు కోవాలి. ఇదే ఇక్కడ అందించబడిన సందేశం.

ఒకసారి యమధర్మరాజును ఒకానొక వ్యక్తి 'మనిషి చనిపోయిన తరువాత స్మరణమునకు వెళతాడా లేక నరకమునకు వెళతాడా? అనేది ఎలా తెలుస్తుంది?' అని ప్రశ్నించాడట. దానికి యముడు చనిపోయిన అతని శవం దగ్గర నిలబడి

మంచిని చెప్పేవాడే మంచి మిత్రుడు

అక్కడ చేరినవారంతా ఏమి మాట్లాడుకుంటున్నారో అలకించు. వారు అనుకునేదాన్ని బట్టి అతను స్వర్గమునకు వెళతాడా లేక నరకమునకు వెళతాడా అనేది ఇట్టే తెలిసిపోతుంది అని జవాబిచ్చాడట. మంచి చెప్పుకుంటే స్వర్గమునకు-చెడు చెప్పుకుంటే నరకమునకు వెళతాడు అని వేరుగా చెప్పనవసరం లేదుకదా. అంతేకాదు ఎంత కాలం ఆ మంచి-చెడుల గురించి చెప్పుకుంటామో అంతకాలం వారు సజీవముగా ఉన్నట్లే. అందుకే జయంతిలు, వర్ధంతిలు చేసి వారిని స్మరించుకునేది.

అంటే మనిషి తాను జీవించి ఉన్నప్పుడు కొన్ని మంచి పనులను చేయాలి, అందరికీ ఉపయోగపడాలి. చెడు కార్యములను చేయరాదు. అంతేకాకుండా మానవుడు నైతికమైన కీర్తి-ప్రతిష్ఠలను సంపాదించాలి. నలుగురికి ఉపయోగపడే రీతిలో మనుగడ సాగించాలి, ఎంతో కొంతైనా సాధించి తనను తాను ధన్యం చేసుకోవాలి. అంతేతప్ప కొరగాని జీవితమును గడిపి భగవంతుడు ప్రసాదించిన అమూల్యమైన జీవితాన్ని, కాలాన్ని వృథా చేసుకొనరాదు. ముఖ్యముగా యువత సన్మార్గము వైపు పయనించి, దేశపు బంగారు భవితకు పునాదులు వేయాలి.

ఇదంతా జరగాలంటే చిన్నప్పటినుండే చక్కని సంస్కారమును అందించే విద్యావ్యవస్థ తిరిగి ప్రాదుర్భవింపాలి. కేవలము

వైజ్ఞానిక, గణిత, సామాజికశాస్త్రములలోని పాఠములనే కాకుండా విద్యార్థులను సంస్కరించే మంచి విద్యావిధానము రావాలని కోరుకోవాలి. ఆ మార్పు మనసుండే ఆరంభం కావాలి. మనమే దానిని సాధించుకోవాలి. ఎందుకంటే ఇప్పుడున్న విద్యా విధానము ఆంగ్లేయుల పాలనా కాలములో వారి ప్రభుత్వము సుస్థిరపడటానికి, మన సంస్కృతి దెబ్బతినటానికి మెకాలే అను వ్యక్తి కుతంత్రముతో ప్రవేశపెట్టిన పద్ధతి. అందులో నీతిపాఠములకు చోటు లేదు. సంస్కరణ అన్నది జరుగదు. విద్యార్థి ఒక యంత్రము వలె చదువుకొని మంచి మార్పులైతే సాధించగలడేమో కాని దేశమునకు ఉపయోగపడే మంచి పౌరుడిగా, సుగుణశీలిగా మాత్రము మారటం లేదు. నేటి యువతను చూస్తే మనకు ఈ విషయము బాగా అర్థమవుతుంది. అందుకని మెకాలే ప్రవేశపెట్టిన ఆనాటి విద్యావ్యవస్థను మార్చి-మనం తిరిగి మంచి విద్యాప్రణాళిక రావాలని ఆచరణాత్మకముగా సంకల్పిస్తూ ముందుకు కదులుదాం రండి!!

(మహాసహస్రప్రవాహాని గరికపాటి నరసింహారావుగారి ప్రవచనం నుండి)

సంకలనం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

రఘుకుల వంశారంభము

రాజాదిలీపుడు సంతానహీనుడు! సంతానాన్ని పొందే మార్గాన్ని తెలిసికొనుటకై ఆయన, మహర్షి వశిష్ఠుని ఆశ్రమానికి వచ్చాడు. దిలీపునకు తరుణోపాయాన్ని బోధిస్తూ మహర్షి ఈ రీతిగా సెలవిచ్చాడు. “రాజు! మీరు ఈ ప్రకృతిసిద్ధమైన వాతావరణంలో నివసిస్తూ మీ కోరిక తీర్చుకొనండి. ఈ గోమాత చరణాలను స్పృశిస్తూ మీరిరువురు గోమాతను వెన్నంటి ఉండండి. “రాజు మరియు రాణి ఇరువురు మహర్షి ఆదేశానుసారం తమ కాలాన్ని గోసేవలో గడపసాగారు.

ఈ క్రమంలో ఒకరోజు మాయావి సింహరూపంలో వచ్చి గోసేవపట్ల దిలీపునికి గల భక్తి, శ్రద్ధలను పరీక్షింపగోరి, గోవుపై దాడి చేసింది. రాజు దిలీపుడు వెనువెంటనే తన బాణాన్ని ధనుస్సును ప్రయోగించ సంసిద్ధుడై, సింహంతో ఇలా అన్నాడు. “నీవు నన్ను తిను - గోమాతను విడచిపెట్టు. గోవును సంరక్షించలేని నేను, నా ముఖాన్ని నా గురువుకు ఎట్లు చూపించగలను?” అన్నాడు.

గోమాతపై, రాజు దిలీపునికి గల భక్తిశ్రద్ధలను, దృఢసంకల్పాన్ని, బాధ్యతను పరీక్షించి సంతృప్తి చెందిన మాయాసింహం గోమాతను మరియు రాజు దిలీపుడిని విడిచివెళ్ళిపోయింది. దీనితో రాజు దిలీపుని సాధన, తపస్సు, కర్తవ్యనిష్ఠ, ఏక సమయంలో ఫలించి సంతానం కలిగింది. ఆనాటి నుండి రఘుకుల వంశము ఆవిర్భవించింది.

హిందీమూలం: యుగనిర్మాణ యోజన, సెప్టెంబర్ 2016
తెలుగు అనువాదం: ఎ. శారద

ఏ పని చేసినా ఆనందంగా చేయాలి

ఆ మజిలీ వద్ద ఏమి జరుగుతుంది?

చిత్తవృత్తులను నిరోధించిన యోగి యొక్క భావదశ ఎలా ఉంటుంది? అనే జిజ్ఞాస కలగడం స్వాభావికమైనదే! ఇందుకు సమాధానంగా తన మూడవ సూత్రాన్ని ఇలా ప్రతిపాదించారు.

తదా ద్రష్టస్వరూపే అవస్థానమ్ || 1/3

ఈ సూత్రము యొక్క శబ్దార్థము ఇలా ఉంటుంది.

తదా = అప్పుడు (వృత్తులను నిరోధించిన పిమ్మట),

ద్రష్టః = ద్రష్ట యొక్క స్వరూపే=స్వరూపమునందు,

అవస్థానమ్ = స్థిరమై ఉంటుంది.

ఇది యోగి యొక్క భావదశ. చిత్తవృత్తులను నిరోధించడ మనే యోగసాధన వల్ల లభించే మంచి ఫలము. ఏ యోగ సాధకుడి యొక్క లక్ష్యమైనా ఇదే! పతంజలి మహర్షిది మానవ చరిత్రలో సర్వాధికమైన, విశిష్టమైన వ్యక్తిత్వము. ఆయనకు మానవచేతనత్వమునకు సంబంధించిన సమ్యక్జ్ఞానము అనగా సరియైన జ్ఞానము చక్కగా ఉన్నది. ఆయనకు మనిషి యొక్క విశేషతలు, బలహీనతలు, మంచి, చెడుల గురించి; మానవీయ చేతనత్వపు పరిధులు ఏమిటో ఆయనకు తెలుసు. ఆయన మనస్సులో ప్రతిక్షణం ఉత్సాహం ఉరకలు వేస్తూ ఉంటుంది. లక్ష్యము స్పష్టంగా తెలిస్తే మార్గము కూడా అర్థవంతముగానే ఉంటుంది. గమ్యమేమిటో తెలియకపోతే బాటసారి ఎటు వెళ్తాడు? అతని కాళ్ళు చేసే ప్రయత్నమంతా గమ్యం తెలియక పోవడం వల్ల శ్రమే మిగులుతుంది. అందుకే మహర్షి యోగ సాధకులకు ముందుగా వారి లక్ష్యమును గురించి స్పష్టంగా చెప్తారు. సాధకులకు ముందుగా ఇలా చెప్తారు, 'నీ ఉద్దేశ్య మేమిటి? నీ గమ్యమేమిటి? యోగమంటే ఏమిటి? యోగి ఎలా ఉంటాడు?' ఈ లక్ష్యమే సాధనకు దిశ అవుతుంది. యోగ సాధకునికి లభించేదే అతని గమ్యముగా మారుతుంది. ముందుగా గమ్యమును తెలుసుకొని తరువాత మార్గమును గురించి చెప్పడమనేదే మహర్షి యొక్క రీతి. ఈ కారణంగా ఆయన ముందుగా సమాధిపాదము యొక్క సూత్రములను

వివరించారు. దీని తరువాతనే సాధనాపాదము యొక్క సూత్రాలను చెప్పారు. ఆ తరువాత మిగిలిన రెండు పాదాలు వస్తాయి. సమాధిపాదములోని మూడవసూత్రములో మహర్షి చిత్తవృత్తుల నిరోధము గురించి చెప్తారు. ఇక్కడ మనస్సు యొక్క శాసనము తొలగిపోతుంది. అప్పుడు సాధకుడు సిద్ధునిగా మారతాడు. యోగి అవుతాడు, ద్రష్ట అవుతాడు, సాక్షిభావాన్ని పొందుతాడు. అతను తనలోతాను ఆత్మచేతనయందు స్థిరంగా ఉండగలుగుతాడు. ఇదే బుద్ధత్వమనే అనుభవం. యోగుల యొక్క కైవల్యస్థితి జీవితములోని సమస్త ప్రశ్నలకు సమాధాన మిచ్చే సమాధి. జ్ఞానుల యొక్క చరమ దశ. విభిన్న సాధనలనే అనేక రకాల మార్గాలన్నీ ఒకే లక్ష్యం వైపు వెళతాయి. యోగివర్కులైన స్వామీ వివేకానందులవారు ఈ స్థితికి చేరిన తరువాత ఇలా కీర్తిగానము చేశారు.

సూర్యుడు లేడు, జ్యోతి-అందమైన చంద్రుడు లేడు

నీడ వంటి ఆకాశంలో ఈ ప్రపంచంలో కనిపిస్తుంది,

మనస్సునే ఆకాశం అస్పష్టంగా, ప్రపంచం అక్కడ ప్రకాశిస్తుంది,

అహంకారం ఈ ధారలో మునుగుతూ, తేలుతూ ఉంటుంది,

నెమ్మది-నెమ్మదిగా ఛాయాసమూహం లయమౌతుంది. అప్పుడు

వ్యక్తి అహంకారం మందగతిలో ప్రవహిస్తుంటుంది.

ఆ ధార ఆగిపోయి, శూన్యంలో శూన్యం కలిసిపోతుంది,

'అవాఙ్మానసగోచరమ్' జ్ఞాతయైనవాడు తెలుసుకుంటాడు.

మనస్సు చేరేది అక్కడి వరకే-బోధ అనే స్థితి వరకే. ఇదే తన స్వరూపంలో నిలిచివుండడమంటే. ఈ స్థితిలో ఉండే సాధకుడు ద్రష్టగా మారతాడు, యోగి అవుతాడు. కర్మ-జీవనము, భావాలు-ఆలోచనలు, దేహము, ప్రాణము,

మంచి పుస్తకాలు మనోమాలిన్యాలను తొలగించే దీపాలు

మనస్సు, సృష్టి మరియు సమిష్టికి చెందిన అన్ని అలజడులకు సాక్షిగా ఉండగలుగుతాడు.

పరమపూజ్య గురుదేవుల జీవితములోని ఈ సూత్రము తన సద్గురువుతో జరిగిన ప్రథమ సమావేశములోనే జాగ్రత మైంది. ఆయన జన్మజన్మలుగా యోగసాధనలో సిద్ధులైనారు. మహాత్ములైన కబీరు, సమర్థగురు రామదాసు, శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస రూపంలో ఆయన యోగమునందలి అన్ని తత్వముల బోధను పొందారు. ఈసారి ఆయన భాషలోనే 'మనం చేయవలసినదల్లా తయారైన దానిని మరల తయారు చేసి, బాగా మధించి పిండిపడెయ్యడం అంటే చేసిన దానిని మరల పునరావలోకనం చేసుకోవడం. సద్గురుని కృపా కిరణములు దిగి ఒక్క క్షణమే అవుతోంది.' గురుదేవులు తమ యొక్క ఈ అనుభూతిని అప్పుడప్పుడూ నవ్వుతూ చెప్తుండేవారు. ఆయనిలా చెప్పేవారు. 'మీరు సైకిల్‌ని బాగా తొక్కడం నేర్చుకుని, నాకు చాలా బాగా వచ్చేసింది అనుకున్నారనుకోండి, ఇక అప్పుడు మీకు సైకిల్‌ను మార్చినా, క్రొత్త సైకిల్‌ని తొక్కవలసివచ్చినా ఎటువంటి ఇబ్బంది ఉండదు. కొద్ది సమయములోనే క్రొత్త సైకిల్‌ని కూడా పాతదానికి వలె నడిపించగలుగుతారు.'

గురుదేవులు తమకు కూడా ఇలాగే జరిగిందని చెప్పారు. 'నేను గతజన్మల నుండి నా స్వరూపములోనే నిరంతరం నిలచి ఉన్నాను. ఈ క్రొత్త శరీరం వల్ల నాకు క్రొత్తగా వచ్చిన ఇబ్బందు లేమీ లేవు' అని చెప్పేవారు. మరి మనవంటి సాధకులంతా దానిని ఎలా పొందగలము? ఇందుకు గురుదేవులు సమాధాన మిస్తూ-మనపైన ఉన్న అడ్డుతెర మనస్సుదే. ఆ తెరను తొలగిస్తే అంతా స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. ద్రష్టా భావము తనదే(అనగా చూసేవాడు తనే), ఆత్మస్వరూపములో నిలిచి ఉండేది తనే, కేవలం మనస్సు చేసే గందరగోళం వల్ల కారణము కనిపించ కుండా పోతున్నది. విషయం తెలిసినా, అర్థమైన మనస్సు యొక్క తెరను ఎలా తొలగించాలి? అనేది తెలియడం లేదు, చిత్తవృత్తులను నిరోధిస్తే యోగమును సాధించినట్లైనా పతంజలి మహర్షి చెప్పారు. అప్పుడు యోగసాధన వల్ల లభించే సత్యలితా లన్నీ వస్తాయి. తన ఆత్మస్వరూపములో తను స్థిరంగా ఉండగలుగుతాడు. ఇదంతా ఎలా జరుగుతుందనేది ప్రశ్న.

ఇంత కఠినమైన ప్రశ్నకు గురుదేవులు చాలా సులువైన సమాధానం చెప్పారు. నేను నా మనస్సును నా మార్గదర్శకుని బానిసగా తయారుచేశాను. వారికి దానిని అర్పించు, సమర్పించు. ఒకే పనిచెయ్యి. ఒట్టు పెట్టుకో. ఇక నువ్వు నీ కోసం ఆలోచించను అని. జరిగినదాని గురించి బాధపడవద్దు, వర్తమానం గురించి వ్యాకులపడవద్దు, భవిష్యత్తును గురించి చింతించవద్దు. నీకు ఏది అవసరమో అది నీ సద్గురువే నీకు స్వయంగా చేసిపెడ్డారు. నువ్వు కేవలం నీ గురువు చేతిలో యంత్రంలా మారితే చాలు. ఈ సంకల్పం కార్యరూపం దాల్చిన మరుక్షణమే మహర్షి పతంజలి యొక్క ఈ సూత్రము అర్థమవ్వడం మొదలవుతుంది. చిత్తవృత్తులు నిరోధించబడడం, మనస్సు యొక్క తెర తొలగి పోయి తన నిజస్థితిలో తాను నిలవగలగడం అనేది ఎలా ఉంటుందనే సత్యం తనంతట తానే బయటపడుతుంది.

అంతర్వేతన యందు ఈ సూత్రసాధన ఇలా ప్రతిధ్వనిస్తూ ఉంటుంది. మహర్షి పతంజలిగారి సూత్రము మన గురుదేవుల స్వరంగా మారింది. దీని సమగ్ర అర్థము అంతర్వేతనయందు ఎప్పుడు ప్రకాశిస్తుందంటే మన మనస్సు యొక్క ప్రతి స్పందనను గురుదేవులకు సమర్పణ చేసినప్పుడు కల్పనలు, కామనలు, యాచనలు ఏమీ మిగలవు. మిగిలేది ఒకటే ప్రభా నన్ను నీ యంత్రంగా మార్చుకో అనే ప్రార్థన, సమర్పణ అనే భావము.

దీని యొక్క సత్యలితాలు జీవితంలో కదలక, ఆత్మ స్వరూపంలో స్థిరంగా నిలచి ఉంటాయి.

అప్పుడు జీవనస్థితి తయారవుతుంది.

సమర్పణ చేసుకున్నావు అంటే నీ మనస్సును సద్గురుని చింతనలతో ఆయన పనిలో నిమగ్నం చేయాలి. ఇలా చేయడం వలన స్వార్థము, మోహము, అహంకారము యొక్క అన్ని బంధనాలు త్రొవబడతాయి. దానితో అటువంటి ఆత్మ స్వరూపంలో సహజంగానే నిలిచివుండడం ఎలాగో తెలుస్తుంది. ఆతని దృష్టి, దిశ మారిపోతాయి. సమర్పణ అనే ఈ సాధన ద్వారా తన వాస్తవ స్వరూపమును తెలుసుకొని, అందులో స్థిరంగా ఉండేందుకు మనం చేసే ప్రయత్నాలకు మనస్సు అనేక ఆటంకాలను కల్పిస్తుంటుంది.

- అనువాదం: శ్రీమతి వల్లీశ్రీనివాస్

తోటివారికి సాయపడటంలోనే భగవంతుడు ఉన్నాడు

సదాచరణలో ఇమిడి ఉన్న ఉన్నతి

సృష్టిలోని ఇతర జంతువులు తమ శారీరక, మానసిక అవసరాలను ఒంటరిగా, ఇతరుల సహాయం లేకుండా తీర్చుకుంటాయి. కానీ మనిషి అలా చేయలేదు. మనిషి తన అవసరాలను తీర్చుకోవడం కోసం ఇతరులపై ఆధారపడవలసి వస్తుంది. అన్నం, వస్త్రం, ఇల్లు, వృత్తి, చికిత్స, విద్య, వాహనాలు, ఆటపాటలు, వినోదం, బంధుత్వం, భద్రత, న్యాయం, ప్రభుత్వం మున్నగు లెక్కలేనన్ని ఉపకరణాల కోసం అతడు ఇతరుల సహాయం తీసుకోవలసి వస్తుంది. ఆ సహాయం అందకపోతే బ్రతకడమే సాధ్యపడదు. ఇతర జంతువులు జన్మించిన తర్వాత కొద్ది సమయం మాత్రమే తల్లి సహకారాన్ని అపేక్షిస్తాయి. త్వరత్వరగా స్వావలంబులు అవుతాయి. కానీ మనిషి 10-15 సంవత్సరాల వయస్సు వచ్చేవరకు పరావలంబి గానే ఉంటాడు. ఎవరు అతడికి సహాయం, సహకారం అందించకపోతే అతడు బ్రతికి బట్టకట్టడమే కష్టమైపోతుంది. వాస్తవానికి మనిషి సామాజిక ప్రాణి. పరస్పర సహకారం ఆధారంగా మాత్రమే అతడు పనిచేయగలుగుతాడు.

వ్యవహారంలో సదాచరణ: ఇతరుల పట్ల మన వ్యవహారం ఎలా ఉన్నదనే విషయంపై జీవన వికాసం, ఉన్నతి-పతనం, మైత్రి-శత్రుత్వం, లాభ-నష్టాలు, హర్ష-విషాదాలు, కీర్తి-నిందలు చాలావరకు ఆధారపడి ఉంటాయి. మనం పొగరు బోతులుగా, విశృంఖలంగా, కటువుగా, స్వార్థపరులుగా, అసభ్యంగా వ్యవహరిస్తే, మనం ఇతరులను నొప్పిస్తే-ఇతరుల నుండి ప్రతిక్రియగా మనకు తిరస్కారం, శత్రుత్వం మాత్రమే లభిస్తాయి. వారు మనల్ని తుచ్చులుగా, నీచులుగా, అనాగరి కులుగా మూర్ఖులుగా, పొగరుబోతులుగా పరిగణిస్తారు. సహకారం అందించవలసిన సందర్భం వచ్చినప్పుడు తప్పుకునే ప్రయత్నం చేస్తారు. అలాంటి పరిస్థితిలో ఏ వ్యక్తియైనా కానీ అతడు ఎంత చతురుడైనా, ఎంత సమర్థుడయినా నష్టపోతాడు. అలా కాక ఇతరుల పట్ల తియ్యగా, మృదువుగా, ఉదారంగా, సభ్యతతో వ్యవహరించే కళలో ప్రావీణ్యం పొందిన వ్యక్తి సమాజంలో ఇతరుల మనస్సును గెలుచుకుంటాడు. ఇతరుల స్నేహ సహకారాలను చూరగొంటాడు. ఫలితంగా ఉన్నతికి,

సౌకర్యాలకు అనేక సాధనాలు అతడికి సహజంగా లభ్యమవు తాయి.

ప్రగతికి ఆధారం సద్భావన: వ్యక్తిగత జీవితంలో కానీ, సామాజిక జీవనంలో కానీ-ప్రతి రంగంలోను ప్రగతి, స్థిరత్వం, భద్రత, శాంతి అనేవి పరస్పర స్నేహ సద్భావాలపై ఆధారపడి ఉంటాయి. కనుకనే “ప్రతి వ్యక్తి ఇతరులు తన పట్ల ఎలా వ్యవహరించాలని కోరుకుంటాడో తాను ఇతరుల పట్ల అలా మృదుమధురంగా వ్యవహరించాలి” అని మనీషులు అనాదిగా చెప్తూ వచ్చారు. ఈ ప్రవర్తననే శిష్టాచారం, సభ్యత, నాగరికత అని పిలుస్తారు. ఇది మానవత్వంలోని ఒక ప్రముఖ లక్షణం. మనిషిలో ఈ భావన ఎంత తక్కువగా ఉంటే అతడు అంత అసభ్య వ్యక్తిగా పరిగణించబడతాడు.

సభ్యత స్వరూపం: ఇతరులు మనతో మృదువుగా మాట్లాడాలని, మర్యాదగా వ్యవహరించాలని, ఉదారంగా వ్యవహరించాలని, మనకు సహకారం అందించి మన కష్టాలను తొలగించాలని మనం కోరుకుంటాం. ఇతరులు కూడా మన నుండి ఇలాంటి ప్రవర్తననే కోరుతారు. మనిషిలోని ఈ సామూహిక వాంఛ పేరు, ఈ సామూహిక ఆవశ్యకత పేరు సభ్యత. సభ్యత ఎంతగా వికసిస్తే అంతగా సుఖశాంతులు నెలకొని విస్తరిస్తాయి. అలా కాక ఈ పద్ధతులను ఉల్లంఘిస్తే జనం పరస్పరం పొగరుబోతు తనంతో వ్యవహరిస్తే, దోపిడీ విధానాన్ని, దురాక్రమణ విధానాన్ని అనుసరిస్తే, స్వార్థ సంకుచితత్వాలను ప్రదర్శిస్తే - లభించేవి దుఃఖదైన్యాలు, అసంతృప్తి, ఉద్వేగం మాత్రమే. ఇలాంటి కార్యకలాపాలను అవినీతిగా, పాపంగా, పొగరుబోతుతనంగా పరిగణిస్తారు. కొద్దిమంది వ్యక్తులు సామాజికంగా రాజకీయంగా ఇందుకు ప్రతిక్రియ జరిపితే-అందువల్ల హెచ్చుమంది శాంతి కోల్పోతారు. కనుకనే-కట్టుబాట్లను త్రొంచుతూ, పొగరుగా వ్యవహరించే అసభ్య వ్యక్తులను గూండాలు, దుర్మార్గులు, పాపులు, దుష్టులు, చోరులు, పొగరుబోతులు, ధూర్తులు, అపరాధులు అని పిలుస్తారు. వారి ఆగడాలను నిరోధించడానికై సమాజం తగు చర్యలు తీసుకుంటుంది. పోలీసుశాఖ, న్యాయ

కులం, మతం, జాతి, దేశం - ఇవన్నీ మనం గీసుకున్న పరిధులు

స్థానం, చట్టం-ఇవన్నీ ఆ చర్యలలో భాగాలు, అలాంటి వ్యక్తి ఈసడింపులకు గురి అవుతాడు. ఇతరుల స్నేహ సహకారాలు, నమ్మకం అతడికి అందవు. ప్రతి రంగంలో అతడు తిరస్కారం పొందుతాడు. వైఫల్యం పొందుతాడు. ఓటమిని చవిచూస్తాడు. ఇలాంటి కార్యకలాపాలు మానవత్వానికి మాయని మచ్చలు.

సదాచరణ ఒక ఆధ్యాత్మిక గుణం: సదాచరణ మానవత్వం లోని ప్రాథమికము, ఆవశ్యకము అయిన ఒక గుణం. దీనివల్ల సామాజిక వ్యవస్థ స్థిరంగా నిలుస్తుంది. అంతేకాదు. ఇటువంటి వ్యక్తి ఇతరుల స్నేహాన్ని, సద్భావాన్ని, సహకారాన్ని పొంది ప్రతి రంగంలో ప్రగతి పొందుతూ ఉంటాడు. కనుక మనం సభ్యతా నియమాలను తెలుసుకోవాలి. వాటి అవసరాన్ని అనుభూతి పొందాలి. మన వ్యావహారిక జీవనంలో గ్రహింప దగిన ఒక మంచిపద్ధతిగా అభ్యసించాలి. మన పిల్లలకు మొదటి నుండి అందుకు శిక్షణ ఇవ్వాలి. అందువల్ల వారు సభ్యత నేర్చుకుంటారు. ఇతరుల మనస్సులపై తమ శ్రేష్ఠత్వం, సదాచరణల ముద్రవేయడంలో వారు సాఫల్యం పొందాలి. తెచ్చిపెట్టుకున్న సదాచరణ, పొగడ్డలు, చాతుర్యం, వంగి సలాము చేయడం, మోసం ఇవన్నీ స్వప్రయోజనాల కోసం జరుపబడతాయి, జరుపబడుతున్నాయి కూడా. అయితే మౌలికంగా సదాచరణ ఒక ఆధ్యాత్మిక గుణం. మానవులందరి లో ఈశ్వరుని జ్యోతి వెలుగుతూ ఉన్నదని గుర్తించి, ఔచిత్యపు పరిధులను ఏమాత్రం దాటకుండా ఉండటం, ఔదార్యం, సేవ, క్షమ, సహనం - ఇవన్నీ దివ్య ఆధ్యాత్మిక గుణాలు. వీటిని అలవరుచుకోవడం వల్ల మనలో ధార్మికత, ఆస్తికత వికసిస్తాయి. చివరికి జీవన్ముక్తి, బ్రహ్మనిర్వాణస్థితి వరకు చేరుకోగలగడం సాధ్యపడుతుంది. పొగరుబోతుతనం వెనుక మనిషిలోని తామసిక ప్రవృత్తి, అహంకారం, అసుర గుణం, పాపప్రవృత్తి దాగి ఉన్నాయి. ఈ కాగితపు పడవ ఒకరోజున మునిగిపోక తప్పదు. అసభ్య వ్యక్తి జీవితం తిరస్కారం, ఆత్మనింద అనే దెబ్బలు తింటూ చివరికి పతనపు కూపంలో పడిపోతుంది.

సదాచరణను ఎన్నడు వదలవద్దు: సదాచరణ జీవితానికి అత్యవసరమని గుర్తించాలి. దాని ప్రయోజనాన్ని వంటబట్టించు కోవాలి. ఎంతో మెలకువతో దానిని అభ్యసించడానికి మనం ప్రయత్నించాలి. దీనిని వాక్కుతో ప్రారంభించాలి. ఎవరితోను కలుపుగా మాట్లాడకూడదు. కఠోరం కర్కశం అయిన పదాలను

ఉపయోగించడం వెంటనే మానుకోవాలి. ఎదుటి వ్యక్తిని ఆదరిస్తూ మృదుమధురంగా, సానుభూతిపూర్వకం, గౌరవ పురస్కరం అయిన పదాలను ఉపయోగిస్తూ మాట్లాడాలి. అభిప్రాయాలలో తీవ్రమైన విభేదం ఉండవచ్చు. ఎదుటి వ్యక్తి వాదాన్ని మనం ఒప్పుకోకపోవచ్చు. అయినా మన వాక్కులో కటుత్వం రాకూడదు. ఎదుటి వ్యక్తి మనపట్ల అనుచితంగా వ్యవహరించినా-దానిని ఖండించడానికి సంయమనంతో, తర్కంతో, వాస్తవాలతో నిండిన మాటలను దృఢంగా చెప్పాలి. ఆ అనౌచిత్యాన్ని తొలగించుకునే మార్గం సూచించాలి. అందువల్ల ఎదుటి వ్యక్తి మెత్తబడి, తన తప్పును ఎంతోకొంత సవరించుకునే అవకాశం కలుగుతుంది. అలాకాక తిట్లు, శాపనార్థాలు ప్రయోగిస్తే ప్రయోజనం ఉండదు. శత్రుత్వం పెరుగుతుంది. ద్వేషం, దురభిప్రాయం, దాడి, ఎదురుదాడి అనే క్రమం సాగుతుంది. అందువల్ల శక్తి, శాంతి దెబ్బతింటాయి. ఇది విజ్ఞతతో కూడిన ధోరణి కాదు.

మృదుమధురంగా మాట్లాడు: మధురంగా మాట్లాడటం, గౌరవం నిండిన మాటలు వాడటం అలవాటు చేసుకుంటే మనం ఖర్చు లేకుండా ఇతరుల మనస్సులను జయించ గలుగుతాము. వారిని మన శ్రేయోభిలాషులుగా, మిత్రులుగా, సహాయకులుగా మార్చుకోగలుగుతాము. ఇంత తక్కువ ఖర్చుతో ఇంతటి ప్రయోజనం చేకూర్చే ఉపాయం ప్రపంచంలో మరొకటి లేదు. మధురమైన వాక్కు ప్రాముఖ్యాన్ని ప్రజలకు ఎంత త్వరగా నేర్పితే, దానిని ఎంత త్వరగా అలవాటుగా మార్చగలిగితే అంత ప్రయోజనం ఉంటుంది. పెద్దలనైనా, పిన్నలనైనా గౌరవంగా సంబోధించాలి. వారికి ఇంపుగా తోచే భాషలో మన అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేయాలి. ఇది సదాచరణలోని మొదటి మెట్టు.

ఇతరులు మన పట్ల ఎలా ప్రవర్తిస్తే మనకు నచ్చదో అలా మనం ఇతరుల పట్ల ప్రవర్తించకూడదు: మన ప్రవర్తనతో ఇతరులకు కష్టం కలిగించకూడదు. ఎవరికైనా మాట ఇస్తే ఆ మాటను నిలబెట్టుకునేందుకు ప్రయత్నించాలి. చాకలి, దర్జీ, బట్టలకు రంగు వేసే వ్యక్తి నుండి ఉద్యోగులు, అధికారుల వరకు సకాలంలో తమ మాట నిలబెట్టుకోవడంలో అశ్రద్ధ చూపడం మనకు కనిపిస్తుంది. ఒకరి ఇంటికి ఫలానా సమయానికి వస్తానని మాట ఇచ్చి ఆలస్యంగా వెళ్ళడం చాలా సార్లు జరుగుతూ ఉంటుంది. ఇలా మాట తప్పే అలవాటు

'నేను ఆత్మను' అని తెలుసుకోవడమే సత్యం

చాలా చెడ్డది. చెప్పిన మాట కచ్చితంగా నిలబెట్టుకోవాలి. సాధ్యమైనంతవరకు సమయపాలన చేయాలి. ఇది సభ్యతకు రెండవ లక్షణం.

స్త్రీ పురుషులు పరస్పరం పవిత్రదృష్టి కలిగి ఉండాలి: మహిళల పట్ల అమర్యాదగా వ్యవహరించకూడదు. అంతే కాదు, వారిపట్ల పవిత్రభావం కలిగి ఉండాలి. యువతుల వైపు అసభ్యంగా తేరిపారచూడటం, వారితో విరగబడి నవ్వడం, పొగరుగా మాట్లాడటం భారతీయ సభ్యతకు పూర్తిగా విరుద్ధమైన విషయాలు. యువతీయువకులు పరస్పరం కనురెప్పలు వాల్చి మాట్లాడాలి. మన స్వంత సోదరితో, కుమార్తెతో, తల్లితో ఎలా మాట్లాడతామో, ఎలా వ్యవహరిస్తామో అలాగే ఇతర మహిళలతో మాట్లాడాలి, వ్యవహరించాలి. తమ కురులు, భూషణాలు, అలంకరణ ఇతరులను తమవైపు ఆకర్షించేవిగా ఉండకుండా యువతులు జాగ్రత్తపడాలి. భారతీయ సభ్యత ఇచ్చే ప్రముఖ సందేశాలలో ఇది ఒకటి. అవి తమ దృష్టిలో కళగా, శోభగా ఉండవచ్చుగాక. అయినా వాటిలో అశ్లీల ప్రవృత్తులను రెచ్చగొట్టే ప్రమాదమున్నది. ఆ ప్రమాదం విషయంలో మెలకువ వహించకుండా ఆడపిల్లలంతా విదేశీయులను అనుకరించి రెచ్చగొట్టే భూషణాలు ధరిస్తే ఫలితాలు కూడా ఆ దేశాలలో కలిగినవే కలుగుతాయి. ఈ దేశంలో సంప్రదాయంగా వస్తున్న సదాచరణకు, శీలభావనకు చావుదెబ్బ తగులుతుంది. సదాచరణ దృష్ట్యా ఈ ప్రమాదం గురించి తమ ఇళ్ళలోని ఆడపిల్లలను హెచ్చరించటం సభ్యతను అభిమానించే వారందరికీ కర్తవ్యం అవుతోంది.

పెద్దలను గౌరవించడం సభ్యత: పెద్దలు, వృద్ధులు, గురుజనుల పట్ల ప్రత్యేకమైన మర్యాదను పాటించాలి. వారి పెద్దరికాన్ని మనం గుర్తించాలి. ఏమరుపాటు లేకుండా వారిపట్ల గౌరవాన్ని ప్రకటించాలి. కులాల ప్రమేయం లేకుండా పెద్దలకు అభివందనం చేయటం భారతీయ సంస్కృతి అనుయాయుల కర్తవ్యం. బంధువర్గంలోని పెద్దలకు రోజు ఉదయం పాదాభివందనం చేసే ప్రాచీన సంప్రదాయాన్ని నేడు ఇంటింటా పునరుద్ధరించాలి. ఇందువల్ల పిల్లలలో గురుజనుల పట్ల ఆదరభావం ఏర్పడు తుంది. వారు మనల్ని అనుకరిస్తారు. ఫలితంగా నేడు పిల్లలలో కనిపిస్తున్న క్రమశిక్షణారాహిత్యం, అశ్రద్ధ తగ్గుతాయి.

గుర్తుంచుకోండి: గౌరవనీయులైన వ్యక్తుల ఎదుట కుదురుగా కూర్చోవాలి. టికెట్టు కొనేటప్పుడు వరుసలో మన ముందున్న వ్యక్తిని దాటుకుని వెళ్ళకూడదు; 'క్యూ'ను భంగపరచకూడదు. వికలాంగులను హేళన చేయకూడదు. ఆత్మస్తుతి తగదు. అతివాగుడు తగదు. అశ్లీలంగా మాట్లాడటం వ్యవహరించడం తగదు. ఇంటికి వచ్చిన అతిథిని తగువిధంగా గౌరవించక పోవడం తగదు. ఇతరుల వస్తువులను వారి అనుమతి లేకుండా తీసుకోవడం మంచి పద్ధతి కాదు. ఆవలిస్తున్నప్పుడు, తుమ్ము వచ్చినప్పుడు రుమాలును ముఖానికి అడ్డుపెట్టుకోవాలి. అనుచిత స్థలాలలో మలమూత్ర విసర్జన చేయకూడదు. ఇతరులను వెక్కిరించకూడదు. గప్పాలు కొట్టకూడదు. త్రోవలో నడుస్తూ తినకూడదు. అనుమతి లేనిదే అపరిచితుల ఇంటిలో ప్రవేశించకూడదు. ఇతరుల ఉత్తరాలను వారి అనుమతి లేకుండా చదవకూడదు. ఎదుటి వ్యక్తి జవాబు చెప్పడానికి సంకోచించే ప్రశ్నలు అడగకూడదు. సభ్యసమాజంలో నివసించే సజ్జనుల ఆచార వ్యవహారాలను శ్రద్ధగా గమనించాలి. సత్పురుషులు చెప్పేది శ్రద్ధగా వినాలి. వారిని అనుసరించాలి.

★★★

మహావీరుడు

భగవాన్ మహావీరుడు దారివెంట వెళుతూ వున్నాడు... ఆ దారిలో ఎదురైన ఒక గ్రామీణుడు వారి చరణాల మీద పడి ప్రణామాలు సమర్పించుకున్నాడు. జవాబుగా ఆయన కూడా ఈ గ్రామీణుని పాదాల మీద తలను పెట్టి నమస్కరించాడు. గ్రామీణుడు తటపటాయించి వెనక్కు జరిగి ఇలా అన్నాడు. "తమరు గొప్ప తపోధనులు... అందుచేత మీ దివ్యశక్తికి నేను వంగి నమస్కరించాను... అయితే నేనొక సామాన్యవ్యక్తిని... మరి నాకెందుకు తమరు నమస్కరించారు?"

అందుకు భగవానుడిలా అన్నాడు - "నీ లోపల పరమ పవిత్ర ఆత్మ ఉంది! నేను దానిని చూస్తున్నాను అందుచేత నమస్కరించాను! నా 'తపస్సు' కన్నా నీలో ఉన్న 'సత్యం' ఎంతో గొప్పది.

- అఖండజ్యోతి, మార్చి 1999
అనువాదం: జి. చెన్నకేశవరావు

పవిత్ర జీవనమే శివం

ధనాన్ని తలలో దాచుకో

ధనం లేకుండా ధనవంతులు కావటం అనే మాట మీకు ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించవచ్చు. ఈ ప్రపంచంలో జేబులో ఒక్క పైసా లేకుండా, లేక అసలు జేబే లేకుండా కూడా ధనవంతులైన వారు అనేకమంది ఉన్నారు. ఎవరి శరీరం ఆరోగ్యంగా, హృదయం ఉదారంగా, మనస్సు పవిత్రంగా ఉంటుందో వారే ధనవంతులు. ఆరోగ్యవంతమైన శరీరం వెండి కంటే విలువైనది. ఉదార హృదయం బంగారం కంటే విలువైనది. పవిత్రమైన మనస్సు ఖరీదైన రత్నాలకంటే అధికమైన విలువ కలిగినది. లార్డ్ కాలింగ్వుడ్ “ధనం కోసం కొట్టుకుచచ్చేవారిని చావనీ, నేను మాత్రం ధనం లేకున్నా ధనవంతుడినే. ఎందువల్లనంటే నేను ఎంత సంపాదించినా, న్యాయంగా సంపాదిస్తాను” అన్నాడు. నావద్ద న్యాయబద్ధంగా సంపాదించిన ధనం కొంత ఉంది. అదినాకు కోటీశ్వరులకంటే అధికమైన ఆనందాన్ని ప్రసాదిస్తుంది.

దధీచి, వశిష్టుడు, వ్యాసుడు, వాల్మీకి, తులసీదాసు, సూరదాసు, రామదాసు, కబీరు మొదలైనవారు ధనం లేకున్నా ధనవంతులే. మానవులకు కావలసిన ఆహారాలన్ని నోటి ద్వారా మాత్రమే లోనికి వెళ్తాయని, జీవితాన్ని ఆనందమయం చేసే వస్తువులన్నింటిని ధనంతో కొనలేమని వారికి తెలుసు. జీవిత మనే పుస్తకంలోని ప్రతిపేజీలోను అమూల్యమైన రహస్యాలను ఈశ్వరుడు ముద్రించే ఉంచాడు. మనం కోరు కుంటే వాటిని గుర్తించి జీవితాన్ని ప్రకాశవంతం చేసుకోవచ్చు. ఒకవిశాల హృదయం, ఉన్నత ఆత్మగల వ్యక్తులు గుడిసెలో కూడా రత్నాల వెలుగును పుట్టించగలరు. సదాచారవంతులు, ఇతరులకు ఉపకారం చేసేవారు ఈ లోకంలోనే కాక, పరలోకం లోను ధనవంతులే. వారివద్ద ధనం లేనప్పటికీ వారు అన్ని వేళలా ధనవంతులే. మీరు వినయశీలురు, ప్రేమగలవారు, నిస్వార్థులు, పవిత్రులు అయినట్లయితే మీరు అనంత ధన సంపదకు అధిపతులని విశ్వసించండి.

ధనం లేని వారిని బీదవారని అంటారు. కానీ ఎవరి వద్ద కేవలం ధనం మాత్రమే ఉందో వారు బీదవారి కంటే దరిద్రులు. జ్ఞానాన్ని, సద్గుణాలను అందరం ధనంగా భావించాలి.

అష్టావక్రుని శరీరం ఎనిమిది వంకరలు కల్గి ఉండేది. ధనం లేదు. జనకమహారాజు సభలో ప్రవేశించి తన గుణాలను పరిచయం చేసుకున్నప్పుడు జనకమహారాజు అతనికి శిష్యునిగా మారాడు. ద్రోణాచార్యుడు ధృతరాష్ట్రుని రాజదర్బారులో ప్రవేశించినప్పుడు అతని శరీరంపై నిండుగా వస్త్రాలు కూడా లేవు. కానీ అతని అస్త్రజ్ఞానం అతనికి రాజకుమారుల గురువుగా గౌరవప్రదమైన స్థానాన్ని ఇప్పించింది. మహాత్ముడైన డయోజనీస్ వద్దకు ప్రపంచ విజేత అయిన అలెగ్జాండర్ వెళ్ళి “మహాత్మా నేను మీకోసం ఏ వస్తువును సమర్పించను?” అని అడిగాడు. “నువ్వు ఎండకు అడ్డు పడకుండా ఇంకొక ప్రక్కన నుంచో. నువ్వు నాకు ఇవ్వలేని వస్తువును నానుండి దూరం చేయకు” అన్నాడు. తరువాత అలెగ్జాండర్ “నేను అలెగ్జాండర్ను కానట్లయితే డయోజనీస్ అవటాన్ని ఇష్టపడతాను” అన్నాడు.

గురుగోవిందసింగ్, చిత్రపతి శివాజీ, రాణాప్రతాప్ మొదలైన వారు వారి జీవితాన్ని ధన సంపాదనకై వెచ్చించలేదు. గౌరవనీయుడైన గోఖలే వద్దకు ఒక ధనవంతుడు వచ్చి మీరు రాజకీయ నాయకుడు అయినప్పటికీ బీద జీవితాన్ని ఎందుకు గడుపుతున్నారు? అని అడిగాడు. అందుకు సమాధానంగా గోఖలే - నాకు ఇదే ఎక్కువ. ధన సంపాదనకై జీవితంలో అధిక భాగాన్ని వృథా చేయటం బుద్ధిమంతుల లక్షణం కాదు అని అన్నాడు.

ఒకసారి ధనవంతుడైన ఒక మిత్రుడు ఫ్రాంక్లిన్ను తన ధనాన్ని ఎక్కడ దాచాలని సలహా అడగడానికి వెళ్ళాడట. అతను ఆ సంచలను తలలో పోసుకోమని చెప్పాడట. అందుల కాతడు “ఇదేమి హాస్యం? సరిగా అర్థం అయ్యేటట్లు చెప్పు” అన్నాడట. అంటే ఆ ధనాన్ని ఉపయోగించి జ్ఞానాన్ని సంపాదించు. జ్ఞానం అనేది మెదడులో స్థిరంగా ఉంటుంది. దానిని ఎవ్వరూ దొంగిలించలేరు. అనేకమందికి ఉపయోగ పడుతుంది. నీవు ఎంత ఖర్చు చేసినా పెరిగిపోతూనే ఉంటుంది. కానీ తరిగిపోదు. జ్ఞానధనాన్ని మించిన ధనం లేదు” అని వివరించి చెప్పాడట.

ఆదర్శ జీవనమే సుందరం

అనుభవాల అక్షరాలు

‘ఏదో ఒకవిధముగా సద్గురువు యొక్క కృప లభిస్తే చాలు ఇక జీవితములో చెయ్యవల్సినదేమీ ఉండదు’ అనేది సర్వ సాధారణముగా ప్రతి సాధకుడు అనుకునే విషయము. సద్గురు కృపలోని సారభూతమైన అంశంపరంగా చూస్తే ఇది సరియై నదే కూడా. సద్గురువు కృప యొక్క మహిమ అనంతమైనది, అపారమైనది, అపరిమితమైనది! అయితే ఈ కృపతో పాటు శిష్యుని యొక్క సాధన అనబడే ఒక విశిష్టమైన అనుబంధము కూడా జోడించబడి ఉంటుంది.

శిష్యత్వము తాలూకు మహాకఠినమైన సాధన చేసి గురువు పెట్టిన ప్రతీ పరీక్షలో ఉత్తీర్ణుడై నిలచినవాడే ఆయన దయకు పాత్రుడు కాగలడు. శిష్యత్వములోని అయస్కాంతశక్తియే గురువు యొక్క అనుదానములను తన వైపుకు ఆకర్షించుకొనగలడు. శిష్యత్వము స్వచ్ఛమైనది కానప్పుడు అతనికి సద్గురువు యొక్క వరాలు కూడా లభించవు.

గురుదేవుల సాన్నిధ్యం, సామీప్యము ఏదోవిధముగా లభించినంత మాత్రాన అది నిజమైన శిష్యుని యొక్క గుర్తింపు కాలేదు. ఏది ఏమైనా ఇటువంటి సాన్నిధ్యము లభించటమనేది శిష్యుని గతజన్మల విశిష్టమైన పుణ్యఫల బలమే’ అని నిస్సం దేహముగా చెప్పవచ్చు. గురువు చెంత స్థానం దొరకటం, గురువుకు అత్యంత సమీపముగా ఉండగలగటము చేత కూడా శిష్యులు తమ ఉనికిని సద్గురువు యొక్క పరమ చేతనత్వములో విలీనం చెయ్యటము కూడా అనేకమార్లు సంభవిస్తుంటుంది. దగ్గరగా ఉండటము లేదా దూరంగా ఉండటము, గురువు శరీరముతో ఉన్నప్పుడు వారితో కలసి ఉండటము, వారు దేహాత్మాగము చేసిన పిదప వారిని ప్రేమించడము వంటి అంశాలలో ప్రత్యేకమైన అర్థమేమీ ఉండదు. ప్రత్యేకత శిష్యత్వానికే ఉంటుంది. నిజమైన శిష్యత్వము ఎప్పుడు, ఎక్కడ, ఏ కాలములో ఉన్నప్పటికీ అక్కడ గురువర్యుల వరదానాలు పుష్కలంగా వర్షిస్తూనే ఉంటాయి.

శిష్యత్వ సాధన ఎప్పుడు, ఎలా ప్రారంభించాలి? అనే ప్రశ్న గురువును ప్రేమించే ప్రతి ఒక్క సాధకుని మనస్సులో

పడే పడే స్పందిస్తూ ఉంటుంది. మనము నిజమైన శిష్యులం ఎలా కాగలము? శిష్యత్వము యొక్క కఠినమైన సాధన చేసి గురు ప్రేమకు సర్వోత్తమమైన హక్కుదారులము ఎలా కాగలము? ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానములు అత్యంత రహస్యమయమైనవి అయినప్పటికీ కొన్ని విశిష్ట సూత్రములను సాధకులకు తెలియజెయ్యాలి అనే ప్రేరణ నా యొక్క అంతర్భావనలలో కలిగింది. వీటిని సాధన చేసిన వ్యక్తులకు దేశకాలములకు అతీతముగా సద్గురువు యొక్క పరమ చేతనత్వము అజస్రమైన అనుదానములను వర్షిస్తూ ఉంటుంది. ఇది కేవలము ఆలోచనలకు మాత్రమే పరిమితమైన మాటకాదు. యుగయుగముల నుండి భారతదేశములోనే కాదు ఇంకా ఇతర దేశముల యందు కూడా సమర్పణ చేసుకున్న శిష్యుల యొక్క శిష్యత్వ సాధనల సారరూపమైన మహాసత్యమిది! ‘ఈ సూత్రములన్నీ వారి చేత ప్రతిపాదించబడినవే. వాటి యొక్క వ్యాఖ్యానము పరమపూజ్య గురుదేవుల అంతఃప్రేరణ నుండి ప్రకటికృతమైనది’ అన్న అంశమును మాత్రము గుర్తించుకోండి. వీటన్నింటిలో నుండి ఎవరిదైనా నిజమైన స్వామిత్వము ఉన్నట్లైతే అది అత్యంత శ్రేష్టమైన గురుశిష్య సాంప్రదాయమునకు చెందుతుంది. ఈ సూత్రములు-వాటిని అనుసరించిన వ్యాఖ్యానములన్నీ కూడా ‘మహానీయులైన గురువుల దయ-వారికి సమర్పణ చేసుకున్న శిష్యుల సాధనా సారాంశములు మాత్రమే!’ శిష్యులకు సంజీవనీ ఔషధము వలె ఉన్న కారణముగా ఈ పుస్తకము యొక్క పేరు కూడా ‘శిష్య సంజీవనీ’ అని పెట్టబడినది.

మీరు ఇప్పటికే శిష్యులై ఉన్నా లేదా కావాలని కోరుకుంటున్నా ఈ శిష్యసంజీవనీ పుస్తకము మీకోసమే నిర్దేశించబడినది. ఈ పుస్తకములోని అంశములను ప్రతిరోజు మననము చెయ్యటము, వాటిని ఆచరణలో పెట్టడము మీ ముఖ్య కర్తవ్యము. మీ మనస్సులో గురువు పట్ల అమితమైన ప్రేమ ఉర్రూతలూగుతుంటే కనుక ఈ సాధనామార్గము మీకోసమే! తమకు అత్యంత ప్రీతిపాత్రులైన గురుదేవులు తమతో లేకుండా

దైవం కోసం పఠింపించాలి

ఉండలేనివారికి మాత్రమే ఈ సాధనాపథము ఉద్దేశించబడినది. తమ ఉనికిని సద్గురువు యొక్క చేతనత్వములో సమర్పించి, వినర్ణించి, విలీనం చేసుకొనదలచుకున్నవారికే ఈ పుస్తకము ఉపయుక్తమైనది. శ్రేష్ఠులైన శిష్యుల వరుసలో తొలిస్థానంలో నిలబడవలెననే ఆకాంక్ష గలవారికే ఈ శిష్య సంజీవనీ అనే మహాజైషధము ప్రసాదించబడినది. పదేపదే ఎన్నోమార్లు గురువుగారు పెట్టే కఠోరతమమైన పరీక్షలో నెగ్గాలని కోరుకునేవారికీ, జీవించినా గురువు కోసమే-మరణించినా గురువు కోసమే అనే మహత్వాకాంక్ష కలిగినవారికీ ఈ 'శిష్య సంజీవనీ' మహాషధము వంటిది.

ఇటువంటి కోరిక కలిగిన శిష్యులకు శిష్యత్వ సాధనలోకి ప్రవేశించటానికి ముందు కొన్ని ప్రత్యేకమైన విషయములను తెలుసుకొనవలసిన అవసరమున్నది. గురుభక్తులైన శిష్యుల యొక్క గొప్ప సంప్రదాయము వారితో 'ఇంతకుముందు నీ కన్నులు చూడగలవు, వాటినుండి కన్నీరు జాలువారనీయరాదు. ఇంతకుముందు నీ చెవులు వినగలవు. ఇక వాటికి శ్రవణశక్తి పోవాలి. ఇంతకుముందు నీవు సద్గురువు ముందు మాట్లాడ గలవు. ఇక నీ వాణి మూగపోవాలి. ఇంతకు ముందు నీ ఆత్మసద్గురువు సమక్షములో నిలబడగలదు. ఇప్పుడు వారి పాదాలను నీ హృదయముతో అభిషేకించాలి' అని బోధిస్తుంది.

మహనీయులైన శిష్యుల సాధనామయ జీవిత సారంతో నిండిన ఈ కథ ఎంతో రహస్యమైనదీ, అత్యంత ప్రభావ శాలియైనదీ కూడా! 'స్వచ్ఛమైన భావుకత్వము పదే పదే కన్నీరు కార్చడం, గురుభక్తికి తార్కాణము ఎంతమాత్రము కాదు' అన్న విషయమును మొట్టమొదట తెలుసుకోవాలి. ప్రప్రథమ ముగా శిష్యత్వసాధనకు అత్యంత ఆవశ్యకమైనది దృఢమైన సమర్పణ!

దృఢమైన సమర్పణ భావముతో నిండిన అశ్వవిహీనమైన నేత్రములు మాత్రమే గురుచేతనత్వమును దర్శించగలవు. ఇక చెవుల విషయమునకు వస్తే గురునిండ మరియు విషయ వాంఛల గురించిన చర్చ... మొదలైనవాటిని వినటానికి అవి చెవిటివి అయిపోవాలి. అప్పుడు మాత్రమే సద్గురువు యొక్క పరావాణిని అవి వినగలవు. మన వాక్కు సద్గురువును స్పృశించ వలెననుకుంటే మనము ఇతరులకు బాధ కలిగించే ప్రవృత్తిని విడనాడాలి. పైన చెప్పిన మూడు అంశములు సాధ్యపడటము చాలా కష్టము. ఎందుకంటే సమర్పణ భక్తి జాగృతమైనప్పటికీ

ఎక్కడి నుండో ఏదోవిధముగా నిష్ఠురత్వము, స్వార్థపరత్వము నిశ్శబ్దముగా అందులోకి చొరబడి విషమును నింపుతాయి. ఫలితముగా మనము మన శత్రువులపైన తిరగబడవలసి వస్తుంది.

కానీ శిష్యత్వ సాధన చెయ్యటానికి దీనిని సంపూర్ణముగా తొలగించుకోవాలి. ఇసుమంతైనా ద్వేషము కానీ, అశాంతి పరమైన సందేహములు కానీ లేకుండా అంతరంగములో గురువు పట్ల పరిపూర్ణమైన ప్రేమ మాత్రమే నిండి ఉండాలి. శిష్యుడు కావాలనే సాధనలో భాగముగా మనము ముందుకు వేసే ప్రతి అడుగు మన హృదయములోని రక్తముతో అంటే ప్రగాఢమైన భావనలతో కడిగివేయబడి పరమపవిత్రముగా ఉండాలి. ఈవిధముగా కనుక మనము చెయ్యగలిగితే శిష్యత్వ సాధనకు మనము అర్హులము కాగలము. శిష్యసంజీవనీ విద్యకు సంబంధించిన అత్యంత గోపనీయమైన రహస్యములు మనకు అందుబాటులోకి రాగలవు. ఈ అర్హతలు ఉంటేనే మనము ఈ మార్గములో ముందుకు సాగగలము. మొండివారు, ఉన్మాదులు, అహంకారులు అయినటువంటి వ్యక్తులకు ఈ మార్గముపై పయనించే అర్హత లేదు. సమర్పణ చేసుకొనే సంకల్పము, సంకల్పముతో కూడిన సమర్పణ నిండుగా ఉన్న శిష్యులకు మాత్రమే ఈ సాధన యొక్క పరమ రహస్యమార్గము అందించబడుతుంది.

పావన గురుపూర్ణిమ వేళ లభిస్తున్న ఈ అత్యుత్తమ సమయములో ఈ పుస్తకము ప్రచురిస్తున్న సందర్భముగా ప్రతి ఒక్క శిష్యుడు తనను తాను ఆత్మావలోకనము చేసుకోవాలి. తనకు తాను నిజమైన సమీక్ష చేసుకోవాలి. 'శిష్యుడు' కావటానికి మీరు సిద్ధముగా ఉన్నారా? శిష్యత్వసాధన అనబడే కఠినమైన మార్గము పైన పయనించటానికి కావలసిన ధైర్యసాహసములు మీలో ఉన్నాయా? 'ఉన్నాయి' అని అనుకుంటే గనుక శిష్య సంజీవనీ మన అందరి సాధనామార్గము పైన కాంతులు వెదజల్లడానికి మీ చేతులలోకి రానున్నది. ఇందులోని ప్రతి ఒక్క అక్షరము అనుభవముతో ఏర్పడిన అక్షరమే. ఆ అనుభవమును నేను పరమపూజ్య గురుదేవుల ప్రత్యక్ష-పరోక్ష సాన్నిధ్యములో ఉండి సంపాదించుకొనగలిగాను.

డా॥ ప్రణవ్ పండ్యా

- అనువాదం: శ్రీమతి కృష్ణకుమారి-లక్ష్మీరాజగోపాలు

ఇతరులలోని తప్పులు వెతకడం గొప్పకాదు

గోవిందం భజ మూఢమతే

రోజులు గడుస్తున్నాయి. సూర్యుని యొక్క కాంతి మరియు ఎండ నెమ్మదిగా తగ్గసాగింది. భగవత్పాదులు శంకరాచార్యులు తమ శిష్యులతో పాటు ఈ సమయములో కాశీక్షేత్రములో ఉన్నారు. శంకరుల సాన్నిధ్యము దొరికినందున ఆయన శిష్యులందరు తమను తాము అదృష్టవంతులుగా భావించేవారు. శంకరుల శ్రీచరణముల వద్ద తమను తాము అర్పించుకునే సౌభాగ్యము దక్కినందున ఎంతో సంతోషించేవారు. గౌరవర్ణముతో, కాషాయవస్త్రములతో, సౌమ్యమైన కానీ అతి తేజస్సుతో వెలిగిపోయే వదనము, రెండు చేతులలో దండకమండలములు ధరించి తిరుగాడే శంకరభగవత్పాదులను చూసినచో యావత్ భూమండలము మీద ఉన్న దుష్కర్మలను భస్మీపటలము గావించేందుకు స్వయముగా జ్ఞానాగ్నియే సాక్షాత్తు అవతరించినది అని అనిపిస్తుంది.

ఆచార్య శంకరుల మాటలలో మాధుర్యము (తియ్యదనం) మరియు ప్రఖరత రెండింటి యొక్క అపూర్వ కలబోత ఉన్నది. అమృతమయమైన ఆయన మాటలను విన్న శిష్యులకు అవి సదా సమోహకము, ఆశ్చర్యపూర్వకము మరియు బోధ గమ్యముగా అనగా దిశానిర్దేశము గావించేవిగా ఉండేవి. ఆయన వాక్కు అంతఃకరణములో పేరుకున్న మల-విక్షేపము (ఆలోచనలు మరియు భావనలలో ఉన్న చెడు) మరియు పంచకోశముల పొరల మీద వజ్రాయుధము వలె దెబ్బలు వేసేవి. ఆ సమయములో ఆయన బోధనలను విన్నమాత్రము చేతనే చైతన్యము ప్రదీప్తమయ్యేది (కాంతితో నిండుట). అంతే కాదు చేతనత్వము ఊర్ధ్వగామి అయ్యేది. కొన్ని రోజుల క్రిందట ఆచార్యులవారికి కాశీధామమున విశ్వనాథుని మందిరములో దైవీ అనుభూతి కలిగింది. ఆయన ఈ విషయమును తన శిష్యులతో కూడా చర్చించారు.

‘అది బ్రహ్మముహూర్తము! ఆకాశమున నక్షత్రములు ఇంకా మిణుకుమంటూ కాంతులీనుతున్నాయి. ఈ తారాగణముతో పాటు చంద్రుడు కూడా ప్రకాశిస్తున్నాడు. అది పూర్ణిమనాటి రాత్రి యొక్క తుది జాము! చంద్రకిరణములతో గంగా తరంగములు ఆటలాడుతున్నాయి. మేము ఆ వేకువజామున గంగానదిలో స్నానమాచరించి కాశీవిశ్వేశ్వరుడిని దర్శించుకుని

అర్పించే నిమిత్తము మందిరమునకు చేరుకున్నాము. విశ్వనాథుని అర్చన-పూజ-వందనములు పూర్తైన పిమ్మట మేము ఆ మందిరములోనే ధ్యానము చేయుటకు ఆసీనులమైనాము’ అని అంటూ చెప్పుకొస్తున్నారు శంకరాచార్యులవారు.

‘ధ్యానము చేయుటకు కూర్చోగానే మా పవిత్రమైన చైతన్యము దానికదే ఏకాగ్రస్థితి అందుకొన్నది. శాంతించిన చిత్తవృత్తులు నెమ్మదిగా లీనమైపోయాయి. అంతఃప్రకాశము (లోపలి కాంతి) మరింత దట్టమైనది. ఆ ఉజ్జ్వల కాంతిలో భగవానుడైన విశ్వనాథుని యొక్క జ్యోతిర్లింగము నిజముగానే జ్యోతి స్వరూపము దాల్చినది. అప్పుడు మా చేతనత్వములో విషభూషణుడు అనగా పాములను ఆభరణములుగా ధరించిన వాడు, శశాంకశేఖరుడు అనగా తలపై చందమామను ధరించిన వాడు, కర్పూరగౌరం-కరుణావతారం అని పిలువబడేవాడు, గంగాధరుడైన మహాదేవుని నిరాకార రూపము ఒక ఆకారమును దాల్చి కళ్ళెదుట సాక్షాత్కరించినది. ఆయన చేతిలో ఉన్న డమరుకము యొక్క శబ్దము మా అనాహతనాదము (గుండె చప్పుడు) గా ప్రతిధ్వనించినది.’

శివుని చేతిలో ఉన్న త్రిశూలము మా చేతనత్వమును త్రిగుణాతీతము గావించినది. ఈ కాలాతీతస్థితిలో మా పరాచేతనలో (జీవాత్మ యొక్క ఉన్నతస్థాయి) భగవాన్ విశ్వనాథుని పరావాణి (దైవవాక్కు) ‘బ్రహ్మజ్ఞాన ప్రకాశముతోనే లోకములోని అజ్ఞానము నిర్మూలించబడుతుంది. ప్రజల మనస్సులోని అలజడిని తొలగించేందుకు నువ్వు బ్రహ్మ సూత్రములకు భాష్యం వ్రాయాలి. బాదరాయణమహర్షి అనగా వేదవ్యాసుని ద్వారా రచించబడిన ఈ సూత్రములను వ్యాఖ్యానిస్తూ వాటిలో నీ యొక్క అద్వైతానుభూతితో వెలుగును నింపు’ అని ప్రతిధ్వనించినది.

ఈ ఆదేశము అందుతూనే శంకరుల చైతన్యము తిరిగి యథాస్థితికి వచ్చినది. ఆయన కళ్ళు తెరచి నెమ్మదిగా పైకి లేచి లింగాకారములో ఉన్న శివుడికి నమస్కరించి మందిరము వెలుపలికి వచ్చారు. మందిర ప్రాంగణము నుండి బయటకు వచ్చి నిదానముగా నడుచుకుంటూ గంగాతీరమునకు చేరుకున్నారు. అప్పుడప్పుడే సూర్యోదయమవుతున్నది. చీకటి

ఇతరులలోని మంచిని గుర్తించాలి

తొలగిపోయింది. యావత్ భారతభూమి నుండి అజ్ఞానాంధ కారము (అజ్ఞానమనే చీకటి) దూరమైపోయినదా అన్నట్లున్నది. గంగానది తన అలల ద్వారా సూర్యభగవానునికి అర్పమిస్తున్నది మరియు ప్రత్యక్షదైవమైన సూర్యనారాయణస్వామి గంగానదీ జలమును తన కిరణములచేత బంగారుమయము కావిస్తున్నాడు. గంగానది ఒడ్డున శంకరుల యొక్క శిష్యులలోని పద్మపాదా చార్యులు, సురేశ్వరాచార్యులు, హస్తామలకాచార్యులు, తోటకాచార్యులు మున్నగువారు ఆయన సమ్మఖమునకు వచ్చారు. భగవాన్ విశ్వనాథుని సమక్షమున తనకు కలిగిన దైవానుభూతిని భగవత్పాదులు తమ శిష్యులతో పంచుకున్నారు.

దానిని వింటూనే శిష్యుగణంలో ఉత్సాహం వెల్లువెత్తింది. 'భగవాన్ మీరు కాశీక్షేత్రములోనే ఈ మంచి పనిని ఆరంభించండి' అని అందరు ముక్తకంఠముతో అన్నారు. 'అది సరే! కానీ కాశీ తీర్థక్షేత్రము! ఇక్కడ జన కోలాహలము కొంచెము ఎక్కువ గానే ఉంటుంది. మరటువంటి వాతావరణములో వేదవ్యాస మహర్షి వ్రాసిన బ్రహ్మసూత్రముల యొక్క లోతైన అర్థమును అన్వేషించి, పాటిమీద చింతన-విమర్శ చేసి సారము సంగ్రహించి సవ్యముగా ముగించుట ఎలా సాధ్యపడుతుంది?' ఇలా అంటూ శంకరాచార్యులవారు తమ శిష్యుల వైపు ప్రశ్నార్థకముగా చూశారు.

గురుభక్తి గల పద్మపాదాచార్యులు ఆ సమస్యకు ఒక పరిష్కారమును ఇలా సూచించినారు. 'అప్పుడు మనము కాశీ క్షేత్రమునకు దగ్గరలోనే ఉన్న ఏదైనా ఒక గ్రామములో ఆశ్రమమును చూసుకుని అక్కడ ఉండాము.' మిగిలిన శిష్యులు కూడా ఈ సూచనకు అంగీకారము తెలిపారు. ఆచార్యులవారు అందరి సమ్మతిని స్వీకరించి తమ ఆమోదముద్ర వేశారు. దీనితో అందరు కలిసి శాంతముగా ఉండే ఒక పల్లెను వెతుక్కుంటూ ముందుకు సాగారు.

వారి వద్ద పెద్దగా సామాను లేమీ లేవు. కొన్ని గ్రంథములు, వ్రాయుటకు అవసరమైన పరికరములు మాత్రమే ఉన్నాయి. సురేశ్వరాచార్యులవారు వీటిని జాగ్రత్తగా తమతోపాటు మోస్తున్నారు. కొన్ని గంటల పాటు పాదయాత్ర చేసి అందరు చేరువలోనే ఉన్న ఒక గ్రామమునకు చేరుకున్నారు. గ్రామస్థులకు శంకరభగవత్పాదులు వేంచేస్తున్నారనే వార్త తెలిసిన వెంటనే వారంతా ఎంతో సంతోషించారు. ఆచార్యులవారి కీర్తి నలు దిక్కులా వ్యాపించిన విషయము తెలిసినదే కదా! మహా రాజాధి

రాజులు సైతం ఆయన దర్శనం కోసం ఉప్పొక్కుతుంటారు. శంకరులు ఆ గ్రామమున కాలు పెట్టడమనేది ఆ గ్రామమునకు పట్టిన అదృష్టము, అంతేకాదు క్షేమము, ఆరోగ్యవంతమైనదీను! గ్రామీణులంతా ఆయనను అర్చించి, ప్రార్థన చేశారు. వారంతా శంకరభగవత్పాదుల ఇచ్చానుసారము గ్రామము వెలుపల ఒక మామిడితోటలో ఉండటానికి తగిన ఏర్పాట్లు గావించారు. ఆరోగ్యవంతము, సుఖకరము అయిన వాతావరణముతో నిండిన ఆ మామిడితోటలో ఒక శివమందిరమున్నది. బావి, చెఱువు అన్నీ ఉన్నాయి. నివాసముండుటకు కావలసిన సమస్త సౌకర్యములు ఆ మందిరములో మెండుగా ఉన్నాయి. ఆ మందిరమునకు దగ్గరలోనే ఒక గోశాల కూడా ఉన్నది. అంతేకాదు పరిమళములు వెదజల్లే చక్కని పూలతోట కూడా ఉన్నది. ఆచార్యులవారు తమ శిష్యుగణముతో ఇక్కడ ఉండటము మొదలుపెట్టగానే 'గ్రామమునకు చెందిన సజ్జనుడైన ఒక వృద్ధుడు శంకరులను కలవటానికి వచ్చారు' అన్న విషయమును గ్రామీణులు వారికి తెలిపినారు. 'ఆయనను ఆదరపూర్వకముగా తీసుకురండి' అని శంకరులు అన్నారు. పద్మపాదాచార్యులు ఆ ముసలివానిని వెంటబెట్టుకుని వచ్చి గురువర్యుల ఎదుట నిలిపారు. ఆచార్యులవారు ఆ వృద్ధుడిని చూశారు. ఆయన నిజముగానే బాగా ముసలివాడు. వంగిన నడుము, బోసినోరు, బక్కచిక్కిన శరీరముతో ఉన్న ఆ ముదుసలి ఒక పుస్తకమును పట్టుకుని వచ్చాడు.

వణుకుతున్న ఆ ముసలివాని చేతిలోని పుస్తకము కూడా వణుకుతున్నది. నీవెందుకు వచ్చావు? అని భగవత్పాదులు అతనిని ప్రశ్నించారు. తన చేతిలో నున్న పుస్తకమును శంకరుల ముందుంచుతూ 'ఆచార్యా! ఇది వ్యాకరణ పుస్తకము! మీరు మహాపండితులు! నాకు వ్యాకరణమును ఉపదేశించండి!' అని అన్నాడు. ఆ మాట విన్న ఆచార్యులవారు 'ఈ ముసలి వయస్సులో వ్యాకరణము నేర్చుకోవాలనుకున్న మీ కోరిక మెచ్చుకోతగినదే. అయితే జ్ఞానము యొక్క అసలైన అర్థము వ్యాకరణములో లేదు. నిజానికి అది చిత్తశుద్ధిలో, మంచి మనస్సులో ఉంది. ఒకవేళ మీరు గనుక కేవలము వ్యాకరణము మాత్రమే నేర్చుకోవాలనుకుంటే మీరు ఈ పుస్తకమును తప్పక చదవండి. కానీ మీరు జ్ఞానం పొందాలనుకుంటే మాత్రం మీరు చెయ్యవలసినది వేరే ఉన్నది' అని బదులిచ్చినారు.

ఆ ముసలివొగ్గు శంకరభగవత్పాదులు చెప్పినదంతా

సమర్థించుకోవడం కాదు, సమర్థత పెంచుకోవాలి

అత్యంత శ్రద్ధతో విన్నాడు. కానీ శంకరులు చెప్పిన విషయమును మాత్రము సరిగా గ్రహించలేకపోయాడు. 'నేను వ్యాకరణము నేర్చుకుంటాను. ఆ పిమ్మట శాస్త్రాభ్యాసము చేస్తాను. నేను అభ్యసించిన వ్యాకరణ పాఠములు శాస్త్రములను అధ్యయనము చేయుటలో నాకు తోడ్పడతాయి. శాస్త్రములను వంటబట్టించు కుని నేను మొదట పండితునిగా... ఆపైన మహాపండితునిగా అవుతాను. అప్పుడు నాకు విద్వాంసులతో శాస్త్రచర్చ చేసే అవకాశము లభిస్తుంది. ఆ శాస్త్రవాదనలలో విజయము సాధించిన మీదట మనిషి మనిషి నన్ను గౌరవిస్తారు. లోకులు నన్ను 'శాస్త్రార్థ మహారథి, తర్కపంచానన, తర్కశిరోమణి, మహా మహోపాధ్యాయ' అని బిరుదులిచ్చి గౌరవిస్తారు. ఇవన్నీ లభించిన మీదట అందరు నన్ను 'జ్ఞానవృద్ధుడు అని పిలుస్తూ, నన్ను మహాపండితుడని భావిస్తారు' అని అన్నాడు.

ఈ బక్కచిక్కిన శరీరము కల, వణుకుతున్న ముదుసలి యొక్క మానసికస్థితిని చూచి ఆచార్యులవారిలో కరుణ ఉప్పొంగింది. దానితోపాటే కోపం కూడా వచ్చింది. శంకరులు ఆ వృద్ధునికి సరైన జీవన మార్గమును చూపించాలి అని నిర్ణయించుకున్నారు. భగవత్పాదులు 'ఇంత వయస్సొచ్చాక కూడా ఇన్ని ఆశలా! ఇంత మహత్వాకాంక్ష, తృప్తి ఎలా ఉన్నది? ప్రాపంచికేచ్ఛ అనగా ప్రపంచము పట్ల ఆసక్తి ఎలా ఉన్నది? ఓ వృద్ధుడా! జ్ఞానము శబ్దములలో లేదు. జ్ఞానము ఆశలలో, ఆకాంక్షలలో, అహంకార పోషణలో లేదు. వాటిని నశింపజేసుకొనుటలోనే ఉన్నది' అని అన్నారు. శంకరులు భావవిహ్వల మనస్సుతో 'హే ప్రభూ! ఈ ప్రాణిని ఉద్ధరించు!' అని దైవమును ప్రార్థిస్తూ ఇంకా ఇలా అన్నారు.

దినమపి రజనీ సాయం ప్రాతః శిశిరవసన్తౌ పునరాయతాః |
కాలః క్రీడతి గచ్ఛత్యాయుస్తదపి న ముచ్చత్యాశావాయుః ||
భజ గోవిందం భజ గోవిందం గోవిందం భజ మూఢమతే |
ప్రాప్తే సన్నిహితే మరణే నహి నహి రక్షతి దుకృజ్జకరణే ||

తాత్పర్యము: రాత్రింబవళ్ళు, ఉదయ-సాయంకాలములు, శిశిర-వసంత ఋతువులు నీ జీవితమున ఎన్నోమార్లు వచ్చి పోయాయి. కాలము క్రీడిస్తూ(ఆడుతూ) నీ ఆయుర్దాయమును హరించివేసింది. అయినా కూడా నీ ఆశ యొక్క ప్రాణ వాయువు ముక్తిపొందలేదు. అరే మూఢుడా! గోవిందుడిని భజించు! గోవిందుడిని భజించు! గోవిందుడి యొక్క భజన

చెయ్యి! మరణమాసన్నమైనప్పుడు నీవు వల్లిస్తున్న 'దుకృజ్జకరణే' అను వ్యాకరణ పాఠములు నిన్ను రక్షించలేవు!"

ఆచార్యులు చేసిన ఈ కరుణాభరిత ఉపదేశముతో ఆ వృద్ధునకు కనువిప్పు గలిగినది. భక్తి యొక్క మహిమను గుర్తించి ఆ ముదుసలి భజన చేయుటకు తత్పరుడైనాడు. పరమ జ్ఞానులైన శంకరాచార్యులవారి నోటి నుండి భక్తిని పెంపొందించే ఈ ఉపదేశమును ఆలకించి ఆయన శిష్యులు కూడా జ్ఞానము కన్నా భక్తి గొప్పదని తెలుసుకున్నారు.

- అఖండజ్యోతి, ఫిబ్రవరి 2016

అనువాదం: శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాలు

కమలా నెహ్రూ హితవు

ఒకప్పటి భారతదేశ ప్రధాని పండిట్ జవహర్‌లాల్ నెహ్రూ భార్య కమలా నెహ్రూకు క్షయ వ్యాధి సంభవించింది. ఆ రోజుల్లో స్వాతంత్ర్య సమరం తీవ్రస్థాయిలో ఉన్నది. నెహ్రూగారు బెనారస్ జైల్లో ఉన్నారు. బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం ఆయనకు ఉత్తరం వ్రాసింది. దానిలో నెహ్రూగారు రాజకీయాలను వదిలినట్లయితే ఆయనను భార్య సంరక్షణ కొరకు శాశ్వతంగా జైలు నుంచి విడిచివేస్తామని ఉన్నది. నెహ్రూగారి ముందుకు సమస్య వచ్చిపడింది. ఒక ప్రక్క ధర్మపత్ని పట్ల కర్తవ్యం, రెండవది దేశభక్తి. చివరకు ఆయన కమలా నెహ్రూను ఒక రోజు జైలుకు వచ్చి కలవమని కబురంపారు. కమలాజి జైలుకు వచ్చారు. అక్కడ ఉన్నవారిని ఆమె "పండిట్‌జీకి జైలులో ఏమి పని ఇవ్వబడింది?" అని అడిగారు "వారు తాడు పేనుతారు" అని సమాధానం వచ్చింది. అది ఊహించుకోగానే ఆమె కన్నులలో నీళ్ళు నిండాయి. ఆమె హృదయంలో పతి పట్ల అవ్యాజ్యమైన ప్రేమ ఉన్నది.

కొద్దిసేపటికి జైలు తలుపులు తెరచుకున్నాయి. ఆమె భర్తను కలవటానికి లోపలకు వెళ్ళింది. జవహర్‌లాల్ నెహ్రూ గారు ఆమెతో బ్రిటిష్ వారు వ్రాసిన లేఖ గురించి చెప్పారు. ఆమె ఇలా సమాధానం ఇచ్చింది. "మీరు దేశ భక్తితో, దేశహితం కొరకు సంతోషంగా కొనసాగండి. నా కొరకు దేశహితాన్ని త్యాగం చేయ్యవద్దు.

క్షయ వల్లే ఆమె చనిపోయారు. నెహ్రూగారు దేశహితమే సర్వోపరిగా భావించారు

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

ఆకలిగా ఉన్నవారికి అన్నం పెట్టాలి

భారతీయ సంస్కృతి నిర్మాణక్రమంలో యజ్ఞం తండ్రియైతే - తల్లి గాయత్రీమాత-2

పరమపూజ్య గురుదేవులు ఆఫ్రికాలో ఇచ్చిన ఒక విశిష్ట ప్రవచనము ద్వారా యజ్ఞమును హిందూధర్మం యొక్క సనాతనధర్మం యొక్క తండ్రిగా అభివర్ణిస్తూ, యజ్ఞతత్వమును గురించిన విస్తృతమైన వ్యాఖ్యానమును గత సంచికలో తాము చదివి ఉన్నాము. యజ్ఞము చేసే క్రమములో మనము దేవతా ఆవాహన చేస్తాము, అంటే దేవతలను ఆహ్వానిస్తున్నామన్నమాట. దేవతలు అంటేనే స్వల్పముగా తీసుకొని అధికముగా తిరిగిచ్చేవారని మనకు తెలుసు. యజ్ఞమునకు నిజమైన అర్థమును, యజ్ఞం ద్వారా లభించే అసలైన శిక్షణను గనుక మనము అర్థము చేసుకుంటే తల్లిదండ్రుల రూపములో ప్రేమ నందించే, భార్యరూపములో తన సర్వస్వమును అర్పించే, నిష్కలమైన బిడ్డల రూపములో మన ఇంట తిరుగాడే వీరే భగవంతుడు... దేవతలు అని మనము తెలుసుకొనవచ్చు. మంత్రోచ్ఛారణతో పాటు అందులో ఇమిడి ఉన్న త్యాగము, బలిదానము, సేవ మొదలైన వృత్తులను కూడా మనము అలవరచుకొనవలసియున్నది అని కూడా పూజ్యగురుదేవులు ప్రవచిస్తున్నారు. రండి! వారి అమృతవాణిని మరింతగా హృదయంగమము చేసుకుందాం!

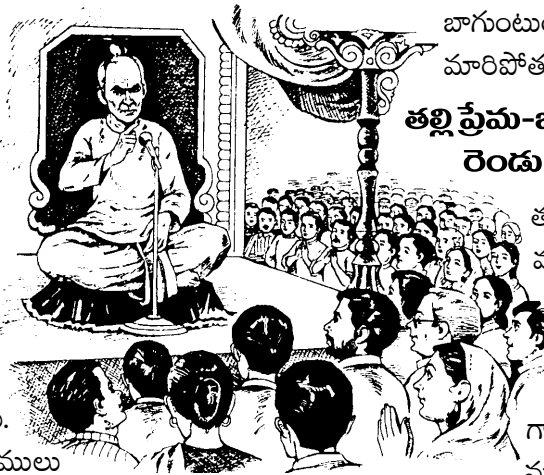
జీవితమే యజ్ఞము

ఈ జీవితమే ఒక యజ్ఞము! ప్రతి ఒక్క హిందువు యజ్ఞము నుండే జన్మిస్తాడు. అతడి అంతిమ సంస్కారము చితిపైకి శరీరమును చేర్చడంతో పూర్తవుతుంది. శరీరమును అగ్నికి ఆహుతి చేసేటప్పుడు 'ఆయుర్ యజ్ఞేన కల్పతాం, చక్షుర్ యజ్ఞేన కల్పతాం, బాహుర్ యజ్ఞేన కల్పతాం' అని ఆహుతులు వేస్తాము. అంటే జీవితాంతము మా భుజములు శుభకర్మలు చేసినవి. ఓ యజ్ఞభగవానుడా! అటువంటి మా భుజములను నీకు సమర్పిస్తున్నాము.

జీవితాంతము కన్నులతో మంచినీ చూశాము. మా శరీరములోని అణువణువును ఓ యజ్ఞభగవానుడా! తండ్రి వంటి నీ ఒడిలోనికి సమర్పిస్తున్నాము' అని అర్థం.

యజ్ఞము హిందూధర్మమునకు తండ్రి వంటిది

గాయత్రీ - యజ్ఞము మన హిందూధర్మమునకు అత్యంత ముఖ్యమైనవి. వీనిలో ప్రేరణ-జ్ఞానము నిండి ఉన్నాయి. వాటిని గురించి తెలుసుకొని నేర్చుకొని ఆచరణలో పెట్టడం ఎంతో అవసరము. అప్పుడు యజ్ఞమయ జీవనము జీవించడము సాధ్యమవుతుంది. ఉన్నతస్థాయి ఆలోచనలు, దృష్టికోణము ఏర్పడతాయి. గృహస్థ జీవితములో యజ్ఞం గురించిన శిక్షణ, ప్రేరణలను అమలుచేయగలిగితే ఎంతో

బాగుంటుంది. మన చిన్న గృహమే స్వర్గసీమగా మారిపోతుంది.

తల్లి ప్రేమ-భార్య యొక్క సమర్పణ... ఇవి రెండు త్యాగమునకు ప్రతిరూపాలు

తల్లిదండ్రుల ప్రేమను, కన్నవారింటిని వదిలి తన ఇంటికి వచ్చి రాత్రీపగలు, కుటుంబ సభ్యులందరికీ అన్నీ సమకూర్చిపెట్టే త్యాగమూర్తియైన భార్యను చూస్తే ఏ భర్త కైనా 'దేవత' గానే అనిపిస్తుంది. ఆమె ఆ ఇంటికి మహాలక్ష్మి! సరస్వతి కూడా ఆమెయే!

పేదరికములో ఉన్నప్పుడు ఏమాత్రము అసంతృప్తి కనిపించ నీయకుండా ఇంత గోధుమ రొట్టె తిని, మజ్జిగ త్రాగి కడుపు నింపుకున్నప్పటికీ మీ ఇరువురి ఆత్మలలో ప్రేమబంధము మరింత దృఢమైనప్పుడు గంగా యమునలు ఇంట్లోనే ప్రవహించినట్లు ఇల్లు స్వర్గతుల్యముగా భాసిల్లుతుంది. అలాగే ఇంతకన్నా మరింత అధికమైనది, వెలకట్టలేనిది తల్లి యొక్క ప్రేమాభిమానములు!

స్వర్గమనేది మన దృష్టికోణములో ఉంటుంది

స్వర్గమనేది ఎక్కడ ఉంటుందో మేము చూడలేదు. అసలు 'స్వర్గం' ఎక్కడో ఉంటుందని కూడా మేము అనుకోవటము లేదు. స్వర్గమునకు వెళ్ళవలసిన అవసరమేముంది? ఒకసారి స్వర్గమునకు ఒక మహాత్ముడు వచ్చాడు. అప్పుడు దేవదూతలు ఆయనను స్వర్గమంతా త్రిప్పి అక్కడున్న భవనములనన్నింటినీ

ఆపదలో ఉన్నవారికి ఆసరా ఇవ్వాలి

‘ఇది ఫకీరుల కొరకు, ఇది రాజుల కొరకు, వారి కొరకు, వీరి కొరకు...’ అంటూ చూపించారు. అక్కడ ఒక ప్రాంతం మొత్తము ఖాళీగా పడున్నది. ఇది ఎవరి కోసం? అని ఆ మహాత్ముడు అడుగగా ‘ఇది సేవాధర్మం పాటించే మానవుల కోసం’ అని చెప్పారు దేవదూతలు. సేవ చేసేవారు ఇక్కడకు చాలా తక్కువగా వస్తారు. ఎందుకంటే స్వర్గములోని ఆనందం కన్నా ఎన్నోరెట్లు అధికమైన ఆనందమును వారు తోటి మానవులకు, దీనులు-దుఃఖితులకు సేవ చెయ్యటములో పొందుతుంటారు’ అని కూడా దేవదూతలు తెలియజేశారు.

ఇతరులకు సేవ చెయ్యటము కోసం తమ స్వస్వభుమును త్యాగము చెయ్యటమే ఉన్నతమైన దృష్టికోణమును కలిగి ఉండటము. మనము కూడా అలాంటి సేవాధర్మమును అనుసరించగలిగితే స్వర్గమును ఈ భూమి మీదకు తీసుకొని రాగలము. స్వర్గము మన ఇళ్ళలోనే ఉంటుంది కాబట్టి ఇక స్వర్గమునకు వెళ్ళవలసిన ఉపాయములను గురించి వెదక నవసరం లేదు. స్త్రీలకు భర్త పట్ల నిజాయితీ ఉన్నచోట-భర్తకు గృహిణి శ్రమ పట్ల అవగాహన ఉన్న చోట స్వర్గం వెళ్లి విరుస్తుంది.

ఒకసారి బుద్ధభగవానుడిని ఆయన శిష్యులు ‘స్వామీ! తమరు స్వర్గమునకు వెళ్ళగలరా?’ అని అడిగారు. అసలు నాకు స్వర్గమునకు వెళ్ళవలెనన్న కోరికయే లేదు అని చెప్తూ భగవాన్ బుద్ధుడు ‘ఈ ప్రపంచములో ప్రజలు బంధనములలో చిక్కుకుని దుఃఖపడుతున్నంత కాలము నేను భూమి మీద మళ్ళీ మళ్ళీ జన్మిస్తూనే ఉంటాను. ఈ భూమి పైన ఆఖరు వ్యక్తి స్వర్గమునకు వెళ్ళిన పిదప అతని వెనుకనే నేను స్వర్గమునకు వెళ్ళే ప్రయత్నము చేస్తాను’ అని కూడా చెప్పాడు.

సేవాభావనలోనే ఉన్నది స్వర్గము

ఇటువంటి ఉన్నతస్థాయి ఆలోచనలు ఎవరిలోనైతే ఉంటాయో వారు స్వర్గములో ఉండరా? సేవాభావనలున్న వ్యక్తుల లోపలే స్వర్గం అనేది ఉంటుంది. గాయత్రీమాత, యజ్ఞభగవానుడు మనకు స్వర్గమును అందించగలరు. అది ఎటువంటి స్వర్గమంటే ‘ఉన్నతస్థాయి దృష్టికోణములతో కూడిన స్వర్గము!’ గాయత్రీ మంత్రము, యజ్ఞము ఈ రెండింటిలోని తాత్వికత మనకు అర్థమైన రోజు స్వర్గము మన ఇంటిలోకి ప్రవేశిస్తుంది.

నత్వహం కామయే రాజ్యం న సౌఖ్యం న పునర్భవమ్ ।
కామయే దుఃఖతప్తానాం ప్రాణినాం అర్తినాశనమ్ ॥
‘మాకు రాజ్యము, సౌఖ్యము, ముక్తి... ఇవేమీ అవసరము

లేదు. ఈ ప్రపంచములో దుఃఖితులు, పీడితులు, వెనుకబడిన వారు ఎంతమందున్నారో వారందరికీ సుఖమును చేకూర్చు టానికి, పైకి లేవనెత్తటానికి, ముందుకు సాగించటానికి ఎంత సేవ చేయవలసి ఉన్నదో దానికి మేము సిద్ధముగా ఉన్నాము. అదే మాకు స్వర్గము!’ అని అర్థము.

భగవంతుడు ఎలా లభ్యమౌతాడు? ఒక పెద్దమనిషి ‘ప్రభూ! మీరు దైవమును చూశారా?’ అని అడిగాడు ఒక మహాత్ముడిని. ‘అవును చూశాను’ అని జవాబు చెప్పాడు ఆ మహాత్ముడు. ‘మాకు చూపించరా?’ అని అడిగిన ఆ పెద్దమనిషికి తప్పక చూపించగలను అని సమాధానమిచ్చాడు ఆ మహాత్ముడు. అయితే ఇప్పుడే చూపండి అని అడిగిన ఆ పెద్దమనిషిని కూర్చొన మని చెప్పి తాను కూర్చున్నాడు ఆ మహాత్ముడు. ఆ సమీపము లోనే ఆడుకుంటున్న ఒక బాలుడిని తీసుకొచ్చి ఒడిలో కూర్చుండబెట్టుకుని ‘ఇతడే దైవం’ అని చెప్పారు.

‘ఈ చిన్నవాడు దైవం ఎటుల కాగలడు?’ అని అడిగిన ఆ పెద్దమనిషికి ‘ఈర్ష్యాద్వేషములు, అసూయ, లోభ మోహములు, మదమాత్సర్యములు ఎవరిలో ఉండవో వారే భగవంతునితో సమానము.

అతనికి జ్ఞానం లేకపోయినా, చదువురాకపోయినా, పూజ చెయ్యటము చేతకాకపోయినా, విద్వాంసుడు కాకపోయినా సరే అతడి మనస్సు పవిత్రముగా, స్వచ్ఛముగా ఉంటే చాలు, అతడే దైవం’ అని ఆ పెద్దమనిషికి బోధపరిచారు.

ఇంటింటా భగవంతుడున్నాడు

భగవంతుడు పిల్లలరూపములో ప్రతి ఇంటిలోకి ప్రవేశిస్తాడు. పిల్లలే భగవంతుని రూపములు! పిల్లలకు కేవలము తిండిపెడితే సరిపోదు. మనం వారిని ప్రేమించి, లాలించి పోషణ చేయాలి. పెంచి పెద్దచేయాలి. అప్పుడు వారు కల్ప వృక్షం వలె పెరిగి మనకు నీడనిస్తారు. భగవంతుని వలె మనపై ఆనందవర్షమును కురిపిస్తారు. కానీ ఈనాటి తల్లిదండ్రులకు అంతటి తీరిక ఉండటం లేదు.

మీ శరీరమునే మీరు శ్రద్ధగా కాపాడుకోవటం లేదు. ఇక సమాజసేవ చెయ్యడమెక్కడ? అడవులలో, ఇళ్ళలో ఉండే ఎన్నోరకాల జంతువులను చూడండి. అవి ఎప్పుడైనా జబ్బు పడటం జరుగుతున్నదా? ఒక ఆవుకు జలుబు చెయ్యటం కానీ, ఒక కుందేలు దగ్గటం కానీ మీరెప్పుడైనా చూశారా? ప్రపంచములో జబ్బుపడుతున్న మూర్ఖపు జంతువు ఒకే ఒక్కటి ఉన్నది. అది ‘మనిషి’ మాత్రమే.

కష్టాలలో ఉన్నవారి కన్నీరు తుడవాలి

‘మనిషి తన నాలుక క్రింద తన సమాధిని త్రవ్వకుంటున్నాడు’ అని లుక్మాన్ చెప్పేవాడు.

మనం తినగూడని పదార్థములనే తింటాము, వినకూడని మాటలను వింటాంటాము, త్రాగకూడని వాటినే త్రాగు తుంటాము. ఫలితముగా ధనం ఖర్చయిపోతుంది, శరీరము శిథిలమౌతుంది.

‘నీకు కూరలో ఉప్పు వెయ్యటం రాదు, బట్టలు చక్కగా ఉతకటం రాదు, సంగీతం రాదు’ అని చీటికిమాటికి భార్యలను హింసిస్తూ వేదనకు గురిచేస్తుంటారు కొందరు మూర్ఖులు. వీరికి భార్యాబిడ్డలను ప్రేమించటం రాదు, ఇంటిని నరకతుల్యం చేస్తుంటారు. ఇటువంటి మూర్ఖులకు జ్ఞానం కలుగజేసి చైతన్య వంతులను కావించటానికి ‘గాయత్రీమంత్రం-యజ్ఞం’ అనే రెండు సాధనములతో శ్రావణకుమారుడు కావడిలో తల్లి దండ్రులను కూర్చుండబెట్టుకుని పయనించినట్లు ఈనాడు సమాజమును సంస్కరించటానికి మనం ప్రయత్నం చెయ్యాలి. గాయత్రీమంత్రం-యజ్ఞం చేస్తున్న గృహములలో స్వర్గీయ వాతావరణము వెల్లివిరుస్తుందని వారికి తెలియజెయ్యాలి.

‘మనం స్వార్థపరులం కాము’ అనే విషయమును యజ్ఞం ద్వారా వెల్లడిచేస్తున్నాము. మనం కొంత ధనము, సమయమును వెచ్చించి యజ్ఞం చేస్తున్నాము. తద్వారా వాయుమండలం పరిశుభ్రపడుతుందనీ, మంచి ఆలోచనలు ఉత్పన్నం కాగలవని ఇదే యజ్ఞం చెయ్యటంలోని, గాయత్రీజపించడంలోని ముఖ్య ఉద్దేశ్యం అని చెప్పబడుతుంది. ఇది మన దేశపు మహోన్నత మైన సాంస్కృతిక పరంపర ద్వారా మనకు అందించబడు తున్నది. దీని ఆధారముగానే దేవతలు ప్రసన్నులవుతారు.

దేవతలు ప్రసన్నం కావాలంటే పూజతో పాటు సేవను కూడా జోడించవలసి ఉంటుంది. మంచి జీవనమును సాగించే వ్యక్తి ప్రపంచమునకు సేవ చేస్తాడు. తన ఆదర్శములను, జీవన విధానమును ఇతరులకు పరిచయము చేసే వ్యక్తి ప్రపంచమునకు వెలుగును పంచిపెట్టగలడు. సేవ అంటే ఇతరులకు దుఃఖంలో సహాయపడగలగటం. వారికి ధైర్యవచన ములు చెప్పి, వారిలో ఉత్సాహమును వృద్ధి చెయ్యగలగటము.

మన నాలుక సర్పం వలె ఇతరులను కాటువేస్తూ వారిని నిరుత్సాహమునకు గురిచేస్తూంటుంది. ఇతరులెవ్వరైనా మనలను కలిసినప్పుడు వారిలోని సద్గుణములను వీలైనంతగా వర్ణిస్తూ వారిని ప్రశంసించడము చాలా అవసరము. తద్వారా వారికి మరింత ఉత్సాహమును కలిగించినవారమవుతాము. ఇతరులకు సరియైన మార్గమును సూచించడము, వారిని ప్రశంసించడము, మంచి సలహాలివ్వటము, వారికి ధైర్యమును

కలుగజేయటము... మొదలైన చిన్న చిన్న సేవలను మీలో ఎవ్వరైనా చెయ్యగలిగినవే. మన హిందూధర్మములో ఇలాంటి అసంఖ్యాకమైన సేవలన్నో జోడించబడి ఉన్నాయి.

సేవావృత్తిలోనే యజ్ఞమును దర్శించగలము

యజ్ఞీయధర్మము యొక్క శిఖలను, ప్రేరణలను అర్థము చేసుకున్నారు కదా! ఈనాటి యజ్ఞమునకు మనం దేవతలకు అహ్వనము పలుకుతున్నాము. దేవతలు మీలోని పూజా, సేవా వృత్తులను పరీక్షించడానికే వస్తారుకానీ మనం సమర్పించే అహారమును స్వీకరించడానికో, పుష్పసౌరభములను అప్రూణించడానికో వారు కొన్ని వేల మైళ్ళు ప్రయాణం చేసి మన యజ్ఞస్థలికి విచ్చేయరు. నెయ్యి, నువ్వులు, మధుర పదార్థములను ఏవిధముగా యజ్ఞములో ఆహుతులుగా సమర్పించారో; అదేవిధముగా మీలోని దుష్ప్రవృత్తులను అసగా చెడు సంస్కారములను-గుణములను యజ్ఞములో ఆహుతులుగా సమర్పించ దానికి సిద్ధముగా ఉండాలి. అప్పుడే మీరు కచ్చితమైన రీతిలో హిందూధర్మ ఉపాసకులుగా భావించబడతారు.

మద్యమాంసములను సేవించి, మీ శరీరములను బుగ్గి చేసుకోకండి. మీరు మీ భార్య, పిల్లల భవిష్యత్తులను దహించి వెయ్యకండి. మీరు మీలోని కుసంస్కారములను, దుష్ప్రవృత్తులను (చెడుగుణములను) భస్మీపటలం గావించేసుకోండి. త్రాగుబోతు తనం, జూదమాడటం, అబద్ధాలు చెప్పటం, వ్యభిచారం, ఇతరులను అదేపనిగా నిందించటం... మొదలైనవన్నీ కూడా దుష్ప్రవృత్తులే. మీరు నిజముగా దేవతలను ప్రేమించేవారైతే మీలో పైన చెప్పినవానిలో ఏ దుర్గుణం ఉన్నా సరే తక్షణమే దానిని అగ్నిలో ఆహుతిగా వెయ్యండి.

మనిషిని పశువుగా కాక నిజమైన మనిషి లాగా బ్రతకమని యజ్ఞం మనకు బోధిస్తున్నది. కడుపునింపుకొనటానికి జంతువులు బ్రతుకుతాయి. కానీ మనిషి కొన్ని సిద్ధాంతముల కోసం, ఆదర్శముల కోసం, లక్ష్యముల కోసం మనుగడ సాగించాలి. ధర్మమును, సంస్కృతిని పరిరక్షించడం కోసం, భగవంతుడిని చేరుకొనడం కోసం(ముక్తి మార్గం కోసం) అతడు లక్ష్యమును ఏర్పరుచుకొని అడుగు ముందుకు వేయాలి. యజ్ఞములో ఆహుతులు వేసి నిశ్చల్లుముగా కూర్చొనడం కాదు. ఆహుతులు, గాయత్రీమంత్రం, యజ్ఞం... వీటి వెనుక నిండి ఉన్న ప్రకాశము, ప్రేరణ, జ్ఞానములను మనం జీవితములో అమలుపరచుకుంటూ ముందుకు సాగితే ఆనందము లభిస్తుంది. అప్పుడే యజ్ఞం సార్థకమవుతుంది.

- అఖండజ్యోతి, జులై 2016
అనువాదం: శ్రీమతి కృష్ణకుమారి

దేవుడు రెండు చేతులు ఇచ్చాడు. ఒకటి తీసుకోవడానికి, ఒకటి ఇవ్వడానికి

విప్లవ రైలుబండి కదిలింది - నైతిక పరివర్తన ఆమూల్యగ్రం జరిగి తీరుతుంది

విప్లవం కనబడే విధానం

విప్లవాలు కనిపించే విధానం గురించి కిందటి సంచికలో చర్చించాం. ఏవిధంగా సమాజంలోకి వచ్చి, మార్పులు చేసుకుంటూపోతాయి అనేది కూడా మాట్లాడుకున్నాం. 8 నవంబరు, 2016 తరువాత దేశంలో చాలామార్పు కనిపిస్తోంది. అది చూస్తే యుగపరివర్తన ప్రక్రియలో మన దేశమే అగ్రభూమిక నిర్వహించబోతోందని అనిపిస్తుంది. గురువుగారు ఒక సారి ఇలా వ్రాశారు, “భగవంతుని కోరిక, మహాకాలుని సంకల్పం వల్ల యుగ పరివర్తన వ్యవస్థ ఏర్పడుతోంది. దానికి అడ్డుకోకుండా, సహకరించడమే మంచిది.” 1936లో అఖండజ్యోతి వెలిగించినప్పటి నుండి, తరువాత అఖండజ్యోతి పత్రికలో నిరంతరం స్వాతంత్ర్యానికి ముందు, తరువాత కూడా రాబోయే యుగపరివర్తన గురించి చర్చిస్తూ ఉండేవారు. ఇక కిందటి సంచిక తరువాయి...

ఇది ప్రత్యేక కాలం

ఈ వసంతం మనకొక గొప్ప అవకాశం తీసుకొచ్చింది. ఒక సవాలు విసురుతోంది. ఒకటి - ప్రవాహంతో కలిసి సాగిపోయి యుగపరివర్తన ప్రక్రియలో భాగస్వాములు కావాలి, లేదా ఎదురు తిరగాలి, ఆక్రోశం చూపించాలి, తరువాత అణిగి పోవాలి. ఎన్నుకోవాల్సింది మనం.

ఆర్థికంగా వచ్చిన మొదటి పరివర్తన మనకు పరిగ్రహం అనే పాఠాన్ని నేర్పుతోంది. ఆర్థిక సంపద కూడబెట్టకండి. అవసరంగా దాచకుండా, ధనాన్ని సమాజంలో పంచేలా చూడాలి, అదే నేర్చుకోవాలి. కొంతమంది మన దేశ పౌరులు ఇబ్బందుల పేరు చెప్పి ఇది తప్పు సమయంలో తీసుకున్న తప్పుడు నిర్ణయం అని అనుకుంటున్నారు. ప్రతి విషయాన్ని రాజకీయ నాయకులు తమ రంగు కళ్ళద్దాలతో చూశారు. అందరూ తమతమ స్థాయిల్లో ఆర్థిక క్షేత్రంలో నగదురహిత క్రాంతిని చూశారు. ఎవరో అన్నారు - మనది గ్రామీణ ప్రధాన దేశం. వాళ్ళకి ఎంత ఇబ్బంది కలుగుతోందో, దేశనాయకులకు ఏం తెలుస్తుంది. ఆ మాత్రం సిద్ధంగా లేనప్పుడు, ఇలా హఠాత్తుగా బాంబుపేల్చడం దేనికి అంటూ ప్రధాన మంత్రిని సైతం తప్పు పట్టినవాళ్ళు లేకపోలేదు.

లాభం ఏముంటుంది?

ఈ ఆర్థిక క్రాంతి మనల్ని కనీస సాధనాలతో బ్రతకడం నేర్పించింది. డబ్బును గౌరవించడం నేర్పింది. అనర్థం చేయని

అర్థాన్ని (డబ్బుని) మాత్రమే మన దగ్గర ఉంచుకోవాలని నేర్పించింది. ఇబ్బందులు కలిగాయి. అన్ని విప్లవాల్లోను ఇబ్బందులు ఎదురవుతాయి. కానీ ఈ విప్లవం అన్నివైపులా విస్తరిస్తే ఎలా ఉంటుందో ఒక్కసారి ఊహించండి.

- 1) డబ్బుని రక్షించుకోవడం కోసం అవసరంగా డబ్బుని ఖర్చుపెట్టక్కర్లేదు. పన్నులు విధిగా చెల్లించాక మిగిలిన డబ్బు బ్యాంకులో సురక్షితంగా ఉంటుంది.
- 2) మీ అవసరాలు తగ్గుతూపోతాయి.
- 3) దొంగతనాలు, మోసాలు కథల్లోనే చెప్పుకుంటారు. చేతిలో డబ్బులు, నగదు లేనప్పుడు ఇక దేనికి భయం?
- 4) బినామీ ఆస్తుల హోరు తగ్గుతుంది. అవసరానికి మించిన వాహనాలు, ఇళ్ళు, సౌకర్యాలు సమాజంలో అందరి దగ్గర ఉండవు. మహాకాలుడు ఘుళిపించిన ‘అపరిగ్రహం’ అనే కొరడా అని అర్థం చేసుకోవాలి.
- 5) పెక్కు పెరిగిన దురాచారాలు, అనైతికత తగ్గుముఖం పడతాయి. బలవంతంగా మద్యపాన నిషేధం అమలవుతుంది. సమాజంలో న్యాయోచిత వ్యవస్థ ఏర్పడుతుంది. భూమి మీద స్వర్గం అవతరిస్తున్నట్టు కనిపిస్తోంది కదూ!

ఒక ఆదర్శ ఉదాహరణ

చాణక్య, చంద్రగుప్తుల సంవాదం - ఒక సారి ఒక ఊరిలో

కష్టపడవలసిన వయస్సులో సుఖపడటం అలవాటు చేసుకోకూడదు

పంటలను సైనికుల వసతి ఏర్పాట్లకోసం ఉపయోగించడం జరిగింది. దానికి తగిన మూల్యం చెల్లించారా అని చాణక్యుడు ప్రశ్నించాడు. ఇంకా లేదని, త్వరలోనే చెల్లిస్తామని చంద్రగుప్తుడు సమాధానమిచ్చాడు. చాణక్యుడు బోధించిన నీతి - ప్రతి వస్తువుకీ మూల్యం ఉంటుంది. విలువ ఉన్నదానికే అర్థం ఉంటుంది. ధర్మ, కామాలు ఈ అర్థం(డబ్బు) మీదనే ఆధార పడతాయి. ఆర్థిక వ్యవహారాలు ధర్మపూర్వకంగానే జరగాలి. మూల్యం చెల్లించకుండా మరొకరి సామాగ్రిని వాడడం ఒకరకంగా అపహరణ లాంటిది. అది నాశనాన్ని ఆహ్వానించి నట్టే." మగధ సామ్రాట్టు చంద్రగుప్తుడికి పెద్ద చిక్కొచ్చి పడింది. ఒక వైపు ఆచార్యులవారి మందలింపు, మరో వైపు ఇంకో వార్త. సమాజంలోని కొందరు పేరున్న వ్యాపారస్తులను ఆచార్యులవారి నిర్దేశానుసారం దండిస్తున్నారు. చంద్రగుప్తుడు మళ్ళీ ఆచార్యులవారిని కలిసి, సమాజానికి డబ్బులిచ్చే ధనిక వర్గం వారిని అలా ఎందుకు అవమానిస్తున్నారని ప్రశ్నిస్తాడు. "నాకు వ్యక్తి కాదు, దేశం ముఖ్యం. సమాజ ఉన్నతి పట్లనే నా శ్రద్ధ. చంద్రగుప్తుడి పట్ల లేదా అతనికి ధనాన్నిచ్చే వ్యాపారుల పట్ల కాదు. అందుకే పన్ను వ్యవస్థ, దాన వ్యవస్థ గురించే ఆలోచిస్తాను." మరో విధంగా చెప్పాలంటే కార్పోరేట్ సామాజిక వ్యవస్థ గురించి ఆలోచిస్తారు. పన్నులు, దానాలే రాజ్యానికి ఆధారం. దానంతో సమాజం నడుస్తుంది. ఈ వ్యవస్థ కూలితే అనర్థాలు జరుగుతాయి. అందుకే రాజు పన్ను తీసుకుంటాడు, సమాజం దానం ఇస్తుంది. అపరిగ్రహానికి మారుపేరైన ఆచార్యులు మాట్లాడుతూ, "పన్ను కట్టని ఆ వ్యాపారస్తులను నేను ఎలా గౌరవించను? రాజ్యంలో ఏ ఒక్క వ్యక్తైనా ఆకలితో ఉంటే రాజు ఎలా సుఖంగా ఉండగలడు? ఉపాధ్యాయులు, రాజుల నుడుట సుఖం ఉండదు. ప్రజల సుఖంలోనే రాజు సుఖం ఉంటుంది. ప్రజలను సుఖపెట్టడమే రాజు మొదటి కర్తవ్యం."

ఒకరకంగా చూస్తే ఇటువంటి ఘటనాక్రమమే నేడు సమాజంలో మళ్ళీ రూపుదిద్దుకుంటోంది. పరోక్షంగా విప్లు గుప్తుడే మహాకాలుడై రాజ్యాన్ని నడిపిస్తున్న చంద్రగుప్తులతో ఈ పనులు చేయిస్తున్నాడు. అర్థం (ధనం) అనర్థం కాకుండా ఆపుతున్నాడు. ప్రజలకి, శాసకులకి కూడా నిజమైన సుఖం లభించాలి. అర్థం (ధనం) సద్వినియోగం కావాలి.

మన కర్తవ్యం

పెత్తందారీ, లంచగొండితనం, అత్యాశ, లోభం అన్నీ కలిసి సమాజంలో కల్లోలం సృష్టించాయి. ఇప్పటికీ ఉన్నాయి. డీమోనిజేషన్ అయిన తరువాత కూడా పెద్ద పెద్ద మొత్తాల్లో డబ్బులు పట్టుబడుతున్నాయి. ఇది చూస్తే నోట్లు కొనసాగక పోవడం మాత్రమే సరిపోదు అనిపిస్తుంది. సమాజంలో సమాన వితరణ కోసం సరైన వ్యవస్థ కూడా ఉండాలి. న్యాయబద్ధంగా అందవలసిన సొమ్ము నుండి ఎవరూ వంచితలు కాకూడదు. దానితోపాటు ప్రజల మానసికత కూడా మారాలి. ఈ దేశంలో అడ్డదారుల్లో ఏ పనీ జరగదు అనే ఒక విలక్షణమైన ఆలోచనా క్రాంతి రావాలి, కనీసం ఇప్పటినుండైనా. పెద్ద పెద్ద లైన్లలో గంటల కొద్దీ నిలుచున్నా, అవసరం ఉన్నంత డబ్బు చేతికి రాలేదు అని మాకు తెలుసు. కనీసం ఈ విషయాలు రాస్తున్న సమయంలో అయితే దేశంలో సగం పరిస్థితి ఇదే. కానీ ఓపికపట్టిన ప్రదేశాలలో, పరస్పర సహకారం అందించుకున్న ప్రదేశాలలో, ఖైక్రోఎకానమీ నడిపిన మన గృహిణుల సహకారం అందిన ప్రదేశాలలో కల్లోలం రేకెత్తలేదు. కానీ తగిన ఏర్పాట్లు చేయలేకపోవడం అనేది ప్రభుత్వం చేసిన తప్పే. అందరికీ ముందే తెలియకూడదని వాళ్ళు పడ్డ జాగ్రత్త వల్లనే అయి ఉండవచ్చు. కానీ ఒకసారి చేతులు కాలాక, మలిసారి అతి జాగ్రత్తగా ఉంటారు. ఇప్పుడు ప్రజలు, ప్రభుత్వం అందరూ పాఠం నేర్చుకున్నారు. ఇక బండి పట్టాల మీద నడవాలి. లేమివల్ల ఎవరూ ఇబ్బంది పడకుండా, పరిగ్రహం వల్ల ఎవరికీ అనర్థం జరగకుండా చూసుకోవలసిన బాధ్యత ప్రభుత్వానిది.

నిజమైన ఆలోచనా క్రాంతి

ఇంతకు ముందే మన దేశం 67వ గణతంత్రదినం జరుపుకుంది. ప్రజాస్వామ్య విలువలతో నడుస్తూ వస్తున్న ఏకైక దేశం మనది. ఇక్కడ అణువణువులో ఆధ్యాత్మికత ఉంది. దానితోపాటే దేశభక్తి కూడా. దేశ సరిహద్దులను రక్షిస్తూ ప్రాణాలు సైతం బలిచ్చే సైనికులే మన దేశ రత్నాలు, ఆదర్శ ప్రాయులు. వారున్నారు కాబట్టే మనం సురక్షితంగా ఉన్నాం. మన దగ్గరున్న అన్నింటికన్నా పెద్ద బలం 65% యువశక్తి. ఎంతటి పెద్ద పెద్ద శక్తులు, విభూతులు మన దగ్గరున్నాయో ఊహించగలరు. ప్రబలమైన ఇచ్చాశక్తికి కొదవ లేదు. కానీ

ఏ విజయం సులభంగా రాదు

మనం అసాధారణ పరిస్థితులు తప్పవని భావిస్తాం. అందరు నయవంచకులు కారు. ఎవరికీ పన్ను ఎగ్గొట్టాలని ఉండదు, ఇతరుల సొమ్ము కాజేసి ఎవరూ సుఖంగా ఉండలేరు (మా గృధ్ర: కన్యస్వీధనం-ఈశావాస్యోపనిషత్). ఇదే నిజమైతే వారిని మరి కొంత మార్చవచ్చు. ఇదే అసలైన ఆలోచనా క్రాంతి.

ఇప్పుడు సామాజిక క్రాంతి వంతు

ఆలోచనా క్రాంతి శృంగులలో ఆర్థిక క్షేత్రం తరువాతది సామాజిక క్షేత్రం. ఇందులో ముఖ్యమైనది కట్నం, భారీ ఖర్చులతో చేసే పెళ్ళిళ్ళు. ఎవరిని మెప్పించడానికో తెలియదు, కోట్ల రూపాయల నల్లధనం రాజసంగా ఖర్చుపెడతారు. దేశంలో ఒక పక్క ఆర్థిక క్రాంతి జరుగుతున్న సమయంలో, దక్షిణ భారతదేశంలోని ఒక రాజకీయ నాయకుడు తన కూతురి పెళ్ళి కొన్ని వందల కోట్లు పెట్టి చేశాడు. అటువంటివారు ఏట్లో దూకి చావాలి. నిరాడంబరంగా జరిగే ఆదర్శ వివాహాలు మొదలవుతాయి. దేశంలో అందరు శ్రీమంతులు, వ్యాపారస్తులు, రాజకీయ నాయకులు, సామాన్యులు, అందరూ ఒకే రకంగా పెళ్ళిళ్ళు చేసుకుని, చేయిస్తే, అప్పుడే దేశంలో సౌభాగ్యం ఉదయిస్తుంది. ఇంకా నల్లధనమంతా ఎక్కడ బయటపడింది? ఆంతరంగికంగా వివేకం మేల్కొన్నప్పుడు, బాహ్యంగా అంకుశం పడినప్పుడే ఇది సాధ్యమవుతుంది. నల్లధనం ఉన్నంత కాలం లక్ష్మికి అవమానం. తాగుడు, దుబారా ఖర్చులు ఎక్కువవు తాయి. దీపావళికి టపాకాయలు విసిరినట్టు డబ్బులు విసురు తూంటారు. వివేకం మేల్కొంటే ఇవేవీ ఉండవు. దేశధర్మాన్ని పాలిస్తాము. మన అవసరాలు తీరగా మిగిలిన డబ్బు దేశానికి, పేదలకీ, అవసరం ఉన్నవారికీ వినియోగిస్తాం.

గాయత్రీ పరివారం పాటిస్తున్న మూలమంత్రం

మన గురువుగారు 1947లోనే ఈ సమస్యను బాగా అర్థం చేసుకున్నారు. అందుకే వారు చాలాసార్లు సమయదానం, అంశదానం గురించి బోధిస్తూ ఉండేవారు. ప్రపంచమంతా వ్యాపించిన ఈ పరివారాన్ని కూడా ఆయన అంశదానంతోనే పెంచి పోషించారు. తప్పుడు సంపదలను స్వీకరించలేదు. ప్రతిపైసాకి రసీదు ఇవ్వడం ఇక్కడి పరంపర. సమాజం, ధార్మిక సంస్థలు అన్నీ ఈ ఆదర్శాల మీదనే నడవాలి. ప్రపంచం లోని ఎన్నో భారతీయ సాంప్రదాయ సంస్థల్లో చాలా ధనం ఉంది. వారు తలుచుకుంటే ఇటువంటి వాటికి వినియోగించ

వచ్చు. లేకపోతే రాబోయే పది సంవత్సరాల్లో బలవంతంగా ఉపయోగించేట్టు చేస్తారు.

యుగపరివర్తనే భవిష్యత్తు

అందరూ సామాన్యంగా సగటు జీవనం గడిపినప్పుడు, పరిమిత వనరులతో జీవించినప్పుడు, అనవసరంగా కూడబెట్టు కోవడం మానినప్పుడు, నలుగురికీ చూపించుకోవడం మాని నప్పుడు, పిల్లలకు వారసత్వంగా డబ్బులు కాకుండా మంచి గుణాలను, విద్యను ఇచ్చినప్పుడు, విద్యాబోధనకు అర్హతకు విలువనిచ్చి, లక్షల్లో డొనేషన్లు తీసుకోవడం ఆపినప్పుడు యుగం మారుతున్నట్టు కనిపిస్తుంది.

విప్లవ రైలు బండి కదిలింది. ఆర్థికంగా మొదలైంది - అతి ఆడంబరంగా చేసే పెళ్ళిళ్ళు, హోటళ్ళల్లో చేసుకునే పెద్ద పార్టీలు, మద్యం మరియు ఇతర మత్తుపదార్థాల నిషేధం, వ్యాపారస్తులు నియంత్రించే విద్యాతంత్రం, మహిళల పట్ల దుర్వ్యవహారం, నాశనం అవుతున్న బాల్యం, బాలకార్మిక విధానం, సొంత భవనం, సొంత కారు మీద మోజు - ఈ స్టేషన్లలో రైలు ఆగుతుంది. పది సంవత్సరాలలో ఆమూలాగ్రం మార్పుని తెస్తుంది. (సశేషం)

- అఖండజ్యోతి, ఫిబ్రవరి 2017
అనువాదం: ఎం.వి.ప్రసాద్

**దైవీశక్తుల తోడ్పాటుకై
కష్ట నష్టముల నివారణకై
చేసిన కృషి సత్ఫలితములనిచ్చుటకై
జ్ఞానము, సంపదల ఆర్జన కొరకై
జీవితంలో స్థిరపడుటకై**

య్యోగేశ్వరీ గాయత్రీ

**మాసపత్రిక చదవండి!
చదివించండి!!**

పుతుల కొరకై సంప్రదించండి:
ఫోన్: 040-23700722, 9949111175

మనిషి తలచుకుంటే సాధించలేనిది ఏమీ లేదు

అనేక రోగాలకు ప్రకృతి ప్రసాదించిన ఔషధం “కాకరకాయ”

ప్రకృతి రకరకాల రుచులతో కూడిన రకరకాల రంగులు, గుణాలు కలిగిన ఫలాలతోపాటు కూరగాయలను కూడా ప్రసాదించింది. ఇట్టి కూరగాయలలో కాకరకాయ ఒకటి. ఇది రుచికి చేదుగా ఉన్నప్పటికీ కూరగాయ రూపంలో బహు విధముల లాభకారి. ఇది భారతదేశంలో విరివిగా పండించబడుచున్నది. యాంటి ఆక్సిడెంట్లు దీనిలో లభ్యమగుట వలన ప్రకృతిసిద్ధముగా ఫయిటో కెమికల్స్ (రసాయనాలు) మన శారీరక ఆరోగ్యాన్ని సంరక్షించుటలో బహువిధముల తోడ్పడుచున్నవి. దీనిని సేవించిన విషము యొక్క దుష్ప్రభావం తగ్గిపోవును.

కాకరకాయలో లేశమాత్రంగా భాస్వరము ఉన్నందున ఇది కఫదోషాల నివృత్తిగావిస్తుంది. మధుమేహ దుష్ప్రభావం నుండి మనల రక్షిస్తుంది. రక్తములోని చక్కెర శాతాన్ని నియంత్రించుటలో సహాయకారిగా పనిచేస్తుంది. రక్తంలోని దోషాల పరిహారిస్తూ ఆయురారోగ్యముల వృద్ధికి తోడ్పడుటలో కాకరకాయ గుర్తించదగిన పాత్రను పోషిస్తుంది. విటమిన్ ఎ, సి మరియు అనేక ఖనిజలవణాలకు, ఇనుము, కాల్షియం, ఫాస్ఫరస్ల భాండాగారము కాకరకాయ - కాలేయానికి బలాన్ని చేకూర్చి, మెదడు, హృదయాన్ని ఆరోగ్యంగా ఉంచుతుంది. మందగించిన జఠరాగ్నిని సరిచేసి, ఊబకాయం నుండి రక్షించి, వాపును దూరం చేసి, బాధలను తగ్గిస్తుంది. లవణ స్వభావం కలిగి యున్నందున శారీరక విషతత్వాలను (టాక్సిన్లను), తదితర విషద్రవాలను శరీరం నుండి వెలుపలికి పోయేలా చేస్తుంది. నేత్ర దృష్టిని సరిచేస్తుంది. క్రిమికీటకాదుల నశింపజేసి, త్రిదోషాలను హరింపజేస్తుంది. రక్తహీనతను తగ్గించి రక్తశాతాన్ని పెంపొందించుటలో తోడ్పడుతుంది. మూత్రరోగాలను, పొట్టలో వాయువు ఉత్పత్తిని మున్నగువానిని నివారిస్తుంది. వాపును నశింపజేస్తుంది. కాకరకాయ కూరను సేవించిన మశూచి, ఆటలమ్మ మున్నగు అంటువ్యాధుల నుండి రక్షిస్తుంది.

విభిన్నప్రయోగాలు

మూత్రపిండాలలో రాళ్ళ నివారణకై: కాకరచెట్టు ఆకుల రసము మూత్రపిండాలలోని రాళ్ళను కరిగింపజేస్తుంది. 40 గ్రా|| ఆకుల రసానికి 20 గ్రాముల పెరుగు కలిపి లేక 100 గ్రాముల మజ్జిగ కలిపి ప్రతిరోజు ఉదయం సేవించాలి. ప్రాతః కాలమందు పరగడుపున నీటిలో నిమ్మరసాన్ని జోడించి త్రాగినచో వెనువెంటనే ఫలితం కనిపిస్తుంది. రోజు మొత్తంలో 3 నుండి 4 లీటర్ల నీటిని త్రాగాలి.

ప్రేగులో క్రిములున్నచో (నులిపురుగులు): అరకప్పు కాకరతీగ ఆకుల రసాన్ని పరగడుపున సేవించాలి. దీనిని కొన్ని దినాలపాటు కొనసాగించిన లాభకారి. మజ్జిగ, పెరుగు, పండ్లరస సేవనం మంచిది.

సంధివాత నివారణ: కాకరకాయలను 200 గ్రాములు తీసికొని నిప్పులపై కాల్చి, భస్మాన్ని చేసి, దీనిలో రుచికి తగినంతగా తేనెను కలిపి రోగికి నాకించాలి. ఈవిధంగా 15 రోజులు ప్రయోగించిన నాడీమండల బలహీనత వలన కలిగిన సంధివాతం నివారించబడుతుంది.

సయాటికా, రుమాటిక్, కీళ్ళ నొప్పుల నివారణకై: కీళ్ళ జాయింట్ల వద్ద కలిగిన నొప్పిని నివారించుటకై ఆ ప్రదేశంలో వేడిచేసిన కాకరరసాన్ని పూతగా పూసిన ఉపశమనం లభిస్తుంది.

చర్మరోగాల నివారణకై: ఇత్యాది రోగములు చెడు రక్తము ఉండుట వలన ప్రముఖంగా వస్తాయి. రక్తాన్ని శుద్ధిచేసే గుణములు కలిగి ఉన్నందున కాకరకాయ పై రోగ నివారణకు చాలామంచిది. కాకరకాయను ఎండబెట్టి ఆ చూర్ణాన్ని 4 గ్రాముల తేనెతో కలిపి 40 రోజులు పరగడుపున తిన్నచో చాలామంచిది.

మధుమేహ నివారణకై: 1. కాకరలో దాగియున్న బయో యాక్టివ్ తత్త్వములు, రక్తములోని చక్కెర శాతాన్ని తగ్గించుటలో సహకరిస్తాయి. ఇన్సులిన్ వాడేవారికి లాభకారిగా ఉంటుంది. 2. కాకర తీగ ఆకుల రసం రోజు 30 గ్రాములు సేవించిన లాభకారి. 3. కాకరకాయ కూర సేవనం మధుమేహ నివారణకు

అత్యాశ కొంపముంచుతుంది

లాభకారి. 4. రోజు రెండు కాకరకాయలు, రెండు టోమాటోలు, ఒక కీరరసాన్ని సేవించినచో శరీరంలోని చక్కెర నియంత్రించబడుతుంది. మూత్రపిండాలు ఆరోగ్యవంతమై చక్కగా పని చేస్తాయి.

ప్లీహం (పాంక్రియాస్) పెద్దదైనప్పుడు: 30 గ్రాముల కాకరకాయల రసంలో కొద్దిపాటి ఆవాలు మరియు ఉప్పును చేర్చి రోజూ త్రాగిన లాభకారి.

ఎసిడిటీ నివారణకై: కొద్దిపాటి కాకరతీగ ఆకులు, పూలు తీసికొని నేతిలో వేయించి తిన్నచో లాభకారి.

పశువుల నోటిలో పుండ్ల నివారణకై: గోవులు, గేదెలు మున్నగు పశువుల నాలుకపై ముక్క వలన గాయాలైనచోట కాకరతీగ ఆకులను బాగా నూరి దానిని నాలుకపై పూతగా పూసినచో పుండ్లు మానిపోతాయి.

చెవిపోటు నివారణకై: కాకరతీగ ఆకుల రసాన్ని కొద్దిగా వేడిచేసి, చల్లారిన పిదప 4 నుండి 5 చుక్కలు చెవిలో వేసి తదుపరి బయటకు పంపిన లాభకారి.

జ్వరము నివారణకై: ఆదివారమునాడు కాకరకాయ తీగ వేర్లను తెచ్చి స్వచ్ఛమైన నీటిలో కడిగి ఒక ముక్కను రోగి ఉన్న గదిలో వేలాడదీసిన జ్వరం తగ్గిపోతుంది. వేప ఆకులు, తిప్పతీగ చూర్ణం, మహాసుదర్శన్ చూర్ణం మొదలైన ఔషధాలు అన్నీ జ్వరాలను నివారిస్తాయి. తిప్పతీగ తీగను కుడిచేతికి కంకణంగా ధరించిన కూడా విషజ్వరాలు నివారించబడుతాయి.

పాదరసం విష నివారణకై: పాదరసం విష ప్రభావాన్ని తగ్గించుటకై కాకరకాయలు 20 గ్రా|| నీటితో చేర్చి నూరి, కొద్దిరోజులు సేవించిన విషం హరించబడుతుంది. విషము ఎక్కిన శరీరము అంగములపై ప్రభావం చూపిస్తుంది. ఈ విష నివారణకై నిత్యము కాకర రసాన్ని 20 మిల్లీ గ్రాములు ఉదయం, సాయంత్రం సేవించాలి.

బాధతో కూడిన మొలల వ్యాధి నివారణకై: కాకర తీగలను బాగా నలిపి మొలలపై కొన్ని రోజుల వరకు రోజు పై పూతగా వేసిన లాభకారి.

రక్తం ప్రవించుచున్న మొలల నివారణకై: 10 గ్రాముల కాకర రసాన్ని 5 గ్రా|| పటిక బెల్లాన్ని కలిపి 30 రోజులుపాటు సేవించిన రక్తం కారుట అగిపోవును.

నోటిలో పుండ్ల నివారణకై: కాకర రసాన్ని తీసి కొద్దిపాటి చాక్పీస్ పౌడర్ కలిపి నాలుకపై లేపనంగా వ్రాసిన పుండ్లు సమసిపోతాయి. దీనికి తోడు నిమ్మరసం నీటిలో కలిపి తగ్గంత వరకు రోజు పరగడుపున త్రాగాలి.

వాంతుల నివారణకై: పిల్లలు వాంతులు చేసుకొనుచున్నప్పుడు కాకరకాయ రెండు విత్తుల గుజ్జును తీసి, రెండు నల్ల మిరియాలతో కలిపి నూరి 4-5సార్లు ఈ నీటిని త్రాగించిన వాంతులు అగిపోతాయి.

దురద నివారణ: అరకప్పు కాకరతీగ ఆకుల రసంలో చిటికెడు పసుపును కలిపి త్రాగినచో దురద నివారించబడును.

జీర్ణశక్తి తగ్గినప్పుడు: వర్షాకాలంలో జఠరాగ్ని మందగించిన కాకరకాయ కూరను తిన్నచో ఆకలి పెరుగుతుంది.

ఎగ్జిమా నివారణకు గ్యారంటీ మందు: 500 గ్రా|| నువ్వుల నూనె మరియు 450 గ్రా|| కాకరతీగ ఆకుల రసాన్ని కలిపి సన్నని మంటపై బాగా కాయాలి. తరువాత చల్లబరచి వడపోసి, గాజు సీసాలో భద్రపరచాలి. ఈ మిశ్రమాన్ని ఎగ్జిమాపై రోజూ వ్రాసిన లాభకారి. తెల్ల ఉప్పు తినవద్దు.

అన్నదమ్ముల అనుబంధం

లంకాధిపతి రావణబ్రహ్మ యుద్ధభూమిలో మృత్యు శయ్యపై అవసానదశలో శ్రీరాముడితో ఇలా అంటాడు “రామా! నీ కన్నా నేను అన్నింటిలో గొప్పవాణ్ణి, నేను బ్రాహ్మణజాతిలో పుట్టాను, నీది క్షత్రియజాతి. నేను నీ కన్నా వయస్సులో పెద్దవాణ్ణి, నా కుటుంబం, మీ కుటుంబం కన్నా పెద్దది. నా వైభవం, నీ వైభవం కన్నా అధికం, అంతఃపురం మాత్రమే స్వర్గం. నా లంకానగరం మొత్తం స్వర్గమయం. నేను బలపరాక్రమాలలో నీ కన్నా శ్రేష్ఠుడను. నా రాజ్యం నీ రాజ్యం కన్నా పెద్దది, జ్ఞానంలో, తపస్సులో నీ కన్నా శ్రేష్ఠుడను. ఇన్నీ శ్రేష్ఠతలు కలిగి ఉన్న యుద్ధంలో నేను నీతో ఓడాను. దీనికి కారణం ఒక్కటే - “నీ తమ్ముడు నీతోనే ఉన్నాడు - నా తమ్ముడు నన్ను వదలివెళ్ళిపోయాడు”.

- అనువాదం: ఎ.వేణుగోపాలరెడ్డి

ఉత్సాహం లేనివాడు ముసలివాడి క్రింద లెక్కే

అశ్వమేధ మహాయజ్ఞం-జనవరి 2018 (కౌంట్ డౌన్-10)

సుప్రసిద్ధ పుణ్యక్షేత్రము, మంగళగిరి పట్టణము, గుంటూరు జిల్లా ఆంధ్రప్రదేశ్ లో నిర్వహింపబడుచున్నది

అశ్వమేధ గాయత్రీ మహాయజ్ఞ శృంఖల

అశ్వమేధ గాయత్రీ మహాయజ్ఞ శృంఖల రాష్ట్రాన్ని (దేశాన్ని) సమర్థవంతం మరియు శక్తివంతం గావించుటకై పరమపూజ్య గురుదేవులు మరియు పరమ వందనీయ మాతాజీలచే ప్రారంభింపబడిన ఒక ఆధ్యాత్మిక అనుష్ఠానం. అశ్వమేధ యజ్ఞ శృంఖల 21వ శతాబ్ది ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తు కొరకై ఏర్పడిన ఒక ఆధారశిల.

పరమపూజ్య గురుదేవులు, పరమవందనీయ మాతాజీల యొక్క సూక్ష్మసంరక్షణలో మరియు సహకారముతో వేల సంవత్సరాల తదుపరి భారతావని మరియు ప్రపంచంలోని ఇతర ప్రాంతాలలో నాలుగు పదుల పై చిలుకు అశ్వమేధ గాయత్రీ మహాయజ్ఞాలు పూర్తి చేయబడ్డాయి.

ఇప్పటివరకు జరిగిన అశ్వమేధ గాయత్రీ మహాయజ్ఞముల పట్టికను (గాయత్రీ చేతనా కేంద్రం హైదరాబాద్ వారికి లభించిన) ఈ క్రింద పొందుపరచుట జరిగింది.

క్ర.సం.	స్థలము	రాష్ట్రము/దేశము	తేది
1.	జైపూర్	రాజస్థాన్	07.01.1992
2.	భిలాయి	ఛత్తీస్ గఢ్	18.02.1993
3.	గుణ	మధ్యప్రదేశ్	03.04.1993
4.	భువనేశ్వర్	ఒడిషా	03.05.1993
5.	లిస్టర్	ఇంగ్లాండ్	08.07.1993
6.	టౌరంట్	కెనడా	23.07.1993
7.	లాస్ ఏంజిల్స్	అమెరికా	09.08.1993
8.	లక్నో	ఉత్తరప్రదేశ్	27.10.1993
9.	బరోడా	గుజరాత్	26.11.1993
10.	భోపాల్	మధ్యప్రదేశ్	11.12.1993
11.	నాగపూర్	మహారాష్ట్ర	06.01.1994
12.		ఛత్తీస్ గఢ్	06.02.1994
13.	బర్మామ్ పూర్	ఒడిషా	26.01.1994

14.	పాట్నా	బీహార్	23.02.1994
15.	కురుక్షేత్ర	హర్యానా	31.03.1994
16.	చిత్రకూట్	మధ్యప్రదేశ్	16.04.1994
17.	భిండ్	మధ్యప్రదేశ్	02.05.1994
18.	సిమ్లా	హిమాచల్ ప్రదేశ్	22.06.1994
19.	బులండ్ శహర్	ఉత్తరప్రదేశ్	17.11.1994
20.	హల్ద్వీ	రాజస్థాన్	29.11.1994
21.	రాజకోట్	గుజరాత్	29.11.1994
22.	జబల్ పూర్	మధ్యప్రదేశ్	28.01.1995
23.	కోట్	రాజస్థాన్	12.02.1995
24.	గోరఖ్ పూర్	ఉత్తరప్రదేశ్	25.02.1995
25.	ఇండోర్	మధ్యప్రదేశ్	05.04.1995
26.	చికాగో	అమెరికా	28.07.1995
27.	అవల్ ఫేడా	ఉత్తరప్రదేశ్	03.11.1995
28.	మాంట్రీయల్	కెనడా	26.07.1996
29.	న్యూజెర్సీ	అమెరికా	24.07.1998
30.	హరిద్వార్	ఉత్తరాఖండ్	16.11.2000
31.	తిరుపతి	ఆంధ్రప్రదేశ్	23.12.2001
32.	సిడ్నీ	ఆస్ట్రేలియా	01.10.2005
33.	మదురై	తమిళనాడు	29.12.2005
34.	జోహాన్స్ బర్గ్	దక్షిణాఫ్రికా	03.05.2006
35.	లూథియానా	పంజాబ్	05.10.2008
36.	కాశీపూర్	ఉత్తరాఖండ్	13.11.2005
37.	ఓక్ ల్యాండ్	ఉత్తర ఐర్లాండ్	27.02.2009
38.	శాంతి కుంజ్	ఉత్తరాఖండ్	07.11.2011
39.	బెంగుళూరు	కర్ణాటక	17.01.2014
40.	బ్రిస్బేన్	ఆస్ట్రేలియా	18.04.2014
41.	కన్యాకుమారి	తమిళనాడు	28.01.2016

నవ్వడం యోగం, నవ్వలేకపోవడం ఒక రోగం

గాయత్రీ చేతనా కేంద్రం హైదరాబాద్‌వారికి అందుబాటు లోనున్న సమాచారం ప్రకారం పై వివరాలను ప్రచురించుట జరిగింది.

రానున్న 2018 జనవరిలో జరుప తలపెట్టిన అశ్వమేధ గాయత్రీ మహాయజ్ఞము లక్షమంది సాధకులతో కనీసం ఆరు మాసాలపాటు గాయత్రీమహామంత్ర జపాన్ని రోజుకు మూడు మాలల చొప్పున నగదు మరియు వస్తు రూపములో అంశ దానాన్ని నిత్యము ఆరుమాసాల పాటు అందించే నిష్కాగరిష్టులైన సాధకులను ఎంపిక చేసే కార్యక్రమము ఉభయ తెలుగు రాష్ట్రాలలో చురుకుగా కొనసాగుచున్నది.

కావున ఔత్సాహికులు, సంకల్పసిద్ధులైన తెలుగు సోదర సోదరీమణులను ఈ బృహత్కార్యములో పాల్గొని రామాయణం లోని వానరుల వలె, భారతంలోని యదుకుల సంజాతుల్లా

కీర్తి ప్రతిష్ఠలను ఆర్జించి వారి జన్మలను ధన్యం గావించుకొన వలసిందిగా కోరడమైనది.

అత్యంత అరుదుగా లభించెడి ఈ అవకాశాన్ని అందరు సద్వినియోగపరచుకోవలసిందిగా కోరడమైనది. ఒక్కొక్క కార్యకర్త / సాధకుడు వారి వారి పరిధిలో మరో ఐదుగురిని ఈ మహాఉద్యమంలో సాధకులనుగా చేర్పించి సాధకుల సంఖ్యను పెంచుటలో తగిన తోడ్పాటును అందించవలసినదిగా కోరడమైనది.

మరిన్ని వివరములకు సంప్రదించండి:

గాయత్రీ చేతనా కేంద్రము, మూసాపేట,

హెచ్.పి.రోడ్, హైదరాబాద్-500018.

ఫోన్: 040-23700722, సెల్: 9949111175

విజేతల లక్షణం

రైతు తన పొలంలో గొట్టపుబావి తవ్వితే నీటి వసతికి ఇబ్బంది పడనక్కర్లేదని భావించాడు. నిపుణుల సలహా తీసుకోవాలనుకున్నాడు. ఓ భూగర్భజల పరిశోధకుడు అధ్యయనం చేసి చూపించిన ప్రదేశంలో యాభై అడుగుల లోతు గొట్టపుబావి తవ్వే ప్రయత్నం చేశాడు. ఫలిం చలేదు. రైతు బాధపడ్డాడు. ఈసారి ఆ రైతు మరో నిపుణుడి సలహా తీసుకుని మరో చోట గొట్టపు బావి తవ్వే ప్రయత్నం చేశాడు. ఈసారి యాభై అడుగుల లోతు బావిని తవ్వే ప్రయత్నం చేయగా ఒక్క నీటి చుక్కా బయటకు రాలేదు. తన శ్రమ, ప్రయత్నం వృధా అయినందుకు చాలా చింతించాడు.

రైతు పరిస్థితి గమనించిన మరో నిపుణుడు తన అధ్యయనం, సూచన మేరకు మరో ప్రయత్నం చేద్దామన్నాడు. చివరి ప్రయత్నం చేద్దామనుకుని ఆ రైతు తన పొలంలో గొట్టపుబావి తవ్వే పనిలో నిమగ్నమయ్యాడు. ఈసారి యాభై అడుగుల లోతు వరకు బావి తవ్వారు. మొదటి రోజు కొన్ని నీళ్లు బయటకు వచ్చినా ఆ తరువాత బావి ఎండిపోయింది. బాధాతప్త హృదయంలో పొలం పనులు సరిగ్గా చేసుకోలేకపోతున్నాడు ఆ రైతు.

ఓ రోజు ఆ ఊరికి నిరాడంబరుడైన సాధువొకాయన వచ్చాడు. రైతు సాధువును కలిసి తన పరిస్థితి పూర్తిగా వివరించాడు. అప్పుడా సాధువు రైతుతో 'నాయనా, మూడుసార్లు యాభై అడుగుల చొప్పున గొట్టపు బావి తవ్వినీ డబ్బు, శ్రమ, సమయం వృధా చేసుకున్నావు. ఒకేచోట నూరు అడుగుల లోతు తవ్వినీ చూసిఉంటే సరిపోయేది కదా అన్నాడు. రైతుకు ఆ మాటలు నిజమనిపించాయి. మరో ఆలోచనే లేకుండా నాలుగో ప్రయత్నం చేయగా డెబ్బై అడుగులకే పుష్పలంగా నీరుపడింది.

మనిషి ఓ పని మొదలుపెట్టాక ఒక్కోసారి ఫలితం కనబడకపోవచ్చు. అయినా మనోబలంతో అదే పనిని తదేకంగా చేస్తూపోతే తప్పక ఫలితం చేకూరుతుంది. మనిషి తన మార్గాన్ని మార్చుకోవచ్చు. కానీ లక్ష్యాన్ని మార్చుకోకూడదు. ఓ భాష ప్రారంభంలో కష్టమనిపించవచ్చు. భాషను నేర్పే శిక్షకుడిని మార్చుకోవచ్చు. కానీ భాషను నేర్చుకోవడం అనే లక్ష్యాన్ని మాత్రం మార్చుకోకూడదు. అదే విజేతల లక్షణం!

ఆవేశం మనిషిని మనిషిగా ఉండనివ్వదు, ఎంతకైనా దిగజారుస్తుంది

ఉభయ తెలుగు రాష్ట్రాలలో జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు

కర్నూలు జిల్లాలో

1 ఫిబ్రవరి 2017 వసంత పంచమి సందర్భాన్ని పురస్కరించుకొని గాయత్రీమాత విగ్రహ ప్రతిష్ఠను వెల్తురి గ్రామము, కర్నూలు జిల్లాలో నిర్వహించారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని రాయలసీమ జిల్లాల్లో ప్రప్రథమంగా స్థాపించబడిన గాయత్రీ శక్తిపీఠము. “భువన గాయత్రీ శక్తి పీఠము” అని నామకరణము గావించారు. శ్రీ బాలకృష్ణ, గాయత్రీ పరివార్ వారు ఈ శక్తి పీఠ నిర్మాణంలో చురుకైన పాత్రను పోషించుచున్నారు. వీరి కుటుంబంతోపాటు శక్తిపీఠ ప్రాంగణంలో సమయదానమిచ్చి తొలుత నుండి పని చేయు చున్నారు. అట్లే ఈ శక్తిపీఠ నిర్మాణంలో శ్రీయుతులు సి.వి. రమణ (రిటైర్డ్ ట్రాన్సిమిషన్, డిగ్రీ కళాశాల, అనంతపురం), శ్రీ రాజారావుగారు, గాయత్రీ పరివార్ కర్నూలు, శ్రీ వి.వెంకటేశులు గారు, గాయత్రీ పరివార్ బెంగుళూరు, శ్రీ సాయి నాథ్ విజయా స్టోర్స్, ద్రోణాచలం, శ్రీ జగదీష్ మున్నగు వారు పాల్గొన్నారు.

యజ్ఞాన్ని శ్రీ రాజపురోహిత్ దంపతులు, బెంగుళూరు మరియు గురు రాజారావుగార్లు నిర్వహించారు. విగ్రహ ప్రతిష్ఠ ఉదయం 9 గం||లకు జరిగింది. దీనిని శాంతికుంజ్ ప్రతినిధులైన శ్రీ పవన్ ద్వివేది ప్రభృతులు నిర్వహించారు. యజ్ఞములో కర్నూలు, ద్రోణాచలం, అనంతపురం పట్టణాల నుంచి గాయత్రీ పరివార్ విచ్చేసి పాలుపంచుకున్నారు.

కడప జిల్లాలో

జాతీయ సామాజిక సేవా ప్రణాళిక (ఎన్.ఎస్.ఎస్) వార్షిక కార్యక్రమాన్ని పురస్కరించుకొని వివేకానంద డిగ్రీ కళాశాల, వేంపల్లి గ్రామం, కడప జిల్లా విద్యార్థిని, విద్యార్థులు చాగలేరు గ్రామము, వేముల మండలం, కడప జిల్లాలో 2 ఫిబ్రవరి 2017 నుండి 8 ఫిబ్రవరి 2017 గ్రామవికాస కార్యక్రమం జరిగింది.

ప్రారంభ తేది నాడు శ్రీయుతులు అచ్యుతానంద మహారాజ్, రామకృష్ణమిషన్ కడప, స్వామి చైతన్యానంద, చిన్మయా మిషన్

కడప, శ్రీమతి అనసూయమ్మ సిద్ధసమాధి యోగా తిరుపతి గార్లు పాల్గొన్నారు. ఈ కార్యక్రమాన్ని పురస్కరించుకొని గ్రామ సర్పంచ్ మరియు తదితర పెద్దల సహకారంతో పంచకుండ్ల గాయత్రీ యజ్ఞాన్ని గ్రామంలో ఏర్పాటు చేయుట జరిగింది.

గ్రామ ప్రజాసేవకుని గాయత్రీమంత్ర విశిష్టతతోపాటు, సద్బుద్ధిని పెంపొందించుకొని, దుర్బుద్ధిని విడనాడి పరస్పర సహకారాన్ని పెంపొందించుకొని తద్వారా గ్రామ వికాసానికి పాటు పాటుపడవలసిందిగా ప్రేరేపించుట జరిగింది. దాదాపు 100 మంది యజ్ఞంలో పాల్గొన్నారు. రూ. 2011లు అంశదానం క్రింద లభించింది.

పై కార్యక్రమాన్ని శ్రీయుతులు నారాయణరెడ్డిగారు, వివేకానంద డిగ్రీ కళాశాల, కరస్పాండెంటుగారి పర్యవేక్షణలో నిర్వహించారు. శ్రీ సత్యన్నారాయణరెడ్డి, ప్రొద్దుటూరు గాయత్రీ పరివార్ యజ్ఞ కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు. శ్రీయుతులు బ్రహ్మానందరెడ్డి కడప, శ్రీ విజయభాస్కరరెడ్డి, కమలాపురం గాయత్రీ పరివార్ పాల్గొన్నారు.

సంగారెడ్డి జిల్లాలో

సంగారెడ్డి పట్టణం, తెలంగాణ రాష్ట్రములో ఏకాదశ కుండముల గాయత్రీ యజ్ఞమును విశ్రాంత మండల అధికారి శ్రీ చంద్రయ్యగారు తమ కుటుంబానికి చెందిన విలువైన వస్తువులు కనిపించకుండా పోగా, అది తిరిగి లభించినచో గాయత్రీ యజ్ఞాన్ని నిర్వహించెదనని మ్రొక్కుకొని సదరు శ్రీచంద్రయ్యగారు అమ్మ వారికి కృతజ్ఞతగా పూర్వకంగా 11 కుండముల గాయత్రీ యజ్ఞాన్ని వీరహనుమాన్ మందిర ప్రాంగణంలో శ్రీ దత్తాత్రేయ చౌహాన్ నాయకత్వంలో భక్తిశ్రద్ధలతో నిర్వహించారు. సంగారెడ్డి లోని గాయత్రీ పరివార్ కార్యకర్తలు దీని నిర్వహణలో ప్రముఖ పాత్రను పోషించారు. గురుదేవుల సాహిత్యాన్ని వితరణ చేశారు.

చీరాల-ఓడరేవులో

వసంత పంచమి పర్వదినాన్ని 2017 ఫిబ్రవరి 1వ తేదీన

అతిగా భోజనం అజీర్ణానికి దారితీస్తుంది

బుధవారము శ్రీరామహంస సహృది ఆశ్రమం, ఓడరేవు, బాపట్ల మండలం, గుంటూరు జిల్లాలో 54 కుండములగాయత్రీ మహాయజ్ఞాన్ని నిర్వహించారు. 2017 జనవరి 31న 90 కలశాలతో వాడరేవు, దానవాయిపేట, అడవిపల్లె పల్లెలలో కలశ శోభాయాత్ర నిర్వహించారు.

వసంత పంచమిరోజున జన్మదిన సంస్కారములు, విద్యారంభ సంస్కారములు నిర్వహింపబడ్డాయి. విశేష సంఖ్యలో ప్రజలు పాల్గొని గురుయుగ్మము పట్ల వారికి గల భక్తి శ్రద్ధలను చాటుకొన్నారు.

మహాబాబబాద్ జిల్లా తొర్రూరులో

ఏకాదశి కుండి గాయత్రీ యజ్ఞం తొర్రూర్ గ్రామ, మహాబాబబాద్ జిల్లా, తెలంగాణ రాష్ట్రంలో దాదాపు 250 మంది విద్యార్థిని, విద్యార్థులు మరియు కొద్దిమంది పెద్దలతో కలిపి నిర్వహించుట జరిగింది. దీనిని 14 ఫిబ్రవరి 2017 మంగళవారం నాడు గాయత్రీ చేతనాకేంద్రం, మూసాపేట, హైదరాబాదు పర్యవేక్షణలో, వందేమాతరం ఫౌండేషన్ బ్రస్టు, తొర్రూరు వారి సారధ్యంలో ఏకాదశ (పదకొండు) కుండముల గాయత్రీ యజ్ఞాన్ని “నితిన్ ఫౌండేషన్” ప్రాంగణమందు నిర్వహించారు.

పదవ తరగతి వార్షిక పబ్లిక్ పరీక్షలకై సంసిద్ధులగుచున్న గ్రామీణ ప్రాంత ప్రభుత్వ పాఠశాలలో విద్యనభ్యసించుచున్న పేద విద్యార్థిని విద్యార్థులను ఎంపిక చేసి, వీరంతా పబ్లిక్ పరీక్షలందు గణనీయమైన మార్కులను సాధించుటకై కావలసిన ఆత్మవిశ్వాసాన్ని, మెళకువలను వీరిలో పెంపొందించుటకై కావలసిన ప్రశిక్షణ తరగతులను తొర్రూర్ వందేమాతరం ఫౌండేషన్ బ్రస్టు వారి (నితిన్ ఫౌండేషన్ ప్రాంగణము) ఆధ్వర్యంలో ఈ బాలబాలికలకు అందజేయుచున్నారు. ఈ శిబిరాన్ని 35 నుండి 40 దినాలపాటు ఉచిత భోజన, వసతుల చేకూర్చి అందించుట జరుగుచున్నది. ఈ శిక్షణ తరగతుల ద్వారా అందించెడి జ్ఞానంతోకూడిన మెలకువలను మరింత చురుకుగా ఈ విద్యార్థిని, విద్యార్థులు అందిపుచ్చుకొనుటకై వీరికి కావలసిన దైవీశక్తుల తోడ్పాటును అందించుటకై ఏకాదశ కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞాన్ని ప్రాతఃకాలమందే (ఉ. 6 గం.ల నుండి 8 గం.ల మధ్య) నిర్వహించుట జరిగింది.

బాలబాలికలకు గాయత్రీమంత్రం మరియు యజ్ఞ ఆవశ్యకతలను దాని విశిష్టతను, లాభాలను, విద్యార్థులకు వివరించుట జరిగింది. దీనిలో భాగంగా సంకల్ప విశిష్టతను సామూహిక శక్తి విశిష్టతను, సామూహిక సహకార విశిష్టతలను, దానం యొక్క విశిష్టతలను విశదీకరించుట జరిగింది. పై కార్యక్రమాన్ని గాయత్రీ పరివార్ ప్రముఖులైన శ్రీయుతులు సదానందం, ధర్మారం గ్రామ, సుబ్బారావు-సబ్ పోస్ట్మాస్టర్, పెదవంగర గ్రామ, సురేష్ కుమార్, రాజు-ఘీ స్వీట్స్, వరంగల్ మరియు రామకృష్ణగార్లు నిర్వహించారు.

గాయత్రీ చేతనా కేంద్రం ప్రతినిధులైన శ్రీ జి. జగన్నాథం గారు, శ్రీ ఎ. వేణుగోపాలరెడ్డిగార్లు యజ్ఞ నిర్వహణలో తగిన సేవలను అందించారు.

కర్నూలులో

భారతీయ సంస్కృతీ జ్ఞానపరీక్ష-2016 విజేతలకు బహుమతి ప్రదానోత్సవం

కర్నూలు పట్టణం, ఆంధ్రప్రదేశ్ లో 12 ఫిబ్రవరి 2017 ఆదివారమునాడు భారతీయ సంస్కృతీ జ్ఞానపరీక్ష 2016కు సంబంధించిన బహుమతి ప్రదానోత్సవం జరిగింది. ఈ సందర్భంగా 2000 మంది విద్యార్థిని, విద్యార్థులు (5-10వ తరగతిలోపు) భారతీయ సంస్కృతీ జ్ఞానపరీక్షను వ్రాశారు. 2010లో ఈ పరీక్షలకు కర్నూలులో శ్రీకారం చుట్టుట జరిగింది. ఇది క్రమక్రమంగా ప్రాచుర్యాన్ని పొందుచూ నేటికి 2000 సంఖ్యకు చేరింది. చి. కిరణ్ కుమార్, ఎమ్. టెక్ పరమపూజ్య గురుదేవుల సంస్కారాల విజ్ఞానం పట్ల మక్కువను పెంచుకొని మిక్కిలి ప్రభావము చెంది దీనిని నేటితరం బాలబాలికలకు అందించాలనెడి తపనతో తపస్సుగా దీనిని కర్నూలులో పట్టణములో ఒంటరిగానే చేపట్టారు.

ఆనాటి కార్యక్రమానికి ఈ క్రింది పెద్దలు ముఖ్య అతిథులుగా హాజరయి క్రింది రీతిలో సభికుల ఉద్ఘోషించారు.

(1) డా॥ నాగరాజు, పిహెచ్.డి.: నేటి సమాజం, విద్యార్థి లోకం కేవలం ధనార్జనే ధ్యేయంగా చేసుకొని చదువుచున్నది. జ్ఞానార్జన మరుగునపడిపోయి దాని ప్రాధాన్యతను కోల్పోయింది. భౌతిక జ్ఞానం, సంపాదనలే మానవజన్మ లక్ష్య మనెడి దానిని జీర్ణించుకొని అదే మార్గంలో పయనించుట అత్యంత

సంపద ఉన్నప్పటికీ గర్వంలేనివారు ఉత్తములు

దురదృష్టకరం. మానవతా విలువలు లోపించి కుటుంబ వ్యవస్థ జీర్ణదశకు చేరుకొనుచున్నది. ఇట్టి స్థితిని, పరిస్థితులను కేవలం సంస్కృతీ జ్ఞానపరీక్షలు వంటివి మాత్రమే నిలువరించి తిరిగి మానవతా విలువలను పునర్జీవింప చేయగలవు అన్నారు.

(2) శ్రీ సూర్యచంద్రారెడ్డి, మాజీ టి.టి.డి. సభ్యులు - కర్నూలు: వారు మాట్లాడుతూ “ధనార్జనకై మేధావులంతా విదేశాలకు వలసపోవుచున్నారు. వీరిలో ఆత్మవిశ్వాసాన్ని పెంచి, మన జాతి, సంస్కృతి విలువల పట్ల అవగాహనను, గౌరవాన్ని పెంపొందించి వారిలో దేశం పట్ల భక్తి విశ్వాసాలను పునరుద్ధరింప చేయవలసి ఉన్నది. ఈ లక్ష్యసాధనలో ఇట్టి జ్ఞానసంస్కృతి పరీక్షలు చాలా తోడ్పాటునందిస్తాయి. తద్వారా వ్యక్తిత్వ, కుటుంబ మరియు సమాజ నిర్మాణం చేయుట సులభతరమవుతుంది అని ఉద్ఘోషించారు.

(3) శ్రీ డి.సి.రమణగారు: మాట్లాడుతూ “దేశంలో, సమాజంలో నెలకొని ఉన్న రాక్షస తత్వాలను తొలగింపజేసి, మంచిని పెంచుటకై ఇట్టి జాగృతిని నింపెడి పరీక్షలు మంచి సత్ఫలితాలనిస్తాయి అన్నారు.

(4) శ్రీ వెంకటరమణ-ఉపాధ్యాయులు: మాట్లాడుతూ “మన జీవితాలను బాల్యం నుండి తీర్చిదిద్దేది వారిలో ప్రథమ స్థానాన్ని తల్లిదండ్రులు, ద్వితీయ స్థానాన్ని గురువు మరియు తృతీయ స్థానాన్ని స్నేహితులు, పరిసరాలు ఆక్రమిస్తాయి. వీరందరి పట్ల సద్భావంతో సచ్ఛీలతను పెంపొందించుకుని తగిన రీతిలో విద్యార్థినీ-విద్యార్థులు మెలగవలసి ఉన్నది. పై సద్బుద్ధులను అందించుటలో భారతీయ సంస్కృతి జ్ఞానపరీక్ష ఎనలేని పాత్రను పోషిస్తుందని నొక్కి వక్కాణించారు.

వక్తలంతా మరియు సభకు విచ్చేసిన పెద్దలు ముక్తకంఠంతో యువకుడు, గుణసంపన్నుడు చి|| కిరణ్ కుమార్ ను, అతని లక్ష్యాన్ని అభినందిస్తూ తమ ఆశీస్సులతోపాటు తమ సంపూర్ణ సహకారాన్ని అందించెదమని వాగ్దానం చేశారు. తదుపరి తరగతివారీగా పరీక్షలలో మొదటి మూడు (ప్రథమ, ద్వితీయ, తృతీయ) స్థానాలలో నిలచిన విద్యార్థినీ-విద్యార్థులకు బహుమతి ప్రదానం జరిగింది. మొక్కువోని ధైర్యంతో ఒంటరిగా తన కృషిని సాగిస్తున్న చి|| కిరణ్ కుమార్ ను యుగశక్తి గాయత్రి అభినందించుచున్నది. పరమపూజ్య గురుదేవులు, పరమ

వందనీయ మాతాజీల ఆశీస్సులు వీరికి లభించాలని కోరుకొను చున్నది.

హైదరాబాదులో

శ్రీమతి & శ్రీ పులిపాటి భారతి, విజయరాం దంపతుల కుమారుడైన శాంతికుంజ్ అనూప వివాహాన్ని పురస్కరించుకొని త్రికుండీ గాయత్రీ యజ్ఞము, 3 ఫిబ్రవరి 2017న సాయినగర్ కాలనీ, బాలాపూర్ లో నిర్వహింపబడింది.

పై యజ్ఞాన్ని శ్రీయుతులు గోకుల్ చంద్ ఉపాధ్యాయ మరియు గూడ విజయ్ కుమార్ లు నిర్వహించారు. ఈ సందర్భంగా గోషామహల్ గాయత్రీ ప్రజ్ఞాపీఠానికి రూ.4500/- అంశదానరూపంలో లభించింది.

పూజ్యగురుదేవుల సాహిత్యం రూ.2000/- వరకు వితరణ జరిగింది. పరమపూజ్య గురుదేవుల సందేశాన్ని వివాహవేళ వధూవరుల ప్రతిజ్ఞల విశిష్టతలను నూతన దంపతులకు, ఆహూతులకు వివరించుట జరిగింది. ఈ కార్యక్రమంలో శతసంఖ్యలో బంధుమిత్రులతోపాటు శ్రీ పులిపాటి గంగారాం -శ్రీమతి స్వరాజ్యలక్ష్మి దంపతులు, శ్రీ పులిపాటి దశరథరామ్ -శ్రీమతి కృష్ణవేణి దంపతులు పాల్గొన్నారు. వీరంతా ప్రభావం చెందారు.

9 రోజుల సంజీవనీ సాధనా శిబిరం

గాయత్రీతీర్థ్, శాంతికుంజ్, హరిద్వార్ లో ప్రతి సం|| జరిగెడి 9 రోజుల సంజీవనీ సాధనా శిబిరం తెలుగు భాషామాధ్యమంగా 11 మే నుండి 19 మే 2017 వరకు జరుగును. ఈ శిబిరంలో పాల్గొనదలచినవారు ఈ క్రింది సమాచారాన్ని తెలుపుచూ శాంతికుంజ్ నకు లేఖను వ్రాసి వారి స్థానాన్ని ఖరారు చేసికొనవలసిందిగా కోరడమైనది.

1. పూర్తిపేరు మరియు చిరునామా;
2. విద్యార్హతలు;
3. వయస్సు & పుట్టినతేదీ

శిబిరంలో పాల్గొనెడివారు శాంతికుంజ్ నకు 10వ తేదీ ఉదయానికి తప్పక చేరుకొనవలయును.

లేఖను వ్రాయవలసిన చిరునామా:

శ్రీ వేదమాతా గాయత్రీ ట్రస్టు, శాంతికుంజ్, సౌత్ సెల్, హరిద్వార్, ఉత్తరాఖండ్ - 249411.

విద్యతోపాటు వినయం ఉన్నవారే మహనీయులు